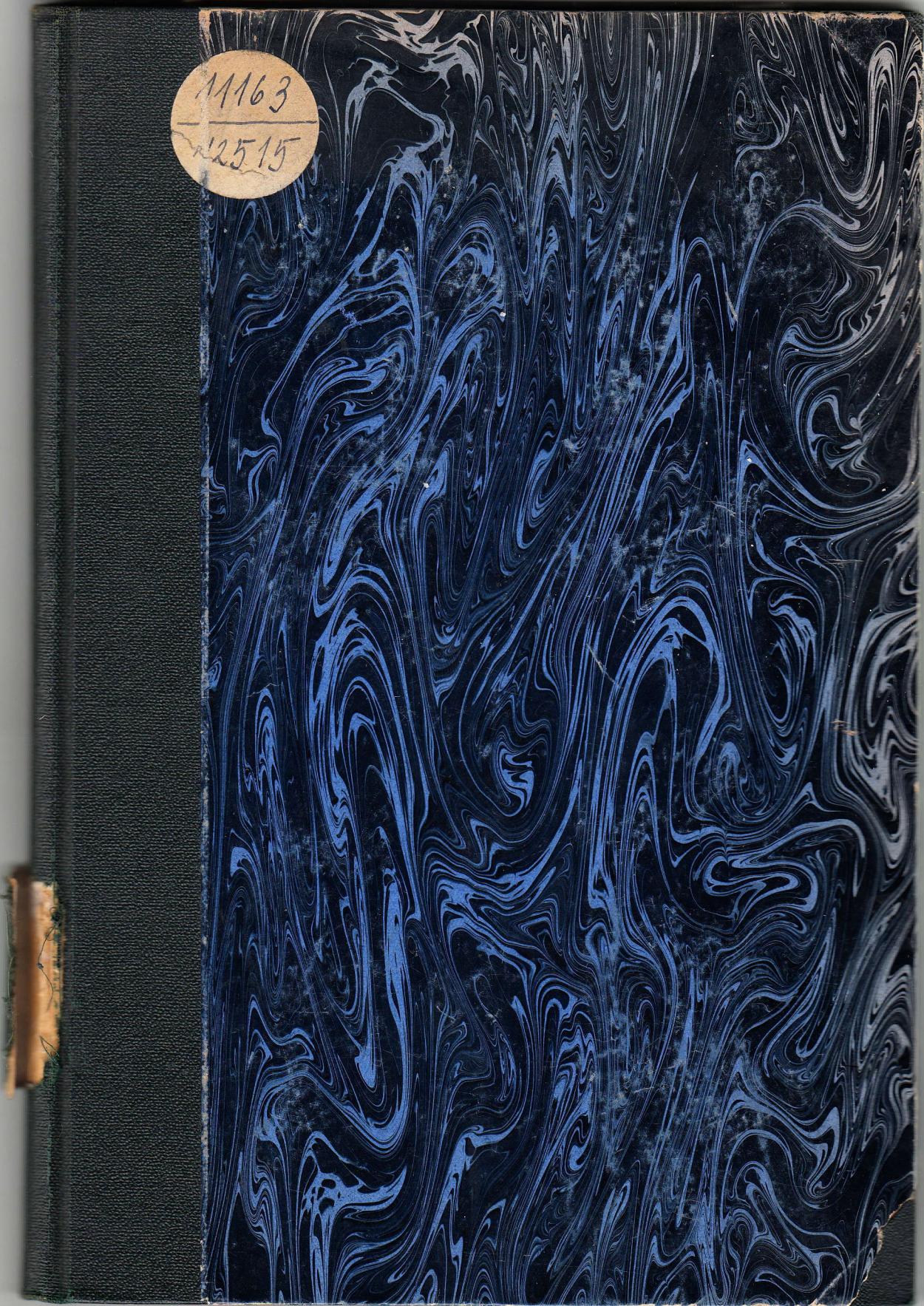

11163
—
12515

~~24/6~~
~~1943~~

RF/2

ВОЕННА БИБЛИОТЕКА

ХР. НЕДЪЛКОВЪ

~~597~~
224

№ 2.

1-А ПЪХОТНА СОФИЙСКА ДИВИЗИЯ

НА МАКЕДОНСКИЯ ФРОНТЪ ПРЪЗЪ ВТОРАТА
ПОЛОВИНА НА МЪСЕЦЪ СЕПТЕМВРИЙ 1918 ГОД.

355.49

1446
11163

1-а пъхотна Софийска дивизия на Македонския фронтъ прѣзъ втората половина на мѣсецъ Септемврий 1918 година.

Причина прѣдизвикала отстѣплението на 1-ва дивизия.

Отстѣплението на 1-ва дивизия, а сѫщо и това на цѣлата наша армія на Македонския фронтъ прѣзъ втората половина на мѣсецъ Септемврий 1918 година бѣ послѣдица отъ пробива на Добро поле и отстѣплението на 2-а и 3-а дивизии.

За да се разбере това, ние на кратко тукъ излагаме тия събития и послѣдиците отъ тѣхъ така:

На 14 септемврий 1918 год. неприятеля обстрѣлва съ най-ожесточенъ артилерийски и миненъ огънь Доброполски участъкъ — дѣсния флангъ на 3-а и лѣвия на 2-а дивизии. На другия денъ 15 септемврий рѣшително атакува участъка съ голѣми сили и слѣдъ пладнѣ го завладява. Тѣй, че на него денъ нашия фронтъ въ Македония бѣ пробитъ въ горѣпоменатия участъкъ на едно протяжение отъ около 20 километра и неприятеля проникна въ дѣлбочина около 7 километра.

За нещастие пробива не можа да се ограничи въ казания участъкъ. Бѣрзото и безредно отстѣление на 2-а и 3-а дивизии повлѣче отстѣплението и на съсѣднитѣ части, а по послѣ — и това на цѣлата наша армія.

По тоя начинъ арміята ни въ Македония се принуди къмъ общо отстѣление, което поради своята хаотичность и безпланностъ се свѣрши съ пълно за насъ поражение.

Ако 2-а и 3-а дивизии бѣха успѣли да локализиратъ неприятелския успѣхъ въ участъка на тия дивизии, макаръ и съ едно отегляне назадъ, то въ такъвъ случай съсѣднитѣ 4-а и 5-а дивизии биха могли, чрѣзъ завиване и корегиране на застрашенитѣ флангове да задържатъ позициите си.

Но за жалостъ, това не стана така, тѣй като 2-а и 3-а дивизии, не само че не спрѣха, а напротивъ все повече за силваха отстѣплението. Така че, по тоя начинъ, тѣ изложиха

широко и дълбоко фланговетъ на съсъдните тѣмъ 4-а и 5-а дивизии.

Положението на тия послѣдните, вслѣдствие на това излагане на фланговетъ имъ, стана критично.

4-а дивизия първоначално завива съ лѣвия си флангъ назадъ за да запази фланга и тила си, но това не помогва и най-послѣ като нѣмало другъ изходъ, почва и тя да отстѫпва. 5-а дивизия сѫщо отстѫпва.

По тоя начинъ пробива се разширява на много километри.

Идва редъ на 302 а дивизия, която заемаше позиция западно отъ 4-а и източно отъ 1-а дивизия. Тя удържа позициите си, но неприятеля прѣслѣдвайки бързо отстѫпващите 2-а, 3-а и 4-а дивизии, прѣзъ пробива прониква дълбоко задъ позициите ѝ и нейното отстѫпление ставаше наложително. 302-а дивизия отстѫпва и като съсъдна на 1-а дивизия, тази послѣдната завива съ лѣвия си флангъ назадъ, а по-послѣ, почна отстѫпление въ връзка както съ казаната дивизия, така и съ всички други дивизии на западъ отъ нея.

По тоя начинъ се наложи отстѫпленето на 1-а дивизия, дѣйствията на която, при това отстѫпление, е прѣдметъ на настоящия трудъ.

I-ва пѣх. дивизия на Македонския фронтъ.

Пристигане на Македонския фронтъ.

(Карта № 1).

Слѣдъ привършване боеветъ въ Румъния и прѣкарване тамъ на една тежка зима, 1-а дивизия бѣ отправена за Македонския фронтъ.

На този фронтъ дивизията пристигна прѣзъ мѣсецъ априлъ 1917 година и влѣзе въ състава на 62-и корпусъ.

Повѣри се на дивизията отбраната на участъка съверно и съверозападно отъ гр. Битоля, а именно: отъ шосето Битоля — Рѣсенъ при с. Братинъ долъ до р. зап. Черна при с. Добромиръ. Позицията минаваше прѣзъ слѣдните пунктове: отъ казаното шосе при с. Братинъ долъ, прѣзъ в. в. 1283 „София“, „Кобургъ“, „Фрибургъ“, „Стразбургъ“, „Ращански ридъ“¹⁾, „Дончова могила“, „Кръстопжтя“ (срѣщата на шосетата Битоля — Кичево и Битоля — Прилепъ — 4 кил. съверно отъ гр. Битоля), селата Караманъ и Трѣнъ до р. Зап. Черна при с. Добромиръ.

Протяжение на цѣлия дивизионенъ участъкъ — 21 километри. Съсъди: въ дѣсно — югозападно — 6-а пѣх. дивизия и въ лѣво — източно — 302-а дивизия²⁾.

¹⁾ Ращански ридъ получи названието си отъ близкото до него село Ращани, което на картата погрѣшно е показано съ тога име. Същинското му име е Кърклина.

До тогава този участъкъ се заемаше отъ 8-а пѣх. Тундженска дивизия, съ изключение на участъка отъ шосето Битоля — Рѣсенъ до в. 1283 вкл. който се заемаше отъ части на 6-а пѣх. дивизия.

Горѣпоменатата позиция 1-а дивизия зас окончателно къмъ 10 май сѫщата година и одържа до деня на отстѫпленето — 25 септ. 1918 год.

Въ този периодъ отъ врѣме позицията на дивизията бѣ многократно обстрѣлвана, често пажи твърдъ ожесточено съ артилерийски и миненъ огнь, а сѫщо и атакувана въ нѣкои участъци. Отъ тѣзи атаки по-рѣшилни и по-важни бѣха: тая на 16 май 1917 год., когато неприятеля атакува 6-и полкъ въ участъка в. в. „София“ и „Кобургъ“ (участъкъ „д“) съ 34-и колонияленъ полкъ и съ групата „Леже“, но атаката бѣ отбита отъ казания полкъ съ тежки загуби и за двѣтѣ страни, и тая на 1 септември сѫщата година на „Кръстопжтя“, гдѣто неприятеля атакува съ двѣ дружини, но биде отбитъ отъ 81-и пѣх. полкъ.

Други по-важни атаки бѣха тия отъ 14 до 25 септември 1918 год. които описваме по-долу.

Кратко описание на мѣстността.

(Карта № 1).

Мѣстността върху която бѣ разположена позицията на дивизията се дѣли на планински и равниненъ участъци.

Първиятъ се образува отъ масива включенъ между шосетата Битоля — Рѣсенъ и Битоля — Кичево. Този масивъ се издига непосрѣдствено съверо-западно отъ гр. Битоля и колкото се отдалечава отъ града се възвища постепенно все по-високо. Масива се състои отъ единъ главенъ билото което има съверо-западно направление; съ отдалечаването отъ града той се разширява и образува по двѣтѣ страни, къмъ казанитѣ шосета, стрѣмни спускове. По билото се издигатъ върховете 1248, 1283, „Опълченската висота“ (к. 1354) и по нататъкъ къмъ съв.-западъ още и други та-кива. По двѣтѣ страни на билото се спускатъ контролъ форситѣ (ребрата) на масива, отдѣлени единъ отъ други съ дълбоки долове, по които противъ малки поточета. Тѣзи контролъ форси въ връзка съ билото образуватъ почти паралелни линии.

Цѣлия масивъ е голъ — необрасналъ съ гори и едра разстителностъ, освѣнъ по западните и съверо-западни склонове, кждѣто мѣстността е обрасната съ низки храсти.

Почвата е скалиста, покрита отъ горѣ съ тѣнакъ пластъ отъ прѣстъ.

Съобщенията по планинския участъкъ безъ пажи трудни, а нѣкждѣ и почти невъзможни. Но за движение по него бѣха

направени военни пътища, по които се движеха товарни коне, а по някои — коли и артилерия.

Вода има въ всички долове.

Равния участък е отъ шосето Битоля — Кичево до р. зап. Черна. Тукъ мѣстността е съвършенно равна и открита, съ ниви по синурите на които може прикрито да се движатъ пѣщаци. Източно и южно отъ с. Трънъ мѣстността е блатиста и мочурлива поради заливането ѝ отъ рѣките Черна, Драгоръ и Шемница. Прѣзъ лѣтото блатата намаляватъ, но съвършенно не изсъхватъ. Съобщенията въ равния участъкъ по всички направления сѫ възможни и безъ дѣлъ. Гори нѣма. Почвата глинеста.

Селата Караманъ и Трънъ бъха разрушени, а с. Могила полуразрушено.

Тактическа ошънка на позицията.

(Карта № 1).

Позицията има слъдното направление: отъ Братинъ доль до в. 1283 — съверо-източна посока като при върха се издава клинообразно напрѣдъ; отъ послѣдния до р. Черна позицията изобщо взето има източно направление.

Позицията на дивизията въ планинския участък има форма на джга съ издадената ѝ част къмъ настъпление, което обстоятелство дава възможност за лесно съсрѣдоточаване и кръстосване на нашия артилерийски огънь върху неприятелската позиция. Прѣдъ Фронта на позицията мѣстността не представлява прѣпятствия за настѫпателни дѣйствия, освѣнъ въ блатистия участъкъ; обзоръ и обстрѣлъ — далечни; доволетѣ задъ ребрата даватъ удобство за прикриване на подръжките и за скрито движение, а паралелността на ребрата — възможност за упорна отбрана. Прѣхвърлянето на подръжките отъ единния къмъ другия флангъ по планинския участъкъ възможно. Позицията на дивизията е голѣма за силитѣ на послѣдната.

Най-важният тактически пунктъ въ цѣлата позиция е в. 1283 („Бригадната височина“), тъй като съ завладѣването и, неприятеля лѣсно би могълъ да продължи настѫпването по билото къмъ „Опълченската“ височина и да се постави въ сгодно положение за обстрѣлване отъ флангъ и тиль, както юго-западната част отъ позицията на дивизията къмъ Братинъ долъ, така и лѣвия флангъ на б-та дивизия. Освѣнъ това отъ в. 1283 лесно би могълъ да атакува въ флангъ и тиль участъка „С“ да го завладѣе и отъ тамъ да обстрѣлва тила на важните пунктове в. в. „София“, „Кобургъ“, „Стразбургъ“ (участъка „Д“). Вслѣдствие тази важност на в. 1283, този послѣдният е укрѣпенъ и заетъ най-силно. По сѫщата причина задъ казания пунктъ бѣха построени редъ упорни пунктове и позиции по билото до „Опълченската“ височина

включително и се държаха тамъ полковата, бригадната и половината отъ дивизионната поддръжки.

„София“, „Кобургъ“, „Стразбургъ“ (участъкъ „д“), отъ гдѣто неприятеля въ случай на завладѣването имъ, щѣше да обстрѣлва отъ близо батареитѣ които бѣха въ Драгаринския долъ, а освѣнъ това отъ в. Стразбургъ щѣше да постави въ невъзможност удържането на „Ращанския ридъ“ и „Дончова могила“.

Участъка отъ шосето Битоля—Ресенъ до в. 1283 изключено, не представлява важность, тъй като съ завладѣването му, неприятеля щѣше да има само единъ локаленъ успѣхъ безъ полза за него. При това и трудно можеше да го удържи, поради фланкирането му отъ к. 1283. „Ращенския Ридъ“ и „Дончова могила“ като труднодостъпни прѣдъ фронта, не представляватъ особна важностъ.

Равнинния участъкъ не е важенъ, тъй като неприятелския успѣхъ тамъ не ще укаже влияние върху другите участъци, нито неприятеля щѣше да извлѣче отъ тамъ нѣкаква полза. При това, този участъкъ въ източната му половина е блатистъ и труднопроходимъ.

Неприятелска позиция и сили къмъ сръдата на мъсецъ
септември 1918 г.

Неприятелската позиция сръчу тая на 1-а дивизия бъше разположена почти паралелно на последната и като така и тя, въ планинския участъкъ, имаше форма на джга, но съ издадената ѝ част къмъ нашата позиция. Най-издадената точка на неприятелската позиция бъ в. 1248, който върхъ бъ и най-високия на позицията му. Същата височина му бъ най-добрия наблюдателенъ пунктъ и съ най-голъма тактическа стойност. Неприятелската позиция бъ отдалечена отъ тая на дивизията въ планинския участъкъ, отъ 240 до 800 крачки, а въ полето — около на 2 километра.

Противник заемаше позицията си, къмъ сръбската на мъсец септемврий 1918 год. така: 11-а Колониална френска дивизия: отъ р. зап. Черна до с. Ращани; 76-а френска дивизия отъ с. Ращани до в. 1248 включ. и съ единъ полкъ отъ 30-а френска дивизия — отъ послѣдната височина изключено до около с. Братинъ долъ.

За количеството на артилерията му не може съ положителност да се каже, понеже то често се мѣняваше. Знае се обаче, че срѣщу фронта на дивизията прѣди септемврий 1918 година неприятеля стрѣляше отъ 54 батарейни гнѣзда, а при послѣдните боеве прѣзъ м-цъ септемврий — отъ 30 гнѣзда съ около 14—15 разнокалибрени батареи. Положението на голѣма част отъ тия батарейни гнѣзда бѣ такова, че да могатъ да стрѣлятъ както срѣщу 1-а така и срѣчу 6-а дивизия.

Фортификационно укрепяване позицията на дивизията.

(Карта № 1).

За възможното по-солидно укрепяване на позицията се правеха големи усилия. Войниците подъ наблюдението и ръководството на своите началници, почти еженощно работеха до сръдът нощ. Работата колкото и бавно да напръваше, поради скалистата почва, все пакъ позицията на дивизията бъде укрепена доста солидно, както по отношение на редовете позиции назадъ така и по качество.

Задъ главната позиция имаше редъ други позиции наречени: прѣградни, междинни, втора и тилна, които даваха възможност отбраната да се издържи съ голема упоритост.

Тези позиции бъха: задъ участъка „А“ (дѣсния флангъ на 1-и полкъ): на около 1300 метра задъ главната позиция — „Търновска прѣградна“ позиция; на около 2 км. задъ тая послѣдната — „Магаревската прѣградна“ и на $2\frac{1}{3}$ километра отъ послѣдната — „втората позиция“. Задъ участъка „Б“ по билото, единъ задъ други — два големи упорни пункта въ видъ на редути за сила по за една рота; задъ тоя послѣдния на около $1\frac{1}{2}$ километра — позицията на „Опълченската“ височина, която е възела на „Търновската“, „Магаревската“ и „Втората“ позиция; задъ „Опълченската“ височина на 4 километра — „Цулика позиция“. Задъ участъка „С“ (дѣсния флангъ на 6-и полкъ) — „Драгаринската прѣградна“; задъ тая послѣдната на около единъ километър — прѣградна позиция „Трапезица“ и задъ послѣдната на 1200 метра — „Втора позиция“ и по нататък задъ нея 4 километра — „Цулика позиция“. Задъ участъка „Д“ (левия флангъ на 6-и полкъ): „Първа прѣградна“, на 700 метра отъ главната; задъ нея около на 700 метра — „Драгаринска прѣградна“ и по нататък сѫщите позиции поменати по горѣ задъ участъка „С“: задъ участъците „Е“ и „Ф“ (25-и полкъ): „Първа прѣградна“, на два километра задъ главната; задъ първата на 1 километър — „Кукуречанска прѣградна“; задъ тази послѣдната на около 4 километра — „втората позиция“ и задъ нея „Цулика позиция“. Задъ участъците „Г“ и „Н“ (42 полкъ) и „К“ (дѣсния флангъ на 41 полкъ) „Първа прѣградна“ на единъ километър задъ главната позиция. Сѫщата продължава и въ участъка „Л“ до с. Трънъ. Отъ тази послѣдната на разстояние срѣдно около 3 километра — „Междинната Могилска“ и задъ послѣдната „втората позиция“ която минава по Църнобокски височини южно отъ с. Беранце до р. Черна при с. Радоборъ. Цулишката позиция почва отъ „турското“ плато — минава прѣзъ с. Кабалавци, Цулика, юго-изтокъ отъ с. Лопатица, съверо-изтокъ отъ с. Лизолай прѣхвърлу Църнобокски масивъ, минава съверно отъ с. Старосръщи прѣзъ с. Вашарейка и свършва до р. Черна.

Въ качествено отношение: главната позиция бѣ състашена отъ 2—3 реда линии окопи, а тамъ дѣто пунктовете бъха важни — и по-вече. Особено силно бъха укрепени в. в. 1283 „София“ и с. Караманъ. Задъ главната позиция бъха построени малки упорни пунктове отъ по за 6—8 човека съ 1 картечница, разположени така, че да кръстосватъ огъня си прѣдъ тѣхъ. Въ окопите на главната позиция бъха пригответи резервни гнѣзда за картечници и гранатохвъргачки, нѣкои отъ които съ галерийки за прислугата. Една част отъ тия гнѣзда бъха разположени за фланкиране на прѣпозиционната мястност. Въ сѫщата позиция имаше по два наблюдателни пунктове на рота, нѣкои отъ които съ галерийки.

Полкови наблюдателни пунктове бъха построени: на 1-и полкъ по билото на кота 1284; на 6-и полкъ — на „Търновската“ височина; на 25-и полкъ — между с. с. Драгарина и Кукуречани; на 41-и и 42 и полкове — въ полето. Бригадни наблюдателни пунктове: на 1-а бригада — на „Опълченска“ височина, на 2-а — между с. с. Драгарина и Кукуречани и на За бригада — въ с. Могила.

Щаба на дивизията имаше два наблюдателни пункта. Единия при с. Беранци и другия юго-изтокъ отъ с. Лопатица. Всички наблюдателни пунктове бъха добре окопани, а нѣкои и бетонирани.

За прикриване на войниците отъ неприятелския артилерийски и миненъ огънь бъха построени въ планинския участъкъ задъ по-важните пунктове на главната позиция, по скатовете противоположни на неприятелската позиция, галерии съ по 2—3 изхода, изработени по миненъ начинъ подъ повърхността на 3—4—5 метра. Освѣнъ тия галерии имаше и други издѣлбани подъ окопите на втората и третата линия окопи въ главната позиция, наречени шурмови.

Дѣлбочината на окопите бѣ 1·80 — 2 метра. Окопите помежду си, а сѫщо и съ галерии бъха съединени съ ходове за сѫобщения. Тамъ дѣто вѫтрѣшността на окопите и ходовете за сѫобщения бъха изложени на погледъ отъ противника, се маскираше вѫтрѣшността имъ.

Прѣдъ позицията бъха поставени телени прѣпятствия въ 1—2 реда, споредъ важността и достъпността на участъка или пункта.

За батареите и минохвъргачките бъха пригответи добре окопани позиции. Послѣдните бъха въ бетонирани гнѣзда съ галерии за прислугата и мините.

Войниците отъ бойната част се помѣщаваха въ землянки построени до изходитъ на галерии.

Фортификационно усилване на неприятелската позиция.

(Карта № 1).

Неприятелската позиция, срѣщу тая на дивизията въ планинския участъкъ, се състоеше отъ редъ линии силно

окопани позиции. Главната му позиция бѣ почти успоредна на позицията на дивизията. Други позиции задъ нея се забѣлѣзваха при с. Сиѣгово и южно отъ Ращани; третя — на около $1\frac{1}{2}$ килом. задъ втората и четвърта на съверния и съверо западния край на градъ Битоля. Всички тия поменати неприятелски позиции бѣха съединени по между си съ много ходове за съобщения. Между ходовете за съобщения се забѣлѣзваха множество отдѣлни окопчета, въроятно упорни пунктове, които бѣха построени по височинките и скатовете обрънати къмъ позицията на дивизията. Тѣ бѣха също съединени съ ходове за съобщения. Изобщо неприятелската позиция бѣ прошарена съ много линии окопи по всевъзможни направления, така, че погледнати тѣ отгорѣ имаха изгледъ на паяжина.

Позицията на неприятеля въ полето: Горно Оризаре — Долно Оризаре — р. Черна бѣ слабо укрѣпена, съ единъ и нѣй-много съ два реда окопи.

Правеше впечатление множеството телени мрѣжи, съ които неприятеля бѣ засилилъ позициите си. Такива освѣнъ прѣдъ позицията му имаше и по край ходовете за съобщения. Галерии задъ неприятелската позиция се забѣлѣзваха при Сиѣгово и задъ други по-важни пунктове отъ позицията му. Землянки за живѣене на войниците имаше по-назадъ по скатовете съверно отъ гр. Битоля. Батареитѣ му бѣха въ доловете добре прикрити. Имаше такива и въ самия градъ Битоля.

Устройството тилът на дивизията.

(Карта № 2).

Задъ фронта на дивизията обслужваха двѣ дековилни желѣзно-пѣтни линии: едната за 1-а и 2-а бригада (сѫщата и за 6-а дивизия) отъ с. Бучинъ — Мургашъ — Свинище. И другата за 3-а бригада: Майснеръ — Тополчани — Беранце. Отъ гара Свинище до Секирани бѣ построена тѣснолинейна конска желѣзно-пѣтна линия, а отъ това послѣдното село до „Опълченската“ височина — въжена въздушна линия.

Въ планинския участъкъ бѣха построени необходимите военни пѣтища за съобщения съ позицията. За живѣене на войниците отъ подръжките бѣха построени задъ скатовете землянки, нѣкои отъ които съ галерии.

Снабдителна интенданцка служба.

(Карта № 2).

Базисния интенданцки магазинъ на дивизията бѣше въ гр. Велесъ. Този магазинъ попълваше припасите си отъ вътрѣшността на Царството и изпълняваше ролята на армейски магазинъ, защото той доставляваше хранителни припаси на

1-а, 6-а и 302-а дивизии. Припасите отъ казания магазинъ се прѣпращаха по тѣснолинейната желѣзно-пѣтна линия въ с. Степанци до главния етапъ интенданцки магазинъ на 6-а дивизия, а отъ тамъ — по въжената въздушна линия — въ с. Пестрица до базисния интенданцки магазинъ на 6-а дивизия. Отъ този послѣдния магазинъ, припасите се разпрѣдѣляха за прѣдните магазини на 1-а дивизия, споредъ числата на хората които бѣха на доволствие.

Междинния интенданцки магазинъ на дивизията въ гр. Прилѣпъ доволстваше съ храна всички войници отъ прилѣпския гарнизонъ и отъ близката околност съ запасните болници включително, всичко около 9000 человѣка и 4000 добитъка.

Главния етапъ магазинъ на дивизията въ с. Тополчани доволстваше: 41-и, 42-и и 25 и полкове, 4 артилерийски и двѣ батареи отъ тежкия полкъ, 1-а пионерна дружина, $\frac{1}{2}$ штурмова дружина, дивизиония ескадронъ, инстровата рота на 81-и полкъ, 1/1, 2/1 полски болници и 3/1 лазаретно отдѣление, всичко 18.000 человѣка и 7000 добитъка.

Прѣдниятъ етапъ и междинния етапни магазини, слѣти наедно въ с. Мургашъ доволстваха: 1-и и 6-и пѣхотни полкове, 5/16 артилерийско гаубично отдѣление, 6/1 полска болница, 1/1 и 2/1 отдѣления отъ дивизионния лазаретъ, всичко 11.000 человѣка и 3000 добитъка.

Вещеви складове дивизията имаше два — единъ въ София и другъ въ Прилѣпъ.

Хлѣбопѣчението бѣ открито въ с. Ивановци и ханъ Мраморица. Отъ първия пунктъ се доволстваха всички части зачислени на храна къмъ главния етапъ магазинъ, а отъ втория — тѣзи зачислени на храна къмъ прѣдниятъ етапъ магазинъ. Фурните бѣха полски и задоволяваха нуждите напълно.

Частите получаваха хранителните припаси направо отъ магазините, а хлѣба — отъ фурните.

Комуникационната линия на дивизията бѣ: Прилѣпъ — ханъ Абди паша — Степанци — Велесъ.

Въ упоменатите населени място, дивизията имаше хранителни пунктове.

Етапни пунктове бѣха: Прилѣпъ, Степанци и Велесъ

Снабдяване дивизията съ бойни припаси.

(Карта № 2).

Армейските разходни складове, отъ които дивизията попълваше бойните си припаси, бѣха: 8-и разходенъ огнестрѣленъ складъ при гр. Прилѣпъ и 5-и разходенъ огнестрѣленъ складъ въ с. Мургашъ.

Складирани бойни припаси за дивизията имаше въ дивизионния огнестрѣленъ паркъ при с. Тополчани и при

армейската паркова колона въ с. Мургашъ. Дивизиония огнестрѣленъ паркъ попълваше бойнитѣ припаси чрѣзъ прѣвозъ по дековилната линия Прилѣпъ—Тополчани, а армейската паркова колона — направо отъ 5-и дивизионенъ огнестрѣленъ складъ.

Дивизионния огнестрѣленъ паркъ изпращаше бойнитѣ припаси по дековилната линия до гара Беранци, а отъ тази гара частитѣ съ свои кола и товари ги отнасяха на позицията. Армейската паркова колона и парковия възводъ на 5/16 артилерийско гаубично отдѣление изпращаха бойнитѣ припаси по дековилната линия до гара Свишище. А отъ послѣдната гара до Секирани ги прѣнасяха съ конската дековилна линия. Отъ с. Секиране до позицията — по въжената въздушна линия, или — съ коли и товарни животни.

Санитарна служба.

(Карта № 2)

Дивизионните полски болници бѣха разпрѣдѣлени: 1|1 и 3|1 — на гара Майннеръ, 2|1 — въ гр. Прилѣпъ и 6|1 — въ с. Мургашъ.

Дивизиония лазаретъ: 1-о и 2-о отдѣления — при с. Лопатица и 3-о отдѣление — при гара Беранци.

Заемане позицията на дивизията къмъ 14 септември 1918 год.

(Карта № 1 и бойно разписание).

Позицията се заемаше отъ частитѣ на дивизията къмъ 14 септември 1918 година така:

Отъ шосето Битоля — Рѣсенъ до сѣдлото ще е между в. в. „Фрибургъ“ и „Стазбургъ“ — отъ 1-а пѣхотна бригада; отъ казаното сѣдло до шосето Битоля—Прилѣпъ изключено — отъ 2-а пѣхотна бригада (25-и полкъ) и отъ това послѣдното шосе включено до р. з. Черна — отъ 3-а пѣх. бригада.

Дивизионната артилерия: отъ 4-и Артилерийски полкъ 4 полски батареи — при с. Кукуречани и три при селата Могила и Караманъ; 5/16 артилерийско гаубично отдѣление: 2 батареи — при с. Кошище и една — при с. Кукуречани. Всичко дивизионна артилерия 41 орждия.

Корпусна артилерия: 8 разнокалибрни тежки батареи и една планинска батарея — всичко 38 орждия. Батареите отъ корпусната артилерия бѣха разположени на позиции по сѣвернитѣ поли на планинския участъкъ, освѣнъ планинската батарея, която заемаше позиция при „Опълченска“ височина.

Две дивизионни минохвъргачни роти — въ участъка на 1-а и 2-а бригади.

Бригадни подръжки: на 1-а бригада: 2 роти съ 8 картечници — задъ „Опълченската“ височина; 2-а бригада: 2 роти

съ 4 картечници — при изходъ на Драгаринския долъ и 3-а бригада: 3 роти съ 8 картечници въ селата Могила и Беранци.

Дивизионната подръжка: 2 дружини съ 2 картечни роти, отъ които едната (1|41 др.) — западно отъ опълченската височина и другата (2|42 др.) — при с. Беранци.

Щабовете на бригадите биха разположени: тоя на 1-а бригада — на „Опълченската“ височина; на 2-а — при изхода на Драгаринския долъ и на 3-а — въ с. Могила.

Щаба на дивизията — при с. Църновце.

Всичко: Дружини 16, орждия 41, Минохвъргачки 48, Картечници 160, Гратохвъргачки 127, 1 ескадрон и 3 малочислени сборни дружини. Бойци всичко: пѣхотинци около 13,000, артилер. 2050, конници 78, пионери 700, минохвъргачи 340 и нестроеви: около 9000 човѣка.

Бойния съставъ на 1-а пѣх. дивизия къмъ 14 септ. 1918 год.

(Гледай бойното разписание).

Бойния съставъ на дивизията къмъ 14 септември бѣ: три пѣхотни бригади, отъ които 1-а и 3-а съ по два пѣхотни полка, всѣки отъ по три дружини, 32 картечници, 24 гранатохвъргачки; а полковете отъ 1-а бригада, освѣнъ това — и по една лека минохвъргачна рота съ по 8 леки минохвъргачки. 2-а пѣх. бригада — единия пѣхотенъ полкъ (25-й) отъ 3 дружини, 32 картечници и 31 гранатохв. (81-й полкъ бѣ взетъ отъ дивиз); две дивизионни минохвъргачни роти, всѣка отъ по 10 леки и 6 срѣдни минохвъргачки; 4 Артилерийски полкъ 7 полски батареи (едната позиционна); 5/16 артилерийско гаубично отдѣление 3 батареи; 1-а пионерна дружина 3 пионерни, 1 телеграфна и 1 мостова рота и 1 ескадронъ дивизионна конница. Освѣнъ това въ гр. Крушево бѣха трите (1-а 16-а и 25-а) сборни дружини на дивизията, въ съставъ отъ по 250—300 човѣка.

Тези послѣднитѣ въ боеветѣ не вземаха участие. Тѣ трѣбващи да участватъ въ боеве само въ краенъ случай.

Позициите на съсѣдните 6-а и 302-а дивизии.

(Карта № 2).

Позиции на съсѣдните дивизии: 6-а югозападно отъ позицията на дивизията: отъ шосето Битоля—Рѣсенъ при Братинъ долъ — Червена стъна — в. Чутка — к. к. 2200—2105 до Прѣспанското езеро (единъ килом. южно отъ с. Сливница). Щаба на 6-а дивизия въ с. Срѣпци. 302-а — източно отъ позицията на дивизията: отъ р. Черна при с. Добромуиръ — к. 1050 — по требена с.и. до единъ километъ южно отъ с. Орле. Щаба на дивизията — въ с. Добрушево.

Бойните дѣйствия на 1-а дивизия съдѣдъ 14-и септемврий.

На 14 септемвр. 1918 год.

(Карта № 1).

За да може читателя да си съставя ясно понятие за дѣйствията на всѣка отдѣлна част отъ дивизията необходимо е да знае, какъ позицията бѣше заета отъ частите. За това прѣди да пристъпимъ къмъ описането на бойните дѣйствия ще изложимъ тѣхното разположение.

Частите заемаха позицията както слѣдва:

1-а пѣх. бригада заемаше участъка си съ полковете така:

1-и пѣх. Софийски полкъ: Дружинния участъкъ „А“: 2/1 дружина — 4 роти, 8 картечници, 8 гранатохвъргачки и 3 леки минохвъргачки — отъ шосето Битоля — Рѣсенъ до в. 1283 изкл.; Дружинния участъкъ „Б“: 1/1 дружина — 4 роти, 8 картечници, 8 гранатохв., 5 леки и 2 срѣдни минохвъргачки — в. 1283. Полкова подръжка — 3/1 друж. — 4 роти, 8 картечници, 8 гранатохв. и 1 лека минохв. — при к. 1274 (на около 1 кил. с.-з. отъ к. 1283 — при щаба на полка).

6-й пѣх. Търнов. полкъ: дружинния участъкъ „С“ — 3/6 дружина — 3 роти, 8 картеч., 8 гранатохв., 2 срѣдни и 3 леки минохв. — отъ к. 1283 изкл. до Драгаринския долъ, Дружинния участъкъ „Д“ — 2/6 дружина — 4 роти, 8 карт.; 8 гранатохв., 2 срѣдни и 5 леки минохвъргачки — отъ Драгаринския долъ до сѣдлото що е между в. в. Фрибургъ и Стразбургъ; полкова подръжка: 2 роти съ 12 картечници 8 гранатохв. и 2 леки минохв., отъ които, едната рота задъ участъка „Д“ и другата на „Търновската“ височина, к. 1110 (при щаба на полка).

Бригадна подръжка: — 2 роти отъ 6-й полкъ, 8 картечници, 1/2 рота пионери — при „Опълченската“ височина.

2-а пѣх. бригада: 25-й пѣх. Драгоман. полкъ заема цѣлия бригаденъ участъкъ така: Дружинния участъкъ „Е“ — 3/25 друж. 4 роти, 12 картечници, 14 гранатохв., 2 срѣдни и 2 леки минохв. — отъ сѣдлото между в. в. „Фрибургъ“ и „Стразбургъ“, до „съединителя“ вкл. (сѣв. отъ с. Ращани); Дружиненъ участъкъ „Ф“ — 2/25 дружина — 4 роти, 16 картечници, 9 гранатохв. и 2 леки минохв. — отъ „съединителя“ до шосето Битоля — Прилѣпъ изключено; полкова подръжка — 2 роти, 4 гранатохв., отъ които едната рота на зап. край на Кукуречанския долъ и другата — на източ. гребень на „Дончова могила“. Бригадна подръжка: 2 роти (отъ 1/25 др.) 4 картечници и толкова гранатохв. — при щаба на бригадата.

3-а пѣх. бригада: 42 пѣх. полкъ — друж. участъкъ „Г“ — 1/42 дружина: — 3 роти, 6 картечници и 8 гранатохв. — отъ шосето Битоля — Прилѣпъ вкл. до пѣх. Бито-

ля — Могила вкл.; Дружиненъ участъкъ „И“ — 3/42 друж. — 2 роти, 5 картечници и 8 гранатохв. — отъ пѣх. Битоля — могила изкл. до единъ килом. западно отъ с. Караманъ. Полкова подръжка: — 1 рота при кладенеца що е на пѣх. Г. Оризаре — Могила (при щаба на полка.)

41 пѣх. полкъ: Дружиненъ участъкъ „К“ — 2/41 друж. 3 роти, 6 картечници и 8 гранатохв. — Отъ единъ килом. запад. отъ с. Караманъ до това село включит.; дружинния участъкъ „Л“ — 3/41 дружина — 3 роти, 10 картечници и 4 гранатохв. — отъ с. Караманъ изключенъ до р. З. Черна (при с. Добромиръ). Полкова подръжка: 1 рота — задъ с. Караманъ.

Щаба на полка: въ с. Трѣнъ.

Бригадна подръжка: 3 роти (2 отъ 42-й и 1 отъ 41-и полкъ). Първите две роти въ с. Могила и последната въ с. Г. Йонци.

Дивизионна подръжка: 1/41 дружина — 4 роти и 8 картечници въ с. Беранци и 2/42 дружини сѫщо 4 роти и 8 картеч. — Западно отъ „Опълченската“ височина — при к. 1283.

Понеже неприятеля на този денъ разви усилена артилерийска дѣйност, както по участъка на дивизията така и по цѣлия фронтъ, отъ което можеше да се допустне възможността, че ще атакува, то привечеръ се обяви по дивизията „повишена бойна готовност“, което значеше, да се взематъ всички възможни мѣрки за отбиването на неприятелска атака. Вслѣдствие на това бдителността се усили и упорнитѣ пунктове се заеха отъ своите малки гарнизони, а именно 6 такива задъ участъка на 1-й полкъ; 7 задъ тоя на 6-й полкъ; 7 задъ 25-й полкъ; 6 задъ 42-й полкъ и 5 задъ участъка на 41-й полкъ.

Прѣдъ пладнѣ неприятеля засили артилер. и миненъ огънъ по планинския участъкъ, а сѫщо и по двѣтѣ страни на шосето Битоля — Прилѣпъ. Слѣдъ пладнѣ го засили най-вече по участъка „Д“ и въ 6 ч. 50 м. неприятеля съ около две роти атакува в. в. „София“ и „Кобургъ“, но обстрѣлянъ съ прѣграденъ артилерийски, миненъ и гранатохвъргаченъ огънъ, а сѫщо и съ картечень и пушеченъ отъ ротитѣ на участъка биде отбитъ. Къмъ сѫщото врѣме, други неприятелски групи въ сила приблизително сѫщата, атакуваха поднѣтѣ страни на шосето Битоля — Прилѣпъ, но и тамъ бѣ отбитъ съ прѣграденъ артилер. огънъ. Слѣдъ това артилер. огънъ на неприятеля продължава до вечеръта съ промѣнчива сила по сѫщите участъци.

Артилерията на дивизията този денъ успѣшно водеше борбата съ неприятелската такава, като обстрѣлавше съ унишожителенъ огънъ батареитѣ му, а сѫщо и напълненитѣ съ войници неприят. окопи и отби съ прѣграденъ — атакитѣ.

Надъ позицията лътхаха неприят. аероплани съ разузнавателна цѣль.

Почти прѣзъ цѣлата ноќь, неприятеля обстрѣлва позицията на дивизията съ рѣдъкъ обезпокоителенъ артилер. огњъ.

Изпратенитѣ прѣзъ ноќьта къмъ страната на неприятеля патрули не сѫ забѣлѣзали нищо особено.

15-и септемврий.

(Карта № 1)

Къмъ 5 часа пр. пл. неприятеля засили твърдѣ много артилерийски и миненъ огњъ по участъка „Д“, слѣдъ което като прѣнесе огњъ задъ позицията, атакува в. в. „София“ „Кобургъ“ и „Фрибургъ“, но биде отбитъ съ артилер. прѣграденъ, картеченъ и пушеченъ огњъ отъ щурмовите групи на ротитѣ отъ участъка. Силата на атакуващата частъ, поради тъмнината не е могла да се узнае. Къмъ 5 ч. 30 м. пр. пл. неприятеля, слѣдъ кратка артилерийска подготовкa, атакува при шосето Битоля—Прилѣпъ, но и тамъ прѣтърпѣ неспособука.

Неприятелския артилер. огњъ продължи прѣзъ цѣлия денъ съ промѣнчива сила.

Прѣдъ видъ усилията на неприятеля въ участъка „Д“ и при горѣканото шосе, прѣзъ ноќьта 141 дружина съ картечната рота отъ дивизионната подръжка се приближи и установи при изхода на Драгаринския долъ.

Отъ тая дивизионна подръжка се дадоха въ разпореждането на командира 2-а бригада, двѣ роти.

Прѣзъ цѣлия този денъ, неприятеля обстрѣлва позицията на дивизията съ промѣнчива сила, а вечеръта огњъ му утихна.

Прѣзъ ноќьта, слабъ обезпокоителенъ огњъ.

Къмъ 8 ч. прѣдъ пл. и къмъ 5 ч. сл. пл. лътхаха надъ позицията неприятел. аероплани.

Врѣме добро — ясно, слѣнчево и безъ вѣтъръ.

16 и септемврий.

(Карта № 1).

Неприятеля прѣзъ този денъ подръжа слабъ артилерийски обезпокоителенъ огњъ, главно по планинския участъкъ. Къмъ 5 ч. сл. пл. огњъ се засили по участъка „Б“, а къмъ мрѣкване отслабна. Прѣзъ ноќьта слабъ обезпокоителенъ артилер. огњъ.

Артилерията на дивизията отговаряше рѣдко, а къмъ 5 ч. сл. пл. обстрѣля съ кратъкъ разрушителенъ огњъ не принят. склон при шосето Битоля—Прилѣпъ.

На този денъ се узна, че неприятеля е атакувалъ на 15-септ. Добро поле и успѣлъ да пробие фронта въ участъка на в. в. Соколь, Добро поле, Вѣтерникъ, на фронтъ 20 километра и се вмѣкналъ въ дълбочина на 7 килом. като насочилъ удара си срѣщу лъвия флангъ на 2-а и дѣсния на 3-а дивизии.

Вслѣдствие на тия събития, на лъвия флангъ на 11 армия, като се взе прѣдъ видъ възможността за едно понататъшно напрѣдване на неприятеля западно отъ р. Черна, което можеше да доведе до отеглянето на 4-а и 302-а дивизии, а слѣдъ това и отеглянето лъвия флангъ на дивизията отъ равнинния участъкъ, се правяха нужднитѣ съображенія и изучвания за подобно отегляние.

Слѣдъ узнаването за добродополското събитие си обясняме, че прѣдприетитѣ отъ неприятеля атаки на 14, 15 и 16 септември срѣщу дивизията сѫ биле демонстрация съ цѣль за приковаване.

17 септемврий.

(Карта № 1)

Прѣзъ цѣлия денъ, неприятеля съ рѣдъкъ артил. огњъ обстрѣлва позицията отъ планинския участъкъ и близкия тилъ. А къмъ 5 ч. сл. пл. го засили по „Бригадната“ височина (к. 1283), но атака не прѣдприе. Прѣзъ ноќьта рѣдъкъ артилерийски огњъ.

За разполагане на артилерията въ дълбочина и съ огледъ на прѣдполагаемата нова позиция въ случай на отегляне лъвия флангъ на дивизията, тази ноќь се изтеглиха двѣ полски батареи отъ артилер. група при с. Кукуречани — при с. Беранци, гдѣто заеха позиция.

18-и септемврий.

(Карта № 1)

Къмъ 5 ч. пр. пл. неприятеля засили артилер. и миненъ огњъ по планинския участъкъ и най-вече — по участъците „Б“ и „Д“. Къмъ 4 ч. сл. пл. огњъ се много засили по участъка „Б“, слѣдъ което се прѣнесе задъ позицията. Въ този моментъ, три неприятелски вериги съ подръжки настъпиха да атакуватъ участъка „Б“, но обстрѣляни съ нашъ артилерийски и миненъ огњъ бѣха разпрѣснати, една частъ обаче продължи да настѫпва. Тогава 2-а рота отъ 1-и полкъ ги посрѣдъна съ ржчни гранати и ги обѣрна назадъ въ бѣгство.

Неприятелския артилер. огњъ продължи до мрѣкване, главно по горѣупоменатитѣ участъци; къмъ 8 ч. сл. пл. слѣдъ кратки непр. урагани по участъка „Д“, които като прѣнесе задъ позицията, се насочи съ двѣ вериги и подръжки

за атака на в. в. „София“, „Фрибургъ“ и „Кобургъ“. Обстрълянъ, обаче, на връме съ пръграденъ артилер. огънь, а сжъо и съ картеченъ и бомбовъ, неприятеля биде обърнатъ въ бѣгство, като остави доста трупове прѣдъ позицията. Въ 8 ч. 15 м. сл. пл. сжъя съ кратъкъ ураганенъ артилер. огънь обстрѣлва позицията при шосето Битоля—Прилѣпъ.

Къмъ 5 ч. сл. два неприятелски аероплани се въртѣха надъ позицията, обстрѣлвани несполучливо отъ нашата артилерия.

Прѣдъ видъ на това, че отеглянето на 2-а и 3-а дивизии продължаваше и вѣроятността за отеглянето лѣвия флангъ на 1-а дивизия (3-а бригада) отъ полето ставаше все по-възможна, се разпореди вечерята съ заповѣдъ по дивизията № 5600 (основана на такава отъ щаба на корпуса), всички непотрѣбни обози да се отеглятъ задъ с. Бучинъ и всички складове съ хранителни, фуражни припаси и материали да се ешалониратъ назадъ задъ новата позиция, която ще трѣба да заеме 3-а бригада, въ случай на отегляне.

Тази заповѣдъ по дивизията е слѣдната:

Оперативна.

Строго—повѣрителна.

З А П О ВѢДЬ

по

1-а пѣх. Софийска дивизия

№ 5600.

Щабъ
с. Цѣрновце.

Карта 1:25000

17-и септ. 1918 год.
5 ч. 50 м. сл. пл.

1. Поради развилилъ се събития на лѣвото крило на 11-а армия, трѣба да се разчита на едно по-нататъшно напрѣдване на противника източно отъ р. Черна.

2. Прѣдъ видъ на това, може би, че се наложи едно отегляне на лѣвия флангъ на дивизията и заемане на нова позиция, въ свръзка съ тая на 302-а дивизия, на линията: Кукуречани—Цѣрнобокъ—Вашарейка—Тополчани, съ едно прѣчутиване на сегашната главна позиция въ участъка „Е“ (отъ Дончова могила) при прѣминаване въ Кукуречанскаата прѣградна позиция.

Досегашната позиция на 3/1 пѣх. бригада въ той случай да се смята като прѣдпозиционна мѣстност, чийто малъкъ гарнизон въ случай на едно надмощно неприятелско нападение ще се приbere въ Могилската прѣградна позиция: едноврѣменно съ това отегляне на 3/1 бригада, частитъ отъ 2/1 бригада (25-и пѣх. Драгомански полкъ), които заематъ участъка „Г“ (отъ Дончова могила до шосето Битоля—Прилѣпъ) ще се отеглятъ сжъо и заематъ участъка

отъ Дончова могила до подъ буквата „И“ на надписа Кукуречани.

3. Въ случай, че се наложи прѣгъването на лѣвия флангъ на дивизията (гледай § 2 отъ настоящата заповѣдь) възнамѣрява се слѣдното разполагане на частите отъ дивизията.

а) 1-а п. бригада въ сегашния си съставъ ще заеме и отбранява своя участъкъ, отъ шосето Битоля—Рѣсенъ (при Братинъ долъ) до сѣдлото между в. в. Фрибургъ и Стразбургъ.

б) 2-а п. бригада (25-и п. Драгомански полкъ) отъ сѣдлото между в. в. Фрибургъ и Стразбургъ до пжтя Цѣрнобокъ—Лопатица включено;

в) 3-а п. бригада, безъ дружините отъ дивизионната поддръжка (1/41 и 2/42) въ такъвъ случай се придава въ разпореждането на генераль-майоръ Веель, комуто се възлага да организира отбраната на участъка при Цѣрнобокъ — отъ пжтя Цѣрнобокъ (селото)—Лопатица изключ. до западна Черна при с. Тополчани, кѫдѣто ще се свръже съ позицията на 302 дивизия прѣзъ Ерековци—Високо.

г) На генераль-майоръ Веель се придаватъ още и слѣдните части отъ дивизията:

1. 25-а сборна дружина въ с. Лизолай.

2. Щаба на 4-и артилерийски полкъ.

3. Всички батареи на артилер. група „Константинъ“ (5/4, 7/4 и 3/4 батареи).

З а п о вѣд в а мъ:

4. Началника на артилерията въ дивизията да разпореди:

а) Прѣгрупировката на артилерията въ участъка на дивизията да се извърши по начинъ щото прѣградния огънь прѣдъ новата главна позиция (гледай § 2 отъ настоящата заповѣдь) да се осигури, като се оставятъ отдѣлни ордия съ готови запряжки на досегашнитъ имъ позиции;

б) Да подготви отбиването на единъ неприятелски ударъ въ долината на р. Шемница чрѣзъ поставяне на батареи въ мѣстността Секирани—Драгожани и Цѣрнобокъ—Лизолай съ дѣйствие прѣдъ участъка Кукуречани — Цѣрнобокъ.

в) Една подгрупа отъ дивизионната артилерия (2—3 батареи) да постави въ мѣстността Лизолай—Цѣрнобокъ;

г) На находящитъ се на позиция при Опълченската височина батареи и групи да направи една малка промѣна на позициите съ насока къмъ в. 1204;

д) Находящия се въ Лизолай взводъ отъ Баварската планинска батарея 10/3 се дава въ негово разпореждане.

6. Щаба на началника на артилерията при щаба на 62-и корпусъ, акустичната и измѣрвателни команди ще се прѣместятъ въ с. Цѣрнѣвце.

Находящитѣ се при Кукуречани батареи отъ корпусната артилерия ще се поставятъ въ мѣстността Секирани—Драгожани.

Всички находящи се на изтокъ отъ пжтя Църнобокъ—Лопатица батареи отъ корпусната артилерия се придаватъ на началника на Църнобокския участъкъ ген.-майоръ Веель.

Сѫщеврѣменно корпусната артилерия се раздѣля на двѣ групи: група „западъ“ (поручикъ Ласъ) и „срѣдня група“ (капитанъ Бухолцъ). Къмъ групата „западъ“ ще се причислятъ батареитѣ отъ планинския участъкъ и масива Опълченска височина, а къмъ групата „срѣдня“ — батареитѣ по източнитѣ склонове на Опълченската височина.

6. Въ разпореждане на командира на 2|1 бригада полковникъ Златевъ се дава 230-о германско картечно отдѣление, което да постави въ участъка Драгожани—Смирнова рая, за отбиване на единъ неприятелски ударъ въ долината на р. Шемница.

7. Дивизионния инженеръ да разпореди веднага изграждането на новия участъкъ отъ позицията Дончова могила—Кукуречани—Църнобокъ; да приготви за 230-о германско картечно планинско отдѣление, въ участъка Драгожани—Смирнова рая, една картечна осигурителна линия (картечни гнѣзда). Въ негово разпореждане за работа се давава 1|41 дружина отъ дивизионната подръжка, която е при щаба на 2|1 п. бригада и 16-а сборна дружина.

8. За всѣка евентуалност да се изпълнятъ за сега слѣднитѣ точки:

а) да се почне ешалонирането въ дълбочина на батареитѣ въ участъка на дивизията; да се държатъ готови артилерийските запряжки близо до изнесенитѣ напрѣдъ артилерийски взводове.

б) Непотрѣбнитѣ кола и обози да се изтеглятъ задъ линията Върбяни — Бучинъ — Мургашъ.

в) Всички складове съ хранителни и фуражни припаси и материали да се ешалониратъ въ тила на дивизията, съ отвѣтно задъ участъците на бригадите.

9. Заведуващия връзкитѣ при щаба на дивизията капитанъ Байдановъ да почне постройката на най-важнитѣ телефонни връзки задъ новата линия на дивизията.

10. Командиритѣ на бригадите да направяватъ съображенія си по тая заповѣдь, които да ми прѣдставятъ до 20 септември т. г. вечеръта.

11. Тази заповѣдь е подготвителна, ще послѣдва при нужда друга заповѣдь за изпълнение, освѣнъ точките упоменати въ § 8 които трѣбва сега да се изпълнятъ.

Началникъ на дивизията

(п) Генералъ-Майоръ Недѣлковъ.

Началникъ щаба, отъ Генералния щабъ

(п) Полковникъ Тодоровъ.

Както се вижда отъ горѣзложената заповѣдь прѣдстоише въ случай на отегляне лѣвия флангъ на дивизията, да се образува единъ отрядъ подъ началството на германския генералъ Веель, който отрядъ щѣше да запълни образувалата се междина между 1-а и 302-а дивизии. А такава се образуваща щомъ послѣдната дивизия отстѫпѣше на линията Ерековци — Високо. По тая причина на отряда генералъ Веель се възлагаше въ случай на отегляне както по горѣ се каза, да заеме линията отъ с. Църнобокъ до с. Топчилче при р. Черна.

Важността на тоя послѣдния участъкъ се състоише главно въ това, че прикрива проходъ Бучински и Крушевски, по които непр. би могълъ да застраши пжтя на отстѫпленietо Битоля — Кичево.

Заповѣданото въ § 8 отъ горѣупоменатата заповѣдь по дивизията се изпълни своееврѣменно. А за тия разпореждания, които споредъ сѫщата заповѣдь прѣдстоише да се изпълняватъ въ случай на отегляне, се правѣха отъ всички по-горни началници до командиръ на полкъ включително, необходимитѣ за случая съображенія.

19-и септемврий.

(Карта № 1).

Прѣзъ изтеклата нощь неприятеля обстрѣлва планинския участъкъ съ обезпокойтенъ артилерийски и картечни огнь. Въ 1 ч. и 30 м. слѣдъ полунощъ — краткъ, но силенъ артилерийски огнь по позицията при шосето Битоля—Прилѣпъ.

Прѣзъ деня, сѫщия обстрѣля участъците „А“, „Б“ и „Д“ съ промѣнчива сила.

Къмъ 5 ч. сл. лѣтѣха надъ позицията три неприятелски аероплани.

Получи се заповѣдь по корпуса № 5145 съ която се заповѣдаваше позицията най-упорно да се отбранява.

Възъ основа на нея заповѣдь се издаде слѣдната такава по дивизията:

Тв. бѣрзо — повѣрително.

До командиритѣ на бригадите.

1. Съгласно заповѣдта по 62-и корпусъ отъ 18.IX 1918 година № 5145, прѣзъ идущите дни трѣбва да се разчита на едно нападение отъ страна на французитѣ и гърцитѣ срѣчу фронта на 1-а и 6-а дивизии.

2. Сегашнитѣ позиции трѣбва безусловно да се задържатъ. Никой дивизионенъ участъкъ не може да се прѣмѣсти назадъ своеvolно безъ разрѣшението на групата армии.

3. За горното прѣдлагамъ на г. г. бригаднитѣ командири, да удържатъ участъците си съ крайна упоритост до послѣдния моментъ. Отдръпването отъ сегашната позиция не може да стане безъ моя заповѣдь.

4. Корпуснитѣ резерви находящи се задъ лѣвия флангъ на корпуса се даватъ въ подчинение на генералъ - майоръ Веель. Тѣ сѫ: българския 36-и пѣх. полкъ, армейската шурмова рота, германска минохвъргачна рота 171, баварската 10/3 планинска батарея съ по 1 взводъ въ с. Лизолай и Беранци, българската лека 5/3 гаубична батарея и 13-а тежка полска гаубична батарея.

5. Сборната 25 дружина ще се използува само за усилуване на новата позиция.

№ 5611. 19.IX 1918 год. 5 ч. и 25 м. сл. пл.

Началникъ на 1-а пѣх. Софийска дивизия,
(п) Генералъ-Майоръ: Недѣлковъ.

Вечеръта командира на корпуса заповѣда да се подготви напушкането на позицията отъ 3-а бригада и на частъ отъ 25-и пѣх. полкъ, съ цѣлъ за заемане линията: „Дончова Могила — Кукуречени — Църнобокъ — Беранци — Вашарейка — Тополчани. Дадоха се отъ сѫщия упътвания по разрушението на бетоннитѣ постройки, които прѣдстоеша да се напуснатъ, а сѫщо — и на всички мостове между старата и нова позиции.

За извѣршването на тия разрушения дивизията издаде инженерна заповѣдь № 5628, която тута не се излага тъкъ стапало поради това, че не прѣставлява особенъ интересъ.

На този денъ пристигнаха и се установиха задъ лѣвия флангъ на дивизията въ корпусенъ резервъ: 36-и пѣх. полкъ, 1-а армейска шурмова рота, 171-а германска минохвъргачна рота, 10/3 германска планинска батарея, 5/3 лека полска гаубична и 13/1 тежка полска гаубична батарея, всички подъ началството на генералъ Веель.

20-и септемврий.

(Карта № 1).

Прѣзъ цѣлия денъ неприятеля обстрѣлва съ слабъ артилерийски огнь позицията на дивизията, а въ участъкъ „Д“ по-силно.

Нашата артилерия обстрѣлва неприятелските позиции и батареи.

Оживена неприятелска аеропланна дѣйностъ съ разузнавателна цѣль и за коригиране на стрѣлбата.

Прѣзъ нощта слабъ неприятелски артилерийски обезпокойтеленъ огнь.

Слѣдъ пладнѣ се получи заповѣдь по корпуса № 5161, съ която се заповѣдаваше отеглянето лѣвия флангъ на дивизията. Тази заповѣдь е унищожена при сдаването на дивизията въ заложничество, за това не може да се цитира тукъ.

Възъ основа на горѣпоменатата заповѣдь по корпуса щаба на дивизията издаде слѣдната заповѣдь:

Оперативна.

Тв. бѣрзо строго-повѣрително.

ЗАПОВѢДЬ

по

1-а пѣхотна Софийска дивизия

№ 5660.

Щабъ
с. Църновце.

Карта 1:25.000.
20 септем. 1918 год.
6 ч. сл. пладнѣ.

1. Съгласно заповѣдта по 62 корпусъ 1-а № 5161 отъ 20.IX т. г., положението прѣдъ 3-а пѣх. Балканска дивизия може да наложи да се отдръпне срѣдата и лѣвия флангъ на 11-а армия на линията Перистеръ — в. в. 1248 — София — Кобургъ — Фрибургъ — Страсбургъ — Дончова Могила — Кукуречени — Църнобокъ — Шелевевци — Калабакъ — Вазакъ — Бѣли Каменъ.

2. 6-а дивизия остава на досегашната си позиция.

3. Въ разпореждане на генералъ-майоръ Веель — началникъ на Църнобокския участъкъ, се придаватъ още и слѣднитѣ части отъ дивизията:

а) щаба на 3 пѣх. бригада;
б) щаба на 41 пѣх. полкъ съ двѣ дружини и двѣ картечни роти, (поменатитѣ щабове и части въ пунктове а и б влизатъ въ негово подчинение слѣдъ отдръпването имъ отъ главната позиция и заставането имъ при Църнобокските височини);

в) 25-а Сборна дружина — въ с. Лизолай;
г) Щаба на 4 Артилерийски полкъ;
д) Всички батареи на артилерийската подгрupa „Константинъ“ (54, 7/4 и 3/4);

4. Като прѣварителна гранична линия между дивизията и Църнобокския участъкъ на Генералъ-майоръ Веель се опредѣля линита: — пхтя Църнобокъ (селото) — Лопатица включително (пхтя за 1- дивизия).

5. На повѣрената ми дивизия и армейската шурмова рота, безъ упоменатитѣ въ § 3 е заповѣдано да вземе мѣрки што тѣзи движения да могатъ да се извѣршатъ по особена заповѣдь прѣзъ нощта на 20 срѣщу 21 т. м., като се отегли съ лѣвия си флангъ съ едно прѣчуруване на сегашната главна позиция въ участъка „Е“ (Дончова могила) и по-нататъкъ прѣзъ Кукуречане до с. Църнобокъ включи-

телно. Отдръпването ще се извърши подъ закрилата на частите от Църнобокския отрядъ — Генер.-майоръ Веель.

Тайната дума за началото на отдръпването се определя „побѣда“.

Заповѣдамъ:

6. Съ получаването на тайната дума „побѣда“ частите от 3-а и 2-а бригади да почнатъ отеглянето си по слѣдния редъ:

1) За 3-а пѣх. бригада: въ 8 часа вечеръта почва отеглянето на бригадната подръжка и всички багажи на частите въ Могила и въ прѣдната линия.

Въ 10 ч. вечеръта — почва отеглянето на полковите подръжки. Въ 11 ч. вечеръта — почва отеглянето на пѣхотните части отъ главната линия съ всички картечници безъ упоменатите по-долу офицерски патрули.

Щаба на 42 полкъ, 1/42, 3/42 дружини заедно съ картечните роти на полка се отдръпватъ и заематъ новата позиция отъ с. Кукуречане изкл. до с. Църнобокъ вкл. като влизатъ въ подчинение на командира 2/1 бригада. А щаба на 3/1 бригада (безъ пионерните взводове) 2/41 и 3/41 др. съ картечните роти се отдръпватъ къмъ с. Църнобокъ, където влизатъ въ подчинение на Ген.-майоръ Веель, отъ когото командира на 3/1 бригада да изиска по-нататъшни указания.

2) 2-а пѣх. бригада: въ 8 ч. вечеръта почва изтеглянето на всички дружинни и ротни багажи отъ участъка „Г“. Въ 10 ч. вечеръта — почва отеглянето на полковата подръжка, ако има такава въ тоя участъкъ. Въ 11 ч. вечеръта почва отеглянето на пѣхотните части отъ главната позиция (участъкъ „Г“) съ всички картечници и минохвърачки безъ упоменатите по-долу офицерски патрули.

3) Намиращите се въ блатистия участъкъ „Н“ на 3-а пѣх. бригада части, да се притеглятъ къмъ полъ прѣзъ с. Трънъ наврѣме въ пъленъ редъ.

4) 3-а пѣх. бригада да остави на позициятъ въ първата линия 4 офицерски патрули (единъ при шосето Битоля — Прилепъ, другия между това шосе и с. Караманъ, третия при с. Караманъ и четвъртия при с. Трънъ), а 2-а пѣхотна бригада — два офицерски патрули (единъ при шосето Битоля — Кичево и другия между това шосе и Дончова могила) отъ по 25 человѣка добри и изпитани хора, снабдени достатъчно съ ржчни гранати за заблуждане на неприятеля като прѣзъ деня или нощно врѣме губиватъ съ огнь и ржчни гранати слабитъ неприятелски артилерии, които биха се опитали да се приближатъ до нашата линия.

Да се внуши на тия патрули, че тъ ще отстѫпятъ само подъ натиска на противника.

5) Армейската шурмова рота да заеме Могилската прѣградна позиция, съ задача да задържа противника. Тя остава на позицията си, за да приеме на себе си отстѫпващите подъ натиска на противника офицерски патрули.

Ротата се дава въ разпореждането на к-ра 3-а пѣхотна бригада.

По-нататъшното държане на шурмовата рота и офицерските патрули ще зависи отъ бѣрзината на отстѫпле-нието на 302-а дивизия, за което командира на 3-а бригада да назначи специаленъ патрулъ за подържане тѣсна връзка съ поменатата дивизия.

2-а и 1-а бригада да подържатъ сѫщо тѣсна връзка помежду си.

Командирите на 2-а и 3-а бригади да наредятъ щото това отегляне да може да се извѣрши и тая нощъ (20-рѣщъ 21 септ. т. г.) при нужда.

6) 1-а Артилерийска бригада: въ 8 часа вечеръта, намиращите се при Могила батареи съ багажите си почватъ да се отеглятъ и заставатъ на опрѣдѣлените имъ отъ по-рано позиции (справ. опер. запов. № 5600 § 4 п. п. а, б, в, г и д отъ 18.IX 1918 г.) съ задача да се осигури прѣградния огнь прѣдъ новата позиция.

Да се оставятъ отдѣлни ордия напрѣдъ, по разпореждането на команд. артилер. бригада, които прѣди съмване на другия денъ да се отеглятъ.

Въ 10 ч. вечеръта почватъ да се отеглятъ всички батареи и взводове южно отъ линията Кукуречани — Могила.

Заповѣданото прѣгрупиране на батареите въ участъка на дивизията съ операт. заповѣдь по дивизията — 5600 отъ 19.IX 1918 год. да се изпълни възможно скоро слѣдъ издаването на тайната дума „побѣда“.

7. Шумътъ отъ движението на частите прѣзъ нощта да се прикрива съ артилерийски и миненъ огнь.

8. Да се обѣрне особено внимание отъ командирите на 2-а и 3-а бригада, щото частите да се отдръпнатъ на новата линия по възможност неотслабени и като се държи противника дълго врѣме въ заблуждение.

9. Командирите на 2-а и 3-а пѣхотни и 1-а артилерийски бригади да взематъ мѣрки да се прибере материала отъ изоставените телефонни линии, безъ да се остави нѣщо въ ръцѣ на противника (за това слѣдва прѣдписание отъ щаба на дивизията № 5661 отъ 20.IX т. г.). Офицера за връзки при щаба на дивизията да прибере материала отъ всички изоставени дивизионни телефонни линии, като вземе своеувременно мѣрки и свърже новия участъкъ на дивизията (Кукуречани — Църнобокъ съ щаба на дивизията).

10. Картите и нанесеното на тѣхъ разпрѣдѣление на частите да се прибератъ и въ никакъвъ случай не трѣбва да попаднатъ въ ръцѣ на противника.

11. 1) Всички движения прѣзъ нощта (въ тѣмнината), да се извѣршат подъ най-строгъ контролъ на офицери.

2) Да се внимава при телефонните разговори — опасност отъ подслушване.

3) По отношение вдиганието на мостоветъ въ въздуха (спр. прѣдпис. отъ щаба на дивиз. № 5629 отъ т. г.).

4) Да се има прѣдъ видъ, че прѣждеврѣменото запалване на купитѣ слама и сѣно издава намѣренията ни за, отстѫпване.

5) Бетонираниятѣ постройки въ сегашните прѣдни линии да не се хвъргатъ въ въздуха, защото съ това ще се издаде прѣждеврѣменно нашето отстѫпление.

6) Хвърлянето въ въздуха (разрушението) на бетонните постройки въ Могила К-ра на 1-а пионерна дружина да възложи на армейската шурмова рота на специално назначени миньори отъ пионерната дружина. Това възпламеняване да се маскира съ артилер. и миненъ огънь. Командира на артилерийската бригада за тази цѣль да влѣзе въ връзка съ к-ра на армейската шурмова рота.

Началникъ на Дивизията,

(п.) Генералъ-майоръ Недѣлковъ.

Началникъ щаба отъ Генер. щабъ

(п.) Полковникъ Тодоровъ.

Слѣдователно, щаба на 11-а армия бѣ рѣшилъ съ едно прѣчупване на фронта въ участъка на дивизията при „Дончова Могила“ съ лѣвия флангъ назадъ, да отегли този флангъ на линията: „Дончова Могила“ — Кукуречани — Цѣрнобокъ — Тополчани — Шелеревци — Калабакъ — Вашакъ — Бѣли Каменъ.

Отъ тая линия се прикриваха (макаръ и отъ близко), съобщенията на Прилѣпъ съ Велесъ и Градско. Ако тогава биха могле и другитѣ дивизии източно отъ 302 а да заематъ и удържатъ линията по-нататъкъ къмъ изтокъ: с. Полешко (Грабовица планина), с. Гърнево — Витачъ планина — р. Вардаръ и по източния брѣгъ на Вардара — Градецъ планина (карта 1:210,000) до свѣрзването съ Бѣлащенската позиция, въ такъвъ случаи неприятелския успѣхъ щѣше да се ограничи само съ добивка на теренъ, а нашата загуба — въ огъване на фронта ни между Битоля и Бѣлащица назадъ. Съобщенията на Прилѣпъ съ Велесъ и Градско въ такъвъ случаи щѣха да бѣдятъ запазени. Колкото се отнася до съобщенията на 62-ия корпусъ, които въ случаи се прѣкъсваха въ Битолското поле, тѣ можаха да се прѣхвърлятъ прѣзъ Кичево — Тетово — Скопие.

Участъка на 1-а дивизия слѣдъ отеглянето на лѣвия флангъ остана до с. Цѣрнобокъ включително. А по-нататъкъ въ съверо източна посока се прѣдаде на отряда Веель.

Отбраната на участъка отъ в. „Стразбургъ“ до с. Кукуречани включително се възложи на 25-и полкъ, а отъ това послѣдното село изключително до с. Цѣрнобокъ включително — на 42-и полкъ.

Този послѣдния полкъ който, както е знайно отъ по-горѣказаното се придаваше къмъ отряда Веель, въ този денъ се повърна на дивизията. Полка се прѣдаде въ командно отношение на командира 2 а бригада.

Германското 210 картечно планинско отдѣление се придаде къмъ дивизията. Възложи му се да заеме позицията между с. Драгожани и Смирновъ доль и да отбранява долната на р. Шемница, противъ неприятелските танкове, за съято цѣль му се придоха и 4 противотанкови ордия.

Начина по който трѣбваше да се извѣрши отеглянето на новата позиция се вижда отъ горѣзложената заповѣдъ по дивизията.

Въ юго-източния край на с. Могила се оставиха двѣ полски ордия на маскирана позиция съ назначение да поддържатъ артилерийския огънь и държатъ въ заблуждение неприятеля относително напушкането на позицията.

Тайната дума „побѣда“, която, както е известно отъ горѣказаното, означаваше почването изпълнението на заповѣдта по отеглянето лѣвия флангъ на дивизията, се прѣдаде вечерът. Слѣдователно, отеглянето на 3-а бригада и частъ отъ 25-и полкъ трѣбваше да се извѣрши прѣзъ тази нощъ.

Отеглянето на 3-а бригада и 25-и полкъ отъ старата на новата позиция се извѣрши прѣзъ нощта незабѣлѣзано отъ неприятеля.

21-и септемврий.

(Карта № 1).

Прѣзъ изтеклата нощъ, неприятеля обстрѣлва позицията отъ планинския участъкъ съ slabъ артилерийски и картечень огънь. На разсъмване огъня се прѣнесе въ тила на позицията и обстрѣля „Опълченската“ височина. Къмъ обѣдъ неприятелския огънь намалѣ. Къмъ 4 ч. сл. наново се засили, и въ 6 ч. сл. се обѣрна въ барабаненъ по участъците „Б“ и „Д“. Въ 6 ч. 10 м. сл. пл. неприятелски вериги и групи бѣзо и смѣло настѫпиха срѣчу участъка „Д“. Но съ прѣграденъ артилерийски и миненъ огънь, а главно отъ ротитѣ на сѫщия участъкъ съ ножъ и рѣчни гранати бѣ обѣрнатъ въ бѣгство назадъ. Отстѫпилия неприятель оставилъ много трупове прѣдъ позицията. Отъ вмѣкналитѣ се въ окопитѣ неприятелски войници бидоха заловени 5 здрави плѣнници всички отъ 227-и френски полкъ и трофеи 20 пѣхотни и 1 автоматическа пушка.

Въ 7 ч. 30 м. неприятеля съ силенъ артилерийски огънь обстрѣля к. 1283 (участъкъ „Б“) и слѣдъ като прѣнесе огъня си задъ позицията, съ двѣ роти отъ къмъ к. 1248 настѫпи бѣрзо къмъ „Скалистото гнѣздо“, което е най-издадениятъ пунктъ по билото на котата, но биде отбитъ съ артилерийски и миненъ огънь, и още — и отъ ротитѣ на 1-ия п. полкъ съ ржчни гранати.

Въ 8 ч. сл. пл. неприятеля откри артилерийски огънь по напуснатия участъкъ на 25-и п. полкъ западно отъ шосето Битоля—Кичево; въ 8 $\frac{1}{2}$ ч. засили огъня и слѣдъ това се прѣнесе задъ позицията. Въ това врѣме една неприятелска рота въ верига настѫпи за атака на участъка. Патрула който бѣ тамъ откри огънь и слѣдъ малко врѣме прие на дѣсно къмъ съсѣдния патрулъ. Неприятеля къмъ полунощъ влѣзе въ напуснатитѣ тамъ окопи гдѣто се установи.

Патрулитѣ на 3-а бригада останаха прѣзъ цѣлия денъ въ окопитѣ на напуснатата главна позиция, безъ неприятеля да прѣприеме срѣщу тѣхъ каквото и да било нападение.

Щурмовата рота и артилерийския взводъ — на Могилската позиция, отъ гдѣто охраняваха прѣдпозиционната мѣстностъ, останаха тамъ прѣзъ цѣлия този денъ.

Ариергарднитѣ части на 302 дивизия — по лѣвия брѣгъ на р. Черна отстѫпваха слѣдвали отъ неприятеля. Прѣднитѣ части на тоя послѣдния, къмъ 3 ч. сл. пл. достигнаха с. Ношпалъ.

Вечеръта, офицерскитѣ патрули на 3-а бригада се отеглиха въ Могилската позиция и заедно съ щурмовата рота и артилерийския взводъ къмъ 2 ч. сл. полунощъ се отеглиха на новитѣ позиции. Командата назначена да извѣрши разрушенията на бетоннитѣ постройки, мостове и др. извѣрши разрушенията и отстѫпи едноврѣменно съ щурмовата рота.

Прѣзъ сѫщата нощъ неприятеля настѫпи и зае с. Могила.

Отряда на генералъ Веелъ рано сутринта на този денъ бѣ заеъ позицията на линията: Цѣрнобокъ—Беранци—Старосрѣщи—Тополчани. А 302-а дивизия вечеръта достига и заема линията: Тополчани—Шелеревци—южно отъ к. 772 —висотата надъ с. Марулы—с. Писоколь—и висотата съверно надъ Слива Чешма.

По интенданската частъ: главния етапенъ магазинъ отъ с. Тополчани се прѣмѣсти въ с. Бучинъ; хлѣбопеченето отъ с. Ивановци — въ с. Бучинъ; склада отъ не-прикосновения запасъ отъ с. Ивановци — въ с. Дебрище; междуинния интенданцки магазинъ отъ гр. Прилѣпъ — въ с. Дебрище.

Прѣнасянето на магазинитѣ, складоветѣ и иззетитѣ отъ населението зърнени храни се извѣрши съ колитѣ на дивизионния продоволственъ транспортъ и съ мѣстни селски коли.

22-и септемврий.

(Карта № 1).

Изпратенитѣ прѣзъ нощта патрули донесоха, че неприятелските сѫстени части се движатъ по шосето Битоля—Кичево, къмъ изоставената позиция на 25 полкъ.

На разсъмване неприятелски части въ строй по взводове отъ къмъ Могила настѫпи къмъ с. Цѣрнобокъ и Кукуреци, но обстрѣляни сполучливо отъ нашата артилерия бидѣха разпрѣснати.

Други неприятелски части излизаха отъ своитѣ окопи наречени отъ нась „Францусъ“ и „Малина“ (южно отъ с. Ращани) и се прѣхврѣляха по групи въ изоставенитѣ окопи на 25-и п. полкъ, при шосетата Битоля—Прилѣпъ и Битоля—Кичево, обстрѣлвани отъ нашата артилерия.

Къмъ 4 ч. сл. пл. неприятеля съ силенъ артилерийски огънь обстрѣля участъците „Б“ и „Д“ и особно силно — първия. Срѣщу този послѣдния настѫпи една рота, която посрѣщната съ пушченъ и картеченъ огънь отъ ротата на участъка биде върната въ бѣгство. Къмъ сѫщото врѣме и срѣщу участъка „С“ настѫпи една група, която послѣдва сѫщата участъ. Но отъ този послѣдния неприятель нѣколцина неприятелски войници успѣха да се вмѣкнатъ въ нашите окопи, които обаче бidoха изгонени съ ножове и заловенъ отъ тѣхъ единъ пѣнникъ отъ 175 френски полкъ.

Въ 10 ч. пр. пл. юго-източно отъ с. Кукуречани, на единъ километръ, се забѣлѣзаха налѣгали изъ нивитѣ неприятелски сѫстени части въ сила около една дружина. Сѫщо около двѣ неприятелски роти се забѣлѣзаха южно на около 3 километра отъ с. Вашарейка.

Прѣзъ цѣлия денъ неприятелски артилерийски огънь не прѣстана. Съ тежки ордия обстрѣлавше силно участъка „Б“. Привечеръ биде забѣлѣзано въ неприятелските окопи срѣчу тоя участъкъ да се пълнятъ съ войници съ явната целъ за атака. Но нашата артилерия на врѣме и сполучливо обстрѣля послѣднитѣ съ унищожителенъ огънь, вслѣдствие на което атака не послѣдва.

Прѣдъ видъ засилена оживена дѣйностъ на неприятеля и възможността да атакува съ по-голѣми сили и пробие позицията въ нѣкой участъкъ, се образува този денъ подвиженъ дивизионенъ резервъ (маневриращи войски) 2/42 и 1/41 дружини съ двѣ полски батареи съ цѣль за по-фикасна подкрепа на участъците отъ позицията. Този резервъ вечеръта бѣ съсрѣдоченъ между с. с. Кабалавци и Цулика.

Ескадрона отъ дивизионната конница, който бѣ до тогава въ с. Ивановци, се привлече въ с. Цѣрновце.

Слѣдъ пладне се получи въ щаба на дивизията телеграма отъ командира на корпуса № 5193, съ която този послѣдния съ горещи думи похвалваше храбритѣ защитници отъ

1-а дивизия, за отбиването на всички неприятелски атаки и залавянето на плънници, отъ които щаба на корпуса добил важни съддения.

Тази похвала на корпусния командир направи добро впечатление на офицерите и войниците отъ дивизията.

Вечерта бъше извиканъ началника на дивизията въ щаба на корпуса въ с. Голешъ. Тамъ командира на корпуса, като изложи положението предъ фронта на 11 армия съобщи му, че ще послѣдва заповѣдь за отстѫпването на корпуса.

Сѫщата нощь се получи въ щаба на дивизията заповѣдьта по корпуса за отстѫплението.

Тя е съ слѣдното съдѣржание:

Заповѣдь по 62-и корпусъ.

22 септем. 1918 год.

1. XI армия се отегля по заповѣдь на Българската главна квартира на общата линия: Дебъръ—Кичево—Бродъ—Велесъ.

2. Отъ 62 корпусъ отстѫпватъ:

а) Частитъ отъ албанския участъкъ (група Кантарджиевъ) безъ австрийските части — въ пространството съверно отъ линията Стрижани—Боровецъ—Пахунъ.

б) Частитъ отъ междуузерния участъкъ (2/6 п. бригада, която влиза въ подчинение на генералъ-майоръ Поповъ до второ разпореждане) и частитъ отъ 3/6 п. бригада (група Поповъ) — въ пространството Батунъ—Велмей.

в) Българската 1/6 п. бригада, която минава въ подчинение на Генералъ Недѣлковъ, до второ разпореждане и 1-а българска дивизия (група Недѣлковъ) — въ пространството: Брежани—Демиръ Хисаръ—Брезово—Радово—Растовица.

г) Отдѣла Веель, който е подчиненъ на Генералъ фонъ Цигезаръ и 302 а пѣх. дивизия (група Цигезаръ) — въ пространството Крушево—Жабяни—Гостракъ.

Да се затворятъ пътищата къмъ Габровикъ, Богомилъ, Лаквица.

61 корпусъ прѣзъ нощта на 22-и срѣщу 23-и септем. остава въ Велесъ.

3. Раздѣлителни линии на групите къмъ изтокъ:

а) За групата Кантарджиевъ: Строгова план.—Яна—

Бистрица планина.

б) За групата Поповъ: Бигла-Илинска пл. — Пространска планина.

в) За групата Недѣлковъ: Цѣрнобокъ—Дѣрвеникъ (к. 1493) — Вардине — Единаковци — Чешма — с. Изика — Беленски планини.

4. Авионъ: Цигезаръ: Главна точка 2 д.

4. Извѣршване на движението.

Много е важно отстѫпленietо да се извѣрши плано-мѣрно.

За това на 23-и и 24-и септем. да се задържатъ предъните линии.

На 25-и септем. да се отстѫпи само подъ напора на прѣвишащи неприятелски сили.

Подробности:

а) Всички групи да оказватъ на неприятеля въ сегашните позиции и при по-нататъшното отстѫпление задържатъ съпротивление, чрѣзъ отбрана на участъците. Отстѫпленietо да става въ съгласие съ съсѣдните колони.

Да се образуватъ сборни подвижни отдѣления отъ всички родове оръдия съ добрѣ запрѣгнати оръдия за затваряне на проходитъ (тѣснините).

Планинската артилерия да се прѣдава прѣимуществено къмъ ариергардитъ.

Числото на оръдията да се опредѣля въ зависимост отъ количеството на бойните припаси.

б) Отъ 23 септ. сутринта да се образуватъ при всяка дивизия подвижни сборни отдѣления, които да се поставятъ въ разпореждане на началниците на дивизиите.

Обозитъ, лазаретитъ и домакинските съоръжения да се изпратятъ по указанитъ въ точка 3 посоки до областта на Тетово.

Възнамѣрява се слѣдъ като се изтегли 3/6 бригада прѣзъ областта на Сливово, 2/6 бригада отново да мине въ подчинение на генералъ Кантарджиевъ.

6. Заповѣдватъ се слѣднитъ подробности:

а) Къмъ всяка група да се придае по една безжична станция (вижъ специална заповѣдь).

б) Да се уреди добрѣ и организира полицейската служба въ областите които сѫ опредѣлени на групите.

в) Всички бойни срѣдства които не могатъ да се взематъ прѣзъ планините, да се унищожатъ.

7. Австрийските части отъ Албанския участъкъ да минатъ въ разпореждане на 81 пѣх. дивизия. Подробностите да се уговорятъ непосрѣдствено между съборната и 81-а дивизии.

8. Корпусния щабъ остава сѫщо въ Кичево. Частьта на отпѫтуването ще се съобщи допълнително. № 5200.

Командиръ на 62-и корпусъ

(п.) Генералъ-Лейтенантъ Флекъ.

Вслѣдствие горѣзложената заповѣдь по корпуса № 5200 се издаде слѣдната запов. по дивизията:

Оперативна**ЗАПОВЪДЬ**

по

1-а пѣх. Софийска дивизия.

№ 5743.

Шабъ
с. ЦърновцеКарта 1: 200,000. 22 септемврий 1918 г.
10 ч. 15 м. сл. пл.

1. 62 корпусъ по заповѣдь ще се отегли на общата линия: Стризакъ — Бетумъ — Велмей — Демиръ-Хисаръ — Радово — Крушево — Жабяни — Гострачъ, както слѣдва:

а) Частите отъ междуезерния участъкъ (2/6 п. бригада) и 3/6 п. бригада (група Генералъ Поповъ) — въ участъка съверно отъ Бетумъ-Велмей;

б) 1/6 пѣх. бригада, която до второ разпореждане влиза въ мое подчинение и повѣрената ми дивизия (група Генералъ Недѣлковъ) — на линията Брезани — Демиръ-Хисаръ — Брезово — Радово — Раставица.

в) Отдѣлението Генералъ Веель — участъка Крушево — Жабени — Гострачъ, като прѣкъсне пжтишата за Грабовикъ — Богомиль — Локвица.

2. Границна линия между групите отъ западъ къмъ изтокъ се опрѣдѣлятъ:

а) за групата Генер. Поповъ: Бигла — Илинска пл. — Пространска планина.

б) За повѣрената ми дивизия: Дѣрвеникъ (к. 1493) — Вардине — Единасковци — в. Чешма (к. 1654) — Изика — Бележикъ планина.

3. Границните линии между бригадите отъ дивизията се опрѣдѣлятъ отъ западъ къмъ изтокъ както слѣдва:

а) За 1/6 бригада: Червената стѣна — Цапари — Доленце — Гопешъ — Бигла — Илинска ил. — Брезани.

б) За 1/1 бригада — шосето при Братинъ долъ — Рамна — Лера — Смилево — Божище — Слоещица — Бабина — Илино.

в) За 2/1 бригада — в. Стразбургъ — Облаково — прѣзъ буквата к. на надписа Обедникъ — Джванъ — Брезово.

г) За 3/1 бригада Кукуречане изк. — Лопатица — Мургашъ — Прибилици — Радово и упоменатата по-горѣ границна линия на дивизията (източна граница).

Налага се отстѣплението да се извѣрши въ най-голѣмъ редъ, като се подържа постоянна органическа връзка между частите и съсѣдите.

Заповѣдамъ:

4. На 23 и 24 септ. т. г. бригадите да се държатъ на сегашните си позиции.

Повѣрителна.

Движенietо назадъ ще се извѣрши както слѣдва:

а) Бригадите ще оказватъ въ сегашните си позиции и въпомощество при отстѣплението настойчивъ упоръ на неприятелския натискъ чрѣзъ послѣдователна защита въ своите участъци. Да се съгласува винаги движението съ съсѣдните части и колони. Съ леки, подвижни, съставени отъ трите хърбови войски отряди, трѣбва да се защищаватъ тѣснините (проходите).

б) Отъ дивизионните поддръжки 1/41 и 2/42 дружини заедно съ картечните имъ роти, 3/16 пол. гаубична и 2/4 пол. батареи се формира при дивизията единъ подвиженъ резервъ, който сутринта на 23 сеп. т. г. да застане: дружините при Църновце, а батареите при ханъ Мраморица.

5. Сборните пѣх. дружини (1-а, 16-а и 25-а) отъ с. с. Каравчи и Лизолай прѣди разсыпане на 23 того, подъ общата команда на подполковникъ Константиновъ, да заминатъ за Мургашъ и по нататъкъ продължаватъ пжтя си по шосето прѣзъ Прибилици, Доленци, Кичево, за Калканделенъ (Тетово). Движенietо урежда началника на колоната подполковникъ Константиновъ.

6. Прѣзъ нощта на 23-и срѣщу 24-и септ. т. г. ще се отегли подвижния резервъ на дивизията на линията: Гопешъ — Метимерь — Лопатица — Дѣрвеникъ. Подъ прикритието на този отрядъ ще се извѣрши отеглянието на главните сили прѣзъ нощта на 24-и срѣщу 25-и. IX т. г.

На горѣказаната линия ще се задържи противника до тогава, до като оставените на главната позиция части, за прикриване на отеглянето се отеглятъ назадъ и заминатъ горѣказаната линия.

7. На командира 1/6 пѣх. бригада възлагамъ грижата за осигуряване на пжтишата отъ Божице за Кривени и Рѣсенъ, като заеме Църни връхъ до изтеглянето на главните сили на дивизията.

8. На групата Генер. Цигезаръ е заповѣдано да отбранява и задържа тѣснините които водятъ отъ Бучинъ и Крушево, до като 1-а дивизия прѣмине пжтя Обедникъ — Мургашъ — Бучинъ.

9. Прѣзъ нощта на 24-и срѣщу 25-и септември, отъ 42 полкъ да се отеглятъ двѣ дружини съ шаба на полка и една батарея по назначение отъ края на 1-и тил. бригада, които да застанатъ около с. Мургашъ и въ същай, че противника настъпи съ по-значителни сили по посока на Бучинъ и атакува групата Веель, то да подпомогне на този послѣдния за задържане на тѣснините.

10. Къмъ дивизията ще се придае една безжична станция.

11. Бригадните командири на 1-а пионерна дружина да разпоредятъ щото съсѣдните бойни срѣдства, които ще може да се взематъ и да се използватъ, да се унищожатъ.

12. Всички домакински обози, армейската паркова колона, дивиз. огнестръленъ паркъ да се отеглятъ по посока Кичево—Калкандененъ по маршрутъ опрѣдѣленъ съ опер. наредба по дивизията (слѣдва наредбата).

13. Щаба на дивизията остава при с. Църновце. За новия пунктъ на щаба ще се съобщи допълнително.

Началникъ на Дивизията

(п.) Генералъ-майоръ Недѣлковъ.

Началникъ щаба, отъ Генералния щабъ,

(п.) Полковникъ Тодоровъ.

Както се вижда отъ изложеното въ горната заповѣдь по дивизията, главенъ путь за отстѣплението на 1-а дивизия бѣ шосето Битоля—Кичево; другитъ птища водящи къмъ Кичево въ зоната опрѣдѣлена ѝ за движение сѫ междуселски, минаващи прѣзъ планинска мѣстностъ и неудобни за движение по тѣхъ, освѣнъ за пѣхота и планинска артилерия и то трудно. Поради тая причина щаба на дивизията имаше особна грижа за гарантиране на движението по казаното шосе. За това помѣннатия щабъ взе необходимите мѣрки за опазването му както отъ нападения на неприятеля, така и отъ безредици, които биха могле да се създадатъ отъ обозите и отстѣпващите части.

За прѣдпазване отъ неприятелски нападения прѣзъ Бучинското дефиile и — по пътя на Крушево—Цѣръ—Сопъ отбраната на тия два прохода се възложи на отряда генералъ Веель. А прокода Бродъ—Кичево по-послѣ, както ще се види отъ долѣказаното — на 302-а дивизия.

Вниманието на щаба на дивизията бѣ особно грижливо за слѣдение къмъ тия посоки и щомъ не се задоволяваше отъ мѣрките, които бѣха взети отъ генералъ Веель, ги усилваше съ части отъ 1-а дивизия.

Подържането реда по пътя на отстѣплението се възложи на ескадрона отъ дивизионната конница.

Вечеръта на този денъ отряда на генералъ Веель зае източния изходъ на Бучинското дефиile. А 302-а дивизия — линията Кривогащани — Заполчани — к. 823 и при буквата х отъ надписа Златоворъхъ.

По санитарната часть се разпореди: 1/1 полска болница да замине прѣзъ с. Мургашъ за с. Доленци гдѣто на 3—4 килом. съверно да се спрѣ и открие, а 2/1 и 3/1 да се отправятъ за Кичево прѣзъ с. Бродъ.

Рано утринъта се съобщи отъ щаба на корпуса, че 41-и полкъ и щаба на 3-а бригада, които бѣха прѣдадени къмъ отряда Веель, се повръщатъ на дивизията, като и участъка който заемаше този полкъ отъ с. Църнобокъ до с. Старосрѣбци се придаваше на дивизията. Вслѣдствие на това се разпореди полка да остане и отбранява сѫщия участъкъ, а щаба на 3-а бригада да се прѣмести въ с. Лизолай. 42-ия

полкъ, който временно бѣ прѣдаденъ къмъ 2-а бригада се повръна на 3-а бригада.

Щаба на тая послѣдната бригада пристигна въ с. Лизолай къмъ пладнѣ и пое командването на 41-и и 42-и полкове, които заемаха позиция отъ с. Кукуречани до с. Старосрѣбци.

Прѣзъ изтеклата ноќь, неприятеля подържа слабъ артилерийски и картеченъ огнь по планинския участъкъ. Къмъ 4 ч. пр. пл. непр. огнь се засили и къмъ пладнѣ утихна.

Въ 5 часа пр. пл., неприятеля съ около $1\frac{1}{2}$ дружини атакува селото Кукуречани и успѣ да отблъсне заемащата тамъ позиция 1-а рота отъ 25-и полкъ. Но къмъ 10 часа пр. 5 ч. слѣдъ кратка артилерийска подгтовка отъ наша страна произведе повратно нападение и изгубения участъкъ се завладѣ обратно. Въ тая атака бѣха заловени двама плѣници отъ 210 френски полкъ, принадлежащъ на 76-а дивизия.

Двѣ неприятелски батареи отъ с. Могила обстрѣлаваха прѣзъ цѣлия денъ с. с. Кукуречани и Църнобокъ.

Къмъ 1 часа сл. пладнѣ се забѣлѣзаха двѣ неприятелски батареи да се движатъ по пътя отъ с. Караманъ за с. Могила. Обстрѣляни отъ нашата артилерия, тѣ се прѣснаха въ безредие и поврънаха назадъ.

Слѣдъ пладнѣ неприятеля засили артилер. огнь по участъците „Б“, „С“ и „Д“ а сѫщо — и по цѣлата позиция на 25-и полкъ. Къмъ 3 ч. 30 м. сл. пл. огнь по в. в. „София“, „Кобургъ“, „Фрибургъ“ и „Стразбургъ“ се много засили и въ 4 ч. 10 м. се прѣнесе задъ позицията. Въ това време изкачатъ отъ близките непр. окопи нѣколко вериги и съ бѣзъ напрѣдватъ къмъ нашата позиция. Прѣградния огнь, който на време се даде не ги спрѣ и тѣ успѣха да нахълтатъ въ първите окопи на дружината отъ 6-я полкъ въ участъка „Д“; 5-а и 6-а роти отъ сѫщата дружина смѣло контрапащаха и слѣдъ ржкопашенъ бой изгониха неприятеля и го обрънаха въ бѣство. Заловени бѣха двама плѣници отъ 227 френски полкъ. Множество трупове на убити и ранени останаха въ окопите и върху прѣдпозиционната мѣстностъ. За отбиване на тая атака допринесе твърдъ много дѣсно фланговата рота на 25-и полкъ която заемаше въ „Стразбургъ“.

Въ 4 $\frac{1}{2}$ часа сл. пл. огнь се много засили по участъка „Б“ (к. 1283); цѣлата височина бѣ буквально засипана отъ падащите неприятелски снаряди. Не слѣдъ много желѣзния ураганъ се прѣнесе задъ позицията къмъ к. 1274 и нѣколко непр. вериги, всичко около двѣ роти, изкоиха отъ близките окопи и се понесоха бѣзо напрѣдъ къмъ височината. Минохвъргачките отъ участъка и артилерията откриха на време огнь, а 2-а и 3-а роти отъ 1-ия полкъ смѣло се понесоха напрѣдъ въ контрапащата атака. Слѣдъ кратка борба съ ржчни гранати и ножове, неприятеля не издѣржа натиска на горѣ-

упоменатитѣ роти и хукна назадъ въ паническо бѣгство къмъ своите окопи, обстрѣлванъ отъ защитниците.

Прѣзъ този денъ полковетѣ отъ дивизията още веднажъ доказаха своята непоколебима сила и готовностъ да изпълнятъ дѣлга си като се жертвватъ за отечеството си и то въпрѣки това, че тѣ отъ 14-и септември дононощно стояха подъ тежъкъ неприятелски артилерийски огньъ, бдѣха зорко за неприятеля, отбиваха многократнитѣ негови атаки и даваха постоянно жертви.

Позицията на 41-и полкъ бѣше обстрѣлвана прѣзъ цѣлия денъ отъ неприятелски разнокалибрни ордия, но атака не послѣдава.

За по-голѣма сигурностъ по запазването и удържането на Бучинското дефиile въ наши рѣцѣ, което бѣше отъ голѣма важностъ за 1-а дивизия, по отношение нейния путь на отстѣплението, макаръ и да се отбраняваше отъ отряда на генералъ Веелъ, вечеръта на този денъ се изпрати 2/42 дружина съ двѣ полски батареи да заеме позиция при с. Градище.

1/41 дружина къмъ пладнѣ бѣ изпратена при ханъ Мраморица, съ цѣль да заеме тамъ позиция, ако се укаже нужда.

Помѣнатитѣ двѣ дружини на врѣме пристигнаха на указанитѣ имъ мяста. 2/42 съ двѣтѣ батареи вечеръта зае указаната ѹ позиция при с. Градище, а 1/41 друж. слѣдъ пристига-нето при Мраморица ханъ получи назначение да заеме Дървенишката височина — к. 1493 съ задача да отбранява путь с. с. Ивановци—Дрѣвеникъ—Чагоръ, тѣй като се имаше свѣдѣнія, че неприятеля насочвалъ части къмъ първото село. Тази дружина зае позицията при Дрѣвеникъ вечеръта.

За осигуряване путь с. Старосрѣпци — с. Лизолай, се заповѣда на командира 41-и полкъ да изпрати една рота съ двѣ картечници отъ полка си на билото по Цѣрнобокския масивъ съверно отъ казания путь, която рота да влѣзе въ врѣзка съ 1/41 дружина, която е на позиция при с. Дрѣвеникъ. Това се изпълни сѫщата вечеръ.

По този начинъ се гарантираха поменатитѣ два путь по Цѣрнобокския масивъ и запази дивизията отъ обхождане отъ къмъ лѣвия флангъ.

Отстѣплението на дивизията трѣбаше да се извѣрши подъ прикритието на ариергарди, които за тая цѣль трѣбаше да заематъ линията: с. Гопешъ — с. Обѣдникъ — в. 1450 — с. Дрѣвеникъ. За образуванието на тия ариергарди се изтеглиха прѣзъ нощта на 23-и срѣщу 24-и септември необходимитѣ части.

Начина и реда по който трѣбаше да се извѣрши това отстѣленіе на част отъ дивизията се вижда отъ слѣдната заповѣдь по дивизията:

Тв. бѣрзо — повѣрително

До командиритѣ на 1-а, 2-а, 3-а пѣхотни и 1-а артилерийска бригади.

Тази нощъ, на 23-и срѣщу 24-и септември, да се извѣши слѣдното:

1. Командира на 3-а пѣхотна бригада: Съ една дружина и четири картечници отъ 41-и полкъ да заеме билото на Цѣрнобокския масивъ при путь Старосрѣпци — Лизолай, а съ другата дружина отъ сѫщия полкъ да продѣлжава да удържа досегашната позиция на полка. Задачата на тоя полкъ е да прикрива отъ масива Цѣрнобокъ отеглянето на частитѣ въ полето.

Да изпрати б роти съ една картечна рота отъ 42-и полкъ отъ които двѣ роти да заематъ „втората позиция“, отъ с. с. Драгожани — Секиряни до шосето Битоля — Кичево илючително, а съ дружината (4 роти) — при Лопатица; съ останалитѣ двѣ роти отъ 42-и полкъ да отбранява участъка с. Кукуречане — Цѣрнобокъ.

2. Командира на 2-а пѣхотна бригада: Като остави слаби части (отдѣлни взводове) въ позицията на Ращански ридъ — Дончова могила — Кукуречани, съ една дружина и една картечна рота отъ 25-и полкъ да заеме отъ в. Стразбуртъ до Кукуречани (Кукуречанска позиция). Другитѣ двѣ дружини отъ 25-и полкъ съ двѣ картечни роти да се оттеглятъ: едната на „втората позиция“ при Драгожани, а другата между Цулика и баракитѣ на 1-о отдѣление отъ дивизиония лазаретъ.

3. Командира на 1-а пѣх. бригада: Като остави една¹⁾ рота отъ 6-и пѣх. полкъ за отбрана на в. в. София, Кобургъ, Фрибургъ, останалитѣ четири²⁾ да отегли прѣдъ с. Облаково („Цулишката позиция“). Полковата подрѣжка на 1-и полкъ да заеме Опълченската височина, а отъ бригадната подрѣжка 2 роти — на к. 1283 и другитѣ 2 роти — на к. 1204.

Отъ подучастъка „А“ 1-и полкъ да отегли 3 роти и 1 картечна рота, които да заематъ: Съ 2 роти „Търновската прѣградна“ позиция (южно отъ Опълченската височина) и съ 1 рота „Магаревската прѣградна“ позиция.

4. Артилерийската бригада: Да изтегли половина отъ ордията на батареитѣ (нѣкаждѣ — и 3 ордия) къмъ с. Лопатица, гдѣто да заематъ позиция.

Корпусната артилерия е получила заповѣдь отъ командира на корпуса за това, което ще трѣбва да върши.

¹⁾ По заповѣдь отъ щаба на дивизията, вмѣсто една се оставяте двѣ роти.

²⁾ Вмѣсто 4 роти — 3

5. Командира на пионерната дружина да изтегли половината от минохвъргачите, пръвмуществено сръдните, назад при с. Мургашъ. За по-нататъшното им отегляне ще послѣдва заповѣдь.

6. Отеглянето трѣбва да стане безъ шумъ въ най-голѣмъ редъ и съвсѣмъ незабѣлѣзано отъ противника. Частитъ да се водятъ отъ хора, които добре познаватъ мястността, като поддържатъ връзка помежду си, а 1/1 бригада — и съ 1/6 бригада.

7. Да се има прѣдъ видъ отъ командира на 1-ва пѣх. бригада, че позицията на бригадата въ участъка „Б“ и било къмъ Опълченската височина трѣбва най-упорно да се удържа съ тѣзи сили, които се иматъ подъ ръка.

8. Прѣди отеглянето и прѣзъ врѣме на отеглянето да се поддържа артилерийски и миненъ огънь.

9. Начало на отстѫплението 11 ч. сл. пл. тази нощъ.

№ 5746. 23.IX.1918 г. 3 ч. 15 м. сл. пл.

Началникъ на 1-а пѣх. Соф. дивизия,
(п.) Генералъ-Майоръ Недѣлковъ.

Отеглянето на частитъ, за които се говори въ горѣз ложената заповѣдь се извѣрши своеуврѣменно, безшумно и въ добъръ редъ, безъ да бѣ забѣлѣзано отъ неприятеля.

При все това, се дадоха доста жертви: офицери убити 2 и ранени 4 и долни чинове: убити 22, ранени 73 и безслѣдно изчезнали 15.

Това показва, че отъ обезпокойтелния неприятелски огънь, съ каквъто обстрѣльваше прѣзъ нощта позицията на дивизията отъ 14-и септември, се даваха постоянно жертви. Наистина тази нощъ прѣдъ видъ отеглянето на нѣкои части имаше по-голѣмо движение по позицията, макаръ че и прѣзъ другитъ нощи също имаше движение: за поправяне на разрушениетъ мяста отъ окопитъ, за поправяне на телената мрѣжа, поднасяне храна, бойни припаси и пр. Но и неприятеля бѣ изложенъ на сѫщигъ жертви, тѣй като и нашата артилерия си служеше еженодно съ сѫщото срѣдство.

И тѣй дивизията, държайки здрава връзка съ съсѣднитъ си отъ дѣсно 6-а дивизия и отъ лѣво съ отряда на генералъ Веель, прѣзъ нощта зае редъ позиции въ дѣлбочина, способствуващи за успѣшното по-нататъшно отстѫжение. А сѫщеврѣменно образува и съсрѣдоточи единъ резервъ отъ пѣхота и артилерия при Лопатица — Цулика, съ които осигуряваше заемането на осигурителната ариергардна линия и по-нататъшното отстѫжение на дивизията. По огношение предоволствието, снабдяванието съ бойни припаси, санитарната служба и поддържане на редъ по пътя на отстѫжение, щабъ на дивизията издаде слѣдната наредба:

Оперативна

Повѣрителна

НАРЕДБА

по

1-а пѣх. Софийска дивизия.

№ 5761.

22 септември 1918 г.

10 ч. 15 м. сл. пл.

Щабъ
с. Щърновце

Карта 1: 200,000.

По случай отеглянето на дивизията на линията: Брезани—Демирхисаръ—Брезово—Растовище, съгласно оперативната заповѣдь по щаба на 62 корпусъ подъ № 1-а 5201, Началника на дивизията заповѣда:

A. По продоволствието.

1. Домакинскитѣ обози отъ частитъ на дивизията веднага да тръгнатъ за гр. Кичево, както слѣдва: на 25, 41, 42 и ¹⁾ полкове, 1-а пионерна дружина и 4-и артилерийски по пътя Бучинъ—Кривогащани—Алданце—Турцко—Десище—Бродъ—Кичево, а тѣзи на 1-и и 6-й пѣх. полкове, по пътя Мургашъ—Прибилци—Доленци—Кичево.

2. Полскитѣ фурни да се прѣмѣстятъ и застанатъ така: тѣзи отъ Бучинъ, прѣзъ Албанце — Дебрище за Кичево, а тия отъ Мраморница прѣзъ Прибилци—Доленци за Кичево.

3. Да се прѣмѣстятъ въ Кичево: а) прѣзъ Алданце — Дебрище разходния интенданцки магазинъ отъ Мургашъ; прѣзъ Бродъ 1-и дивизионенъ продоволственъ транспортъ отъ Кривогащани и междинния интенд. магазинъ отъ Бродъ.

B. Санитарни учрѣждения.

1. Полскитѣ болници да се прѣмѣстятъ както слѣдва: 1-а отъ с. Бучинъ — сѣв. отъ Доленци; 2-а отъ Рапотово по пътя Дебрище — Бродъ—Кичево; 3-а отъ Кривогащани по пътя Алданце—Турцко—Дебрище—Бродъ — Кичево; 6-а остане въ Мургашъ.

2. 1-ия дивизионенъ санитаренъ паркъ да се прѣмѣсти отъ Бродъ въ Кичево.

3. 1-ия дивизионенъ санитаренъ транспортъ — отъ Прилѣпъ по пътя Дебрище—Бродъ за Кичево.

C. По снабдяването съ бойни припаси.

1. 1-й дивизионенъ огнестрѣленъ паркъ да остане въ Мургашъ, до като се изтеглятъ артилер. части отъ позицията, а слѣдъ това да продължи пътя за Кичево прѣзъ Прибилци—Доленци.

¹⁾ Нестроевата рота на 81 полкъ бѣ останала при дивизията.

2. 1-а армейска паркова колона отъ Мургашъ по сѫщия пътъ да замине за Кичево.

Г. Подържане реда за движението на обозите.

Командира на 1-и дивизион. соф. ескадронъ да вземе мѣрки да не става натрупване на горнитѣ тилни учреждения по пътя Прибилици—Доленци—Кичево, а да ги ешалонира, като вземе прѣдъ видъ врѣмето на пристигането на всѣки обозъ при Прибилици.

При понататашното движение да вземе мѣрки за спазване редътъ, като назначи разѣзи и постове по пътищата: Прибилици—Доленци—Кичево и Бучинъ—Добрище—Бродъ—Кичево, като слѣди за редовното движение, за да не ставатъ натрупвания, особено въ тѣснини, завои и стрѣмнини. По-врѣденитѣ коли да се извеждатъ вънъ отъ пътя. За редовното движение по пътищата на отстѣплението на корпуса е назначенъ командира на 15 артилерийски полкъ полковн. Чакъровъ съ щаба си.

Д. Сѫдъ и полиция.

1. 1-и полеви воененъ сѫдъ да трѣгне отъ Суходоль при Прибилици—Доленци за Кичево.

2. 1-и полицейски полуескадронъ да носи военно полицейската служба въ близкия тиль на дивизията. Особено да слѣди да не ставатъ грабежи. Напуснали воени чинове частитѣ си да се залавятъ, да не скитатъ безцѣлно и да не се отдаватъ на противодисциплинарни простажки.

Началникъ щаба, отъ Генер. щабъ,
(п.) Полковникъ Тодоровъ.

Разпореденото съ горѣзложената наредба по дивизията се изпълни своеуврѣменно, като упоменатитѣ въ нея учреждения и обози трѣгнаха на врѣме за указанитѣ имъ мѣста.

Приготвения хлѣбъ, който съставляваше три дневна дажба, се раздаде на частитѣ за днитѣ 25, 26 и 27 септемврий.

Фурнитѣ съ пристигането си въ гр. Кичево на 25 септември почнаха веднага приготовлението на хлѣбъ.

Етапния прѣденъ и междиненъ магазинъ, прѣди трѣгането, раздадоха на частитѣ тютюнъ, захаръ, сапунъ и др.

По липса на достатъчни прѣвозни срѣдства се оставиха въ с. Добрище голѣмо количество зѣрнени храни, отъ които една частъ се изгори.

24 - и септември.

(Карти № № 1 и 2).

Сѫдъ ешалонирането на частитѣ отъ дивизията въ дѣлбочина, което се извѣрши прѣзъ изтеклата ноќь, на този

день позицията се заемаше така: 1-а пѣх. бригада: — 1-и полкъ: — участъка „А“ — съ една рота, 1 картечница и 1 лека минохвѣргачка; участъка „Б“ отъ 1/1 дружина съ 3 роти, 4 картечници, 6 гранатохв. и 1 лѣка минохвѣргачка; упорнитѣ пунктове на к. 1274 — съ една рота, 4 картечници, 2 гранатохв. и 1 лека минохвѣр. Полкова подрѣжка: — 3/1 дружина — 4 роти, 8 картечници и 9 гранатохв. заема позиция на „Опълченската“ височина; 2 роти и 4 картечници — на „Търновската прѣградна“ позиция задъ участъка „А“ и 1 рота на „Магаревската прѣградна“ позиция.

6-и полкъ: — участъците „С“ и „Д“ — съ по двѣ роти 4 картечници и 2 леки минохв.; на к. 1110 една рота въ полкова подрѣжка.

Бригадна подрѣжка: 3 роти. Но тѣзи послѣднитѣ кѣмъ 11 часа пр. пл. се изтеглиха при с. Кабалавци въ разпореждане на началника на дивизията. На сѫщото мѣсто бѣ притеглена на този день и 1/6 дружина.

2-а Бригада: 25-и Драгомански полкъ: 3|25 дружина заема позицията отъ в. „Стразбургъ“ до с. Кукуречани по „Кукуречанска прѣградна“ позиция, въ врѣзка отъ дѣсно съ 6-и и отъ лѣво съ 42-и полкъ. Оставенитѣ напрѣдъ взводове заеха позиция по „Ращански ридъ“, „Дончова Могила“ и съверно отъ послѣдната; 2|25 дружина — на „втората позиция“ при с. Драгожани и 1|25 дружина — при с. Цулика.

3. Бригада: 42-и полкъ: — 2 роти отъ 1|42 дружина заема позицията отъ с. Кукуречени до с. Църнобокъ; 2 роти отъ сѫща 2 дружина — на „втората позиция“, отъ пътя Драгожани — Секирани до шосето Битоля — Кичево вкл.; 3|42 дружина — при с. Лопатица и 2|42 дружина — при с. Градище охранява Бучинското дефиле.

41-и полкъ: 2|41 дружина съ 4 картечници на позицията отъ с. Църнобокъ до с. Старосрѣпци; 3|41 дружина съ 4 картечници — билото на Църнобокския масивъ при пътя Старосрѣпци — Лизолай и 1|41 дружина съ 8 картечници — при с. Дѣрвеникъ (к. 1493).

Артилерия: по 1—2 ордия отъ батарея на позиции си и всички останали ордия се изтеглиха при с. Лопатица, гдѣто заеха позиция.

Ако читателя хвѣрли единъ погледъ върху картата ще му стане ясно, че съ това ешалониране бѣ подгответо едно послѣдователно отстѣжение на дивизията отъ етапъ на етапъ и че съ така силно заемане Църнобокския масивъ и Бучинското дефиле се прѣдпазваше позицията на дивизията отъ обходъ отъ кѣмъ нея посока.

Прѣзъ цѣлия този день неприятеля обстрѣлва позицията и близкия тиль съ артилерийски огньъ. Кѣмъ 2 часа сл. пладнѣ огнья по участъка „Д“ се много засили и слѣдъ като се прѣнесе задъ позицията нѣколко неприятелски вѣриги настѣпиха за атака. Ротитѣ отъ тоя участъкъ посрѣд-

наха неприятеля съ транатохвъргаченъ, картеченъ и пушеченъ огънь и го повърнаха назадъ.

Прѣдъ пладнѣ се забѣлѣзаха неприятелски части да се спускатъ по групи отъ височинитѣ юзо-източно отъ с. Рашане и да се насочватъ къмъ позицията на 25-и полкъ, но до вечеръта не атакуваха. Прѣдъ позицията на 42-и полкъ нищо не се забѣлѣзваше. Срѣщу тая на 41-и полкъ, отъ рано сутринта, неприятеля откри тежъкъ артилерийски огънь отъ разнокалибърни оръдия. Полската му артилерия стрѣляше отъ къмъ с. Ивановци, а тежката (гаубична) — отъ къмъ с. Могила.

Полка подържаше връзка отъ лѣво съ 36-и пѣх. полкъ, който отбраняваше Бучинското дефиле.

Отъ къмъ селата Ивановци и Старосрѣпци настѫпиха къмъ позицията на полка двѣ неприятелски роти съ изпратени напрѣдъ патрули; при с. Берани се забѣлѣзаха други двѣ роти. Къмъ тия роти при Ивановци и Беранци постоянно прииждаха отдѣлни малки групи по взводове и се прикривиаха въ гънките на мѣстността.

Срѣщу горѣупоменатитѣ неприятелски части стрѣляха двѣтѣ наши полски батареи които бѣха на позиция при с. Лизолай, но несполучливо.

Неприятелския артилерийски огънь бѣ насоченъ главно по дѣсната половина на участъка на 41-и полкъ и по к. 1200. А по лѣвата половина къмъ Дѣрвеникъ неприятеля обстрѣлва слабо. Слѣдъ пладнѣ обстрѣля и батареитѣ при с. Лизолай.

Въ 5 ч. и 15 м. сл. пл. една неприятелска дружина настѫпи отъ с. Ивановци къмъ Дѣрвеникъ и около двѣ дружини — отъ с. Вашарейка къмъ Ивановци. Други неприятелски части се групираха къмъ 5 ч. и 40 м. на югоизточния склонъ на Цѣрнобокския масивъ съ явната цѣль да атакуватъ дѣсния флангъ на 41-и п. полкъ. И наистина, не слѣдъ много врѣме неприятеля тамъ прѣдприе атака съ около двѣ роти. Атаката биде отбита съ картеченъ и пушеченъ огънь.

Тая неприятелска дружина, която настѫпваше отъ с. Ивановци къмъ Дѣрвеникъ, се скри въ гънките на мѣстността и до вечеръта не бѣ забѣлѣзана.

Явно бѣ, че неприятеля бѣше избралъ срѣщу Цѣрнобокския масивъ двѣ посоки за настѫпление: едната къмъ Дѣрвеникъ и другата между селата Цѣрнобокъ и Беранци. Но дѣйствуваше много мудно и настѫпваше крайно прѣдъ пазливо.

Артилерийския огънь продължи и отъ двѣтѣ страни прѣзъ цѣлия денъ.

Прѣдъ и слѣдъ пладнѣ на този денъ лѣтеха неприятелски аероплани надъ позицията.

Къмъ 11 часа пр. пл. пристигна въ щаба на дивизията, командира на 62-и корпусъ генералъ-лейтенантъ Флекъ и съобщи на началника на дивизията, че положението прѣдъ

фрона на 11-а армия се било подобрило и, че идѣли подкрепления по желѣзо-пътната линия Скопие—Велесъ, дѣв австрийски и една германска малка дивизии. Каза, че тѣзи подкрепления било вече на путь и че корпуса нѣмало да се отдрѣпва на линията Дебъръ—Кичево—Бродъ. А съ едно прѣчузване на фронта отъ в. 2105 („Гарванъ“) на Перистеръ планина въ участъка на 6-а дивизия, корпуса щѣль да заеме позиция, като дѣсния флангъ на 6-а дивизия останелъ на сѫщото си място при Прѣспанското езеро, а отъ в. 2105 — въ посока на с. Гияватъ — Стругова планина — Драгишецъ. Така че градоветъ Охридъ и Струга да останели у насъ.

Слѣдъ тия устни обяснения, корпусния командиръ вржчи на началника на дивизията писменната заповѣдь, съ която се правеха разпореждания по заемането на казаната линия. Тая заповѣдь по корпуса е унищожена, но отъ заповѣдъта по дивизията, която се издаде вслѣдствие на нея заповѣдь по корпуса може да се разбере какво е било съдѣржанието ѹ въ главните черти.

Заповѣдъта по дивизията е слѣдната:

Оперативна

Твърдѣ бѣрзо-повѣрително

ЗАПОВѢДЬ

по

1-ва пѣх. Софийска дивизия.

№ 5772.

Шабъ
с. Цѣрновце

24 септември 1918 год.
Карта 1: 200,000
5 ч. 40 м. сл. пл.

1. Съгласно заповѣдъта по 62-и корпусъ отъ 24-и того, на повѣрѣ ми дивизия е заповѣдано на 25-и того сутринта да се оттегли съ главните сили прѣзъ осигурителната си ариергардна позиция — линията: Гопешъ Дѣрвеникъ, на линията Гопешъ — Стругова планина — Единаковци, на която да се приготви за упорна отбрана.

2. Групата генералъ Поповъ ще държи здраво линията междуезерния участъкъ въ старите си позиции, а съ останалите си части — отъ Прѣспанското езеро по линията на старите си позиции, като съ лѣвия си флангъ завие къмъ Гияватъ.

Висотите между Гияватъ и Сопотско принадлежатъ на групата генералъ Поповъ.

3. Единъ полкъ отъ 1/6 бригада се изпраща като корпусенъ резервъ въ Сланиница, който на отиване за тамъ ще мине прѣзъ участъка на 1-а дивизия

4. Границна линия между дивизията и групата генералъ Поповъ се опрѣдѣля линията: Илинска пл. — Бигла план. (билото на планината принадлежи на 1-а дивизия, а с. Гия-

вътъ — на групата генер. Поповъ), а съ генералъ Веелъ линията: Единаковци — Зурче, в. 1300 — в. Чешма и Пласница.

5. Дивизията тази нощъ да продължи отеглянето си отъ главната позиция, за което

Заповѣдамъ:

6. За заемане на осигурителната линия се назначаватъ:

1) Отъ 6-и пѣх. полкъ една дружина, 1 картечна рота, 2/4 полска батарея, да заеме и отбранява позицията отъ съдлoto подъ буквата *a* на надписа Бигла до с. Метимеръ изключително.

Дружината днесъ да продължи марша си отъ с. Църновце прѣзъ с. Свинище за Гопешъ (помежду селския път Свинище — Гопешъ) и къмъ 6 ч. сл. пл. да бѫде на мястото си.

2) 2/25 дружина, 1 картечна рота и 2/16 гаубична батарея да заеме и отбранява позицията отъ Метимеръ вкл. до съдлoto западно отъ к. 1450.

Дружината днесъ на съръкване да замине отъ сегашната си позиция (ю-з отъ Лопатица) и къмъ 9 $\frac{1}{2}$ часа сл. пл. да бѫде на указаната ѝ позиция.

3) 3/42 дружина съ една батарея да заеме и отбранява позицията при к. 1450 вкл. (южно отъ Мраморица) до шосето Битоля — Кичево вкл.

Дружината къмъ 9 ч. сл. пл. — днесъ да бѫде на определената ѝ позиция.

4) 1/41 дружина, 1 картеч. рота и 8/13 австр. планинска батарея — да отбранява досегашната си позиция при Дръвеникъ.

7. Бригадите да продължатъ тази нощъ отеглянето си отъ главната позиция по същия начинъ, изложенъ въ заповѣдта по дивиз. № 5746 отъ 23. IX. 18 г. и застанатъ както следва:

1) 1 а пѣх. бригада да почне отеглянето си въ 11 часа сл. пл. и слѣдъ излизането на частите отъ сферата на непр. артилер. огънь, да продължава пътя си прѣзъ с. с. Стрезово, Свинище, Смилево, Баище, къдѣто да се съсрѣдочи бригадата и почне организирането отбраната на новата отбранителна линия при Стругова планина, а именно: участъка отъ Гопешъ до буквата *o* на надписа Стругова пл.

2) 2-а пѣх. бригада да почне отеглянето си въ 11 часа сл. пл. и слѣдъ излизането на частите отъ сферата на непр. артил. огънь, при Църновце да продължи пътя си прѣзъ Мраморица по шосето Мургашъ — Прибилици, къдѣто да се съсрѣдочи и почне организиране отбраната на новата линия, а именно: участъка отъ лѣвия флангъ на 1-а бригада до надъ манастиря св. Иванъ при с. Слѣпче.

3) 3-а пѣх. бригада — да почне отстѣплението си въ 11 часа и 20 м. сл. пл. по масива Църнобакъ — Дръвеникъ (за 41 п.), прѣзъ с. Вирдине до Прибилици, къдѣто да се съсрѣдочи и почне организиране отбраната на новата отбранителна линия — отъ Слѣпче до Единаковци вкл.

4) Артилерията: въ 11 ч. сл. пл. командира на артилер. бригада да почне по отдѣлно отеглянето на батареите отъ досегашните имъ позиции и ги разпрѣдѣли по бригадите споредъ личните имъ указания, дадени на команд. на артил. бригада.

8. При отегленето си отъ позицията подъ прикритието на офицерски патрули снабдени съ картечници, частите трѣбва да се стремятъ да нанасятъ загуби на противника; при случай на нужда даже и контра атаки.

9. Частите да подържатъ както помежду си, така и съ съсѣдните части добра и надежна връзка, 1-а бригада съ групата Поповъ при Гияватъ и 3-а бригада съ групата Веелъ източно отъ с. Единаковци.

10. Щабоветъ на бригадите да се установятъ: 1-а — въ с. Банице, а 3-а въ с. Прибилици.

Командира на 2-а бригада полковникъ Златевъ да поеме командването и обедини дѣйствията на частите отъ осигурителната линия, като се установи съ щаба си въ Мраморица ханъ.

Щаба на дивизията до 11 ч. сл. пл. при с. Църновце, а слѣдъ това при с. Мургашъ (въ помѣщението на 6|1 полска болница).

Началникъ на дивизията

(п.) Генералъ майоръ Недѣлковъ.

Началникъ щаба, отъ Генер. щабъ,

(п.) Полковникъ Тодоровъ.

Важното въ тия разпореждания бѣ, че заповѣданото на вчерашния денъ далечно отегляне на корпуса на линията Дебръ — Кичево — Бродъ се отмѣни, като се ограничи за 1-а дивизия до Стругова планина.

Това обстоятелство ни даде поводъ да повѣрваме, че положението при Бро поле се е подобрило, което зарадва всички чинове отъ дивизията. Но на другия денъ се узна, че това рѣшене на щаба на корпуса е било погрѣшно и далечъ не отговоряше на общата обстановка. Вследствие на това спиране отстѣплението, корпуса закъснѣ съ единъ денъ който денъ впослѣдствие се оказа много скъпъ за своеврѣменото отегляне.

Съобщението, че били а пътъ за нашия фронтъ двѣ австрійски и една германскa дивизии се получи въ щаба на дивизията и отъ щаба на действуващата армия и доведе до знанието на всички офицери и войници отъ дивизията, но, както ще се види отъ долъ заното, то се оказа невѣрно.

Духът у офицерите и войниците, благодарение на отбитите множество неприятелски атаки се подигна и самоувъреността порастна. А че това бѣ така, ще се види и отъ по-нататъшните бойни дѣйствия на дивизията, дѣто отдѣлни малки части издържаха неравни боеве съ голѣма упоритост и храброст и то при тежките минути на отстѣплението и при несгодна обстановка.

Но колкото и да силѣха офицери и войници, за да изпълнятъ дѣлата си по възможность по-добре, сѫдбата бѣ имъ прѣдопрѣдѣлила зла участъ, която ще се види отъ казаното кѣмъ края на настоящето описание.

Но нека продължимъ описането на развилилъ се бойни дѣйствия на този денъ.

Вечеръта, назначенитѣ въ ариергадъ 1/6, 2/25, 3/42 и 1/41 дружини заеха осигурителната линия: Гопешъ — Обѣдникъ — к. 1450 — Дѣрвеникъ тѣй както бѣ опрѣдѣлено съ заповѣдь по дивизията (гл. карта № 2).

1-а бригада почна отстѣплението отъ позицията точно въ 11 часа прѣдъ полунощ. Но въ това врѣме артилерийски неприятелски огнь по участъка „Б“ се много засили и неприятеля настѫпи за атака на сѫщия участъкъ. Двѣтѣ роти отъ 1 полкъ, които бѣха вече почнали да се отеглятъ се върнаха веднага и заеха позицията. Подпомогнати отъ щурмовитѣ отдѣлния на дѣснофланговата рота на 6-и полкъ, тѣ съ картечень, пушеченъ огнь и ржчи гранати отблъснаха неприятеля. Слѣдъ това продължиха отстѣплението. Това врѣщане на ротитѣ и водене на бой позабави за малко врѣме отеглянето на бойната част на 1-а бригада, но лоши послѣдствия отъ това закъсняване нѣмѣ.

Важното въ тоя случай е това, че войниците и въ тежките минути на отстѣплението, когато обикновено духа се понижава, спазиха пълно самообладание и духъ.

2-а бригада: Дружината отъ 25-и полкъ, която заемаше главната позиция въ участъка на полка, прибѣрза съ отстѣпването, като на място въ 11 часа се отегля въ 8 часа сл. пладнѣ. Узнато това въ щаба на дивизията, бива прѣдупрѣденъ командиръ на полка да спрѣ прибѣрзаното отстѣпление, обаче дружината се бѣ вече изтеглила, като оставила на позицията патрулитѣ. Отъ това прѣждеврѣменно напушкане позицията лоши послѣдствия нѣмѣ, благодарение само на обстоятелството, че неприятеля не забѣлѣза и не прѣдприе вечеръта настѣпление срѣчу участъка на 25 полкъ.

3-а бригада отстѣжи точно въ указаното врѣме.

Отеглянето отъ позицията на частите отъ дивизията стана изобщо правилно въ редъ и незабѣлѣзано отъ неприятеля.

Останалитѣ на позицията офицерски патрули, които имаха за задача да прикриватъ отеглянето на частите, по разпореждане отъ щаба на дивизията се отеглиха: тия на

1-а бригада въ 3 часа слѣдъ полунощ; на 2-а бригада — въ 3 $\frac{1}{2}$, часа и на 3-а бригада — въ 4 часа сл. полунощ. Това различие въ врѣмето на отеглянето имъ се налагаше отъ това, че на 1-а бригада прѣдстоеше труденъ и дълъгъ путь, което трѣбваше да се прикрие съ по-дълго удържане на позициите отъ патрулитѣ на 2-а и 3-а бригади, слѣдъ това патрулитѣ на 3-а бригада прикриваха отеглянето на тия отъ 2-а бригада.

Щаба на дивизията въ 11 часа и 15 минути сл. пладне замина за с. Мургашъ, гдѣто остана прѣзъ нощта и на цѣлия други денъ — 25 септември.

Прѣзъ цѣлата нощ неприятеля подпържа артилерийски огнь по всичките участъци на напуснатата позиция.

Загуби: 1 щабъ офицеръ раненъ, долни чинове: убити 14 и 28 ранени всички отъ 1-а и 3-а бригада.

Прѣзъ този денъ сѫ дѣйствуващи срѣчу дивизията неприятелски части: французските полкове 157 и, 257, и 210-и отъ 76-а дивизия, 36-и, 42-и и 44-и отъ 11-а колониална дивизия, 76-и отъ 57-а п. дивизия и 1-и резервенъ африкански маршеви полкъ. Батареитѣ, които се наброяватъ на окколо 15, сѫ стрѣляли отъ 30 мѣста, безъ окопнитѣ ордия, които бѣха поставени на позиция, едно срѣчу участъка „А“, друго — при к. 1248 и трето — западно отъ с. Ращани.

25-и Септември.

(Карта № 2).

Кѣмъ 4 часа пр. пл. се получи въ щаба на дивизията по телефона слѣдната заповѣдь по корпуса:

Заповѣдь по корпуса.

24-и септември 1918 год.

Съгласно заповѣдта на Българското Главно Командование, линията Дебъръ — Кичево — Бродъ да се заеме съ по възможност слаби части.

Затова д. ч.тѣ нареддания въ дчешнитѣ корпусни заповѣди, относящи се до групата Поповъ и 1-а дивизия, относително задържането старитѣ позиции въ междуузерния участъкъ и линията Прѣспанско езеро — Гиеватъ — Стругова планина — с. Единаковци се отмѣняватъ, като оставатъ въ сила направенитѣ нареддания за отстѣплението въ заповѣдта отъ 22-и септември 1918 г.

Вслѣдствие на това, отеглянето на 6-а дивизия и съборната пѣх. дивизия ще стане прѣзъ нощта на 25-и срѣчу 26 и т. м. съгл. заповѣдта отъ 22 септември 1918 г. като:

1. За движението важатъ сѫщите пътища и райони, които бѣха указанi въ въпросната заповѣдь.

2. Отеглянето на 6-а пѣх. дивизия и съборната дивизия прѣзъ Тетово и се концентриратъ въ Скопие.

3. Щабоветъ на дивизията въ съгласие съ началника на телефоната служба при корпуса (Груконахъ 662) съзва по възможность веднага телефона връзка съ щаба на корпуса.

Командиръ на корпуса,

(п.) Генералъ-Лейтенантъ Флекъ

Не слѣдъ много врѣме отъ получаването на горѣзложената заповѣдь по корпуса се получи и друга такава отъ сѫщия, съ която се заповѣдваше 1-а дивизия да прикрива отстѣплението на 6-а дивизия. Тая послѣдната заповѣдь е унищожена при сдаването на дивизията въ заложничество.

Вслѣдствие тия заповѣди по корпуса се издаде слѣдната заповѣдь по дивизията:

Тв. бѣрзо — Повѣрително

До командиритѣ на 1-а, 2-а, 3-а пѣх. и 1-а артилерийска бригади.

1. Командира на корпуса съ телеграма отъ снощи съобщава, че по искането на Българската Главна Квартира, налага се щото линията Дебъръ — Кичево — Бродъ да се заеме и удържа съ по възможност слаби части, затова изданата вчера заповѣдь за заемането и задържането на линията Гопешъ — Стругова пл. — Единаковци се отмѣнява, а остава въ сила заповѣдъта по дивизията № 5743 отъ 22-и септември. Вслѣдствие на това отеглянето на групата на генералъ Поповъ ще продължава и на 25-и срѣщу 26-и того.

2. Повѣрената ми дивизия да прикрива отеглянето на групата Поповъ, като удържи ариергардитѣ си на сегашната линия Гопешъ — Обѣдникъ — Мраморица — Дрѣвеникъ.

Групата Поповъ ще се движи по пътя Рѣсенъ — Охридъ като ношесъ 12 ч. ще прѣмине линията Гопешъ — Рѣсенъ.

3. Дивизията ще продължи отстѣплението си и ще заеме линията Брезани — Демиръ-Хисаръ — Брезово — Радово — Растовище, както слѣдва:

а) 1-а пѣх. бригада — отъ Брезани до шосето Прибилици — Кичево вкл.

б) 1/25 дружина — отъ казаното шосе изкл. до к. 1300 изключително.

в) 3-а пѣх. бригада — отъ к. 1300 вкл. до Растовище включително.

4. За прикриване на отстѣплението сѫ назначени слѣдните части:

а) 25 Драг. полкъ (2 дружини и 2 батареи) — съ задача да охранява посоката Крушево — Цѣръ — Сопъ, като заеме позиция на линията Кочище-кар. Крушка — буквата б отъ надписа Крушка б.

б) 1/42 дружина — да отбранява посоката Крушево — Растовище, като заеме позиция прѣдъ дефилето при Д. Дивякъ.
в) 2/42 дружина съ єдна батарея да охранява посоката Бучинъ — Градище като заеме позиция при послѣдното село.

5. Отстѣплението да се извѣрши въ слѣдния редъ:

а) 1-а пѣх. бригада въ 12 ч. ношесъ да почне отеглянето си заедно съ 1/6 дружина като ариергардъ, прѣзъ Слоешница за шосето Мургашъ — Кичево. Като стигне единъ километъ южно отъ шосето да заеме позиция за прикриване отстѣплението на дивизията отъ посока на Слоешница, като има прѣдъ видъ, че дивизията ще се изтегли по шосето за Кичево. Да изпрати една дружина при с. Джванъ за охрана на посоката къмъ Прибилици (своя лѣвъ флангъ). Да назначи единъ офицерски патрулъ, който да застане при прѣсичането на пътя отъ Слоешница съ шосето за Кичево, който ще остане тамъ до изтеглянето на послѣдната дружина отъ дивизията, слѣдъ което бригадата да се стегли на опрѣдѣлената ѝ позиция.

Дружината отъ 6-и полкъ при отеглянето си, като до стигне с. Божище да остане тамъ за пазене посоката за с. Кривяне до заповѣдь.

б) 1/25 дружина въ 7 ч. сл. пл. (съ смръкане) да отстѣпи по посока Обѣдникъ — Мургашъ — Прибилици за опрѣдѣлената ѝ горѣ позиция.

в) 2/41 дружина въ 7 ч. сл. пладнѣ да отстѣпи прѣзъ Прибилици за позицията си въ участъка на бригадата;

г) 1/41 дружина въ 7 ч. 30 м. сл. пл. да отстѣпи прѣзъ Прибилици, за да заеме позицията въ опрѣдѣления участъкъ за бригадата.

д) 3/42 дружина въ 8 ч. 30 м. сл. пл. да отстѣпи прѣзъ Мургашъ — Прибилици за позицията си въ опрѣдѣления ѝ участъкъ на бригадата.

е) 2/42 дружина съ смръкане да се отегли при Прибилици и да заема телефонната станция въ селото, за да биде въ постоянна връзка съ групата Веель. Да чака тамъ до изтегляне на 36-и пѣх. полкъ, слѣдъ което да се отправи за позициите си въ участъка на бригадата.

6. Командира на артилер. бригада да разпореди съ смръкане батареите да почнатъ сѫщо отеглянето си.

7. Щабъ на дивиз. до 7 ч. сл. пл. ще се намира въ Мургашъ, а слѣдъ това ще слѣдва по пътя за Кичево и ще ношува при с. Доленци.

8. Бригадитѣ да изпратятъ утрѣ рано по единъ офицеръ съ ординарецъ на к. 975 по шосето Мургашъ — Кичево, гдѣто ще чакатъ пристигането щаба на дивиз. за да получатъ по-нататъшни заповѣди. № 5770 25-и септември 1918 г. Мургашъ.

Началникъ на 1-а пѣх. дивизия
(п.) Генералъ-майоръ Недѣлковъ.

Отстъпващите отъ позицията на дивизията части, прѣзъ нощта на 24-и срѣщу 25-и септември пристигнаха на указанието имъ мѣста задъ осигурителната линия:

1-а пѣх. бригада, слѣдъ като пѫтува цѣлата нощъ по планинските пѫтеки, пристигна при с. Боище едва къмъ 2 часа слѣдъ пладнѣ на този денъ, като при прѣминаването прѣзъ с. Сливово изпраща въ застава една рота съ двѣ картечници на к. 1300 — си отъ това послѣдното село.

2-а пѣх. бригада 25-и полкъ (двѣ дружини) пристигнаха при с. Прибилци къмъ 9 $\frac{1}{2}$ часа пр. пладнѣ, а офицерският патрули — въ 12 часа по пладнѣ.

3-а пѣх. бригада: (2 дружини отъ 41-и и една дружина отъ 42-и полкъ) пристигнаха при с. Прибилци къмъ пладнѣ.

По едно недоразумение 1/41 дружина, която заемаше ариергардната позиция при с. Дървеникъ, почна да се отегля отъ позицията едноврѣменно съ полка си, но своеувѣрено узнато това въ щаба на дивизията, биде повърната обратно на мѣстото си, което дружината успѣ да заеме на ново прѣди неприятеля да бѣ узналъ за отеглянето й. Прѣждеврѣменното отстъпване на дружината можеше да има лоши послѣдици, ако неприятеля бѣ успѣлъ да заеме позицията й, прѣди тя да бѣ заседа обратно, защото отъ нея позиция неприятеля щѣше да обстрѣля както 36-и полкъ и 2/42 дружина отбраняющи Бучинското дефиле, така и тия ариергардни части, отстъпващи отъ Мраморица ханъ и к. 1450. За щастие неприятеля не узна, че казаната позиция бѣ напусната, не я заседа и поради това лоши послѣдици нѣма.

Отряда на генералъ Веелъ прѣзъ цѣлия този денъ води бой при изхода на Бучинското дефиле, което се защищава отъ 36-и пѣх. полкъ.

1/70 дружина (отъ състава на сѫщия отрядъ) заемаше позиция при гр. Крушево, съ назначение да запази посоката: Крушево—Дивякъ—Цѣръ—Сопъ. Отъ разговора воденъ по телефона съ командира на тая дружина по възложената му задача, щаба на дивизията схвана, че казаната дружина не ще изпълни назначението си, за това взе бѣрзи мѣрки за осигуряването на тая важна за дивизията посока съ войски отъ дивизията. Направените по тоя случай разпореждания ще се видятъ отъ по-долѣ казаното.

Срѣщу ариергардните 1/25 и 3/42 дружини, неприятеля къмъ пладнѣ настѫпи: съ една дружина прѣзъ с. Цѣрновце къмъ к. 1450 и съ друга — по шосето Битоля - Кичево къмъ Мраморица ханъ. Други двѣ неприятелски дружини се забѣлѣзаха: една при с. Кабалавци и друга при с. Цѣрнобокъ. Артилерия не се забѣлѣза.

Слѣдъ пладнѣ неприятеля се приближи къмъ позициите на казаните горѣ двѣ дружини, но съ артилерийски огньъ биде повърната назадъ.

Височината к. 1450, къмъ която главно неприятеля се насочва, се зае съ три роти отъ 2/25 дружини, а позицията при шосето — отъ цѣлата 3/42 дружина и двѣ полски батареи.

Привечеръ неприятеля наново настѫпи сѫщо къмъ позициите на помѣнатите горѣ двѣ дружини и атакува 3/42 дружина, но контраприемъ атакуванъ повърна назадъ и повече не се опитва да атакува.

По всичко личеше, че тѣзи дѣйствия на неприятеля имаха рекогносцироваченъ характеръ.

Срѣщу ариергарда при с. Гопешъ, 1/6 дружина, неприятель не се яви. Срѣщу тоя при Дървеникъ — 1/41 дружина се забѣлѣзаха по билото на Цѣрнобокския масивъ неприятелски вериги съ натоварени при тѣхъ животни, но не се приближиха, а отъ далечъ откриха пушченъ огньъ.

2/42 дружина съ 2 полски батареи, както е известно отъ горѣказаното, зае позиция при с. Градище съ цѣль за отбрана на Бучинското дефиле. Но нуждата отъ нейната помощъ за отбраната на дефелето не стана, тъй като 36-и полкъ удържаше здраво изхода му при с. Бучинъ.

Отстъпленietо на ариергардните дружини вечеръта, се извърши на опрѣдѣленото врѣме, освѣнъ 1/25 дружина, която поради къснолучаване на заповѣдъта се отѣгли отъ позицията си къмъ 10 ч. 30 м. сл. пладне. Оттеглянето на ариергардитѣ стана незабѣлѣзано отъ неприятеля.

Както се каза по-горѣ, посоката Крушево—Цѣръ—Сопъ бѣ отъ първостепена важностъ за дивизията по отношение нейния путь на отстъпленietо. Поради тая причина се вземаха бѣрзи мѣрки отъ щаба на дивизията, за по-сигурното опазване на казаната посока. За товар азпореди се: 1/42 др. да тръгне отъ с. Прибилци въ 1 часа сл. пл. по дефелето на р. Жая прѣзъ с. с. Ракитница, Раставица за Дол. Дивякъ, гдѣто да заеме позиция съ фронтъ къмъ гр. Крушево съ цѣль за охрана на посоката Цѣръ — Сопъ, и да влезе въ врѣзка съ 1/70 дружина при гр. Крушево. На командира 25 полкъ: — да тръгне съ двѣ дружини отъ полка си въ 1 ч. сл. пл. отъ с. Прибилци по шосето прѣзъ с. Доленци, кота 975, с. . . . и да заеме позицията при Кар. Крушка, с. Кочище и съверно отъ първия пунктъ, съ сѫщата задача, като при прѣминаването прѣзъ с. Брезово вземе двѣ батареи.

Тия разпореждания дадени на командира 1/42 дружина и 25 полкъ се изпълниха този денъ така:

1/42 дружина по указания и путь пристига при с. Дол. Дивякъ къмъ 7 часа слѣдъ пладнѣ. Въ това врѣме е отстъпвала 1/70 дружина отъ Крушево къмъ Цѣръ. Хората отъ 1/42 дружина при вида на отстъпващата 1/70 дружина не спазватъ спокойствие, увеличаватъ се и тѣ отъ тая послѣдната и отстъпватъ сѫщо къмъ Цѣръ и то безъ какъвто и да е натискъ

от страна на неприятеля. Отстъплението на горъкозанитѣ дѣ дружини къмъ с. Цѣръ е станало въ пълно безредие.

Двѣтѣ дружини отъ 25-и полкъ тръгватъ отъ с. Прибилици на врѣме по шосето Битоля — Кичево и съ пристигането имъ при с. Сопотница, командира на полка изпраща една рота съ 4 картечници направо по билото прѣзъ кота 1300 — в. Кошище за Кар. Крушка съ назначение да заеме тамъ позиция, която да удържа до пристигането на полка, като влезе въ врѣзка съ 1|42 дружина при с. Дол. Дивякъ. Съ останалитѣ части командира на полка продължава да пѫтува по шосето прѣзъ с. Допенци и въ 1 ч. сл. полунощъ пристига 3 километра западно отъ к. 988, гдѣто се установява за ношуване.

3-а бригада, тръгна отъ с. Прибилици привечеръ прѣзъ с. с. Ново село, Раствоица пристигна прѣзъ нощта и зае опрѣдѣлението ѹ участъкъ отъ позицията на дивизията; отъ к. 1300 вкл. до с. Раствоица вкл. щаба на бригадата пристига въ това послѣдното село къмъ 12 часа прѣзъ нощта. Отъ тамъ командира на бригадата изпраща коникъ въ с. Дол. Дивякъ за узнаване позицията на 1|42 дружина при това село. Конника не намира дружината тамъ и като узнава, че тя е отстъпила къмъ Цѣръ се врѣща въ щаба на бригадата и докладва на командира на бригадата.

1|25 дружина, както знаемъ отъ горъкозаното, отстъпи отъ ариергардната си позиция късно вечерът. Пѫтува цѣлата нощъ по шосето Прибилици—Допенци и на другия денъ — 26 септември по пладнѣ зае опрѣдѣлението ѹ участъкъ при с. Брезово.

Двѣтѣ полски батареи, които заедно съ 1|42 дружина заемаха позиция при с. Градище, слѣдъ мръкване се отеглиха по шосето Битоля — Кичево за с. Брезово, а дружината остана на позицията до 8 часа сл. пл. Слѣдъ това дружината се отегли при с. Прибилици, отъ гдѣто прикрива отстъплението на 36-и полкъ, който отстъпваше по шосето Битоля — Кичево. Слѣдъ заминаването на този полкъ, 1|42 дружина се отправи за полка си по пѫтя на р. Жая, прѣзъ селата Новосело, Ракитница за с. Раствоица, при който прѣзъ нощта пристигна 1-а пѣх. бригада понеже пристигна много късно къмъ 2 ч. сл. пл. при с. Боище и тѣй като хората бѣха много уморени отъ тежкия денонощенъ маршъ тръгна отъ това село вмѣсто въ 12 ч. прѣзъ нощта въ 1 ч. слѣдъ полунощъ.

Врѣзката съ съсѣдната 6-а дивизия бѣ запазена до вѣчеръта прис. Гопешъ, а прѣзъ нощта бѣ изгубена. Страницното прикритие на 1-а дивизия което се движеше по билото на Бигла планина, не е могло да влезе въ врѣзка съ фланговите части на 6-а дивизия.

Врѣзката съ отряда Веелъ се поддръжаше прѣзъ цѣния денъ.

Прѣзъ нощта неприятеля изгуби контакта съ дивизията.

На този денъ се получи телеграма отъ щаба на дѣйствуващата армия № 11678 отъ 24 септ. въ която се казваше: На наложилото се на армията отстъпление трѣбвало да се погледне съ спокойствие, за да можало прѣдписанитѣ движения да се извѣршатъ въ редъ; да се разясняло на офицеритѣ и войницитѣ, че отстъплението не се правило поради наплива на неприятеля, а — за да се създадело по-благоприятно положение и, че наближавалъ деня когато голѣми съюзнически сили щѣли да подематъ борбата и доведатъ щастието на нашата страна и, че тия сили отъ други денъ почвали да пристигнатъ.

Частитѣ отъ дивизията обаче и безъ тия увѣрения за подбодрения изпълняваха дѣлга си по единъ достоенъ за похвала начинъ.

По интенданцката снабдителна служба: На този денъ, всичкитѣ интенданцки магазини пристигнаха въ Кичево, гдѣто само главния етапенъ и междинния магазини се откриха. Магазинитѣ тамъ се попълниха съ возимитѣ отъ дивизионния продоволственъ транспортъ припаси и една частъ — отъ това съ каквото разполагаше реквизиционната комисия.

Въ Кичево пристигнаха продоволственитѣ обози на всички части отъ дивизията и получаваха хранителни припаси направо отъ магазинитѣ.

Дивизионния продоволственъ транспортъ събрањъ въ два ешалона носеше своя неприосновенъ четиридневенъ запасъ храна, главно галети, колонияль и малко зъренеъ фуражъ. Всички останали коли отъ дивизионния продоволственъ транспортъ, се дадоха въ помощъ на интенданцките магазини, за прѣнасяне на материалитѣ имъ.

По санитарната служба: 6/1 полска болница се отегли къмъ Гостиваръ; 3/1 — за Тетово; 2/1 се откри въ Кичево; 1/1 евакуира всички ранени и болни прѣзъ Кичево — Гостиваръ за Тетово.

По тоя начинъ се откриха по една полска болница въ Кичево и Гостиваръ и дѣлъ — въ Тетово.

26-и септември

(Карта № 2)

Прѣзъ цѣлата минала нощъ, контакта съ неприятеля бѣ изгубенъ по цѣлия фронтъ на дивизията.

1-а пѣх. бригада тръгна отъ с. Боище въ 1 часа пр. пл. прѣзъ селата Мрѣнога и Слоешница къмъ Демиръ-Хисаръ за заемане на опрѣдѣлението ѹ участъкъ. Къмъ 6 часа пр. пл. при прѣминаването на бригадата прѣзъ с. Слоещница 3/1 дружина зае позиция при с. Джванъ съ фронтъ къмъ Прибилици, съ цѣль да прикрие прѣминаването на бригадата

към с. Доленци. Следът изтеглянето на бригадата по шосето към това послѣдното село, дружината отъ позицията при Джанъ се сън и образува ариергардъ на бригадата. Бригадата към пладнѣ пристигна при Демиръ-Хисаръ и зае позицията си така: 1-и пѣх. полкъ: отъ к. 988 до с. Долно Илино изкл. и 6-и полкъ: отъ това послѣдното село до с. Брежани изкл.

Щаба на бригадата — въ с. Демиръ-Хисаръ.

1/6 дружина (съставена отъ 2, 3, 7, 8 и 9 роти и 6 картечници), която на вчерашния денъ — 25 септември прѣзъ нощта заемаше позиция при с. с. Мрънога — Слоещница, този денъ до вечеръта не пристигна при полка си.

2/25 дружина както се каза и по-горѣ, пристигна следъ пладнѣ при с. Брезово и зае позицията си.

3-а пѣх. Бригада зае участъка съ полковетъ така: 42-и полкъ: отъ в. 1300 до с. Радово изкл. и 41-и полкъ: отъ това послѣдното село до с. Раствица вкл.

Командира на 3-а бригада, като узна отъ върналия се конникъ за липсата на 1/42 дружина отъ позицията и при с. Дол. Дивякъ, изпрати единъ усиленъ офицерски патрулъ за узнаване още веднажъ позицията на 1/42 дружина, а сѫщо — и за неприятеля. А за запазване лѣвия флангъ на бригадата — една застава с. из. отъ с. Раствица, при пижетата която води за Крушево.

Отъ офицерския патрулъ командира на бригадата получи донесение, че 1/42 дружина не била намѣрена и че по свѣдѣнія, тя заедно съ 1/70 дружина е отстѣпила на западъ.

Веднага следъ това, за разузнаването за противника се изпращатъ отъ бригадата два усилени патрули, една прѣдъ с. Дивякъ за с. Рилово и другия — отъ Раствица къмъ Крушево. А за заемане на дефилето при с. Д. Дивякъ командира на бригадата изпрати една рота съ 2 картечници. Къмъ 10^{1/2} пр. пл. по запов. на бригадния командиръ 1/41 дружина зае позиция западно отъ с. Кошице и влѣзе въ връзка съ 25-и полкъ.

Щаба на бригадата къмъ пл. пристигна при с. Кошице и получи тамъ донесение отъ командира на 1/42 дружина, че заетъ позицията си при с. Д. Дивякъ и, че биль въ връзка отдѣсно съ ротата отъ 41 полкъ и отъ лѣво — съ части отъ 9-и полкъ, които биле на в. Чешма.

Привечеръ се забѣлѣзаха двѣ неприятелски дружини южно отъ гр. Крушево, при к. 1292, които по билото се движеха къмъ града.

Къмъ 5 ч. сл. пл. една неприятелска рота се спусна къмъ с. Рилово.

Двѣ полски батареи заеха позиция при шосето на 21^{1/2} км. съверно отъ к. 988.

Изпратената на прѣдидущия денъ рота отъ 25-и полкъ къмъ Кар. Крушка, за която рота по горѣ се говори, следъ

една почивка до 2 ч. пр. пл. при с. Кошице, въ 7 часа пр. пл. пристигна при помѣнатата Кар. Крушка и зае позиция. Търси връзка съ 1/42 дружина при с. Дл.-Дивякъ, но тая послѣдната не се оказва тамъ.

Двѣтъ дружини отъ 25-и полкъ следъ една почивка до 4 часа пр. пл. при к. 988, следъ като взематъ 3 полски батареи, продължаватъ пижета си прѣзъ с. Цѣръ за Кар. Крушка. При прѣминаването прѣзъ селото, командира на 25 полкъ срѣща отстѣпилата отъ гр. Крушево 1/70 дружина съ 1 картечна рота. Оттъ тѣхъ той узнава, че гр. Крушево биль заетъ отъ неприятеля и, че 1/42 дружина която е заета позиция при с. Д.-Дивякъ, сѫщо била отстѣпила къмъ с. Цѣръ. Намира командира на послѣдната дружина и му заповѣда, веднага да се върне съ дружината си обратно и да заеме позицията си, а 1/70 дружина той взема въ свое подчинение.

Къмъ 10 часа пр. пл. 25-й полкъ съ 1/70 дружина и 3 полски батареи заеха позицията при Кар. Крушка така: 1/70 дружина отъ с. Кошице до Кар. Крушка вкл. и 3/25 друж. (3 роти) — височината що е източно отъ буквата б. на надписа крушка б.; 2/25 дружина — въ полкова подръжка 2 километра източно отъ с. Цѣръ и 3-хъ батареи — на позиция източно отъ с. Цѣръ.

Въ 1 ч. сл. плад. командира на 25-й полкъ получава донесение отъ командира на 1/42 дружина, че тъзи послѣдната заета позицията при с. Д. Дивякъ.

По тоя начинъ се осигури посоката Крушево—Цѣръ—Сопъ.

Въ дивизионна подръжка се назначи 3/1 дружина която се разположи на бивакъ при к. 975.

Щаба на дивизията се останови при к. 975.

Понеже контакта съ неприятеля прѣзъ цѣлия денъ бѣ изгубенъ, то за разузнаване за него се изпрати сл. пладнѣ единъ офицерски разѣздъ отъ 9 конника по посока на селата Доленци, Прибилици. Този разѣздъ се върна на другия денъ рано утринта и донесе, че забѣлѣзаль неприятелски разѣзди къмъ с. Джванъ и около една неприятелска дружина да пижтува по шосето между с. с. Прибилици — Джванъ.

Къмъ единъ 1 часа сл. пл. лѣтеха 4 неприятелски аероплани надъ позицията и пуснаха бомби въ с. Демиръ Хисаръ, но вреда не нанесоха.

Връзката съ 302-а дивизия бѣ при с. Чешма, а съ 6-а дивизия нѣмаше връзка.

Интендантска снабдителна служба. Единъ ешелон — дивизиония продоволственъ транспортъ пристигна при к. ... и дѣлъто раздаде на частите два дневни дажба (за 28 и 29) галети.

Въ Кичево се приготви хлѣбъ за 30 септември и 1 октомври, който се натовари на домакинските обози на частите.

Отъ горѣзложеното по дѣйствията на частите се вижда, че дивизията следъ цѣлъ нощенъ уморителенъ маршъ успѣ този денъ да заеме прѣписаната ѹ линия, като остави далечъ задъ себе си неприятеля.

Всички части бъха на мястата си съ изключение на 1/6 дружина, която до вечерта не пристигна при полка си.

Посоката Крушево—Църъ—Сопъ, която задаваше грижи на щаба на дивизията се запази отъ достатъчно силни части съ артилерия.

Войниците макаръ да бъха много изморени отъ крайно трудните денонощни маршове по планинската мястност, духа имъ бъ запазенъ и частите се държаха здраво въ на чалнически ръцъ.

Неприятеля, както прѣзъ деня така и прѣзъ нощта, не се яви прѣдъ заетата позиция отъ дивизията, освѣнъ къмъ лѣвия ѝ флангъ.

По заповѣдь отъ командира на корпуса бѣ взетъ отъ дивизията, командира на 2-а бригада полковникъ Златевъ заедно съ цѣлия щабъ на бригадата.

27-и Септември

(Карта № 3)

Съ заповѣдь по корпуса (унищожена при сдаване дивизията въ заложничество) се заповѣдаваше дивизията днесъ да се отегли на линията: с. Бѣлица — Г. Кърско — к. 932 — Крушка б. — в. Баба. Вследствие на това се издаде слѣдната заповѣдь по дивизията:

Тв. бѣрзо — Повѣрително

До командирите на 1-а, 2-а, 3-а пѣх. бригади, 25-и пѣх. полкъ, 1-а артилерийска бригада.

1. Утре, 27-и того, 2 часа пр. пладнѣ, дивизията ще се отегли на линията: Бѣлица — Гор. Кърско — к. 932 — Крушка б — в. Баба, за което:

а) 1-а пѣх. бригада да тръгне въ 2 ч. пр. пладнѣ за еме и отбранява участъка отъ буквата *a* на надписа Пространска (първата буква) до пътя Сопъ-Църъ вкл., като височината по билото при буква *a* се заеме съ 2 роти и 4 картечници.

б) 3-а пѣх. бригада — да тръгне утре въ 2 часа пр. пладнѣ заеме и отбранява отъ пътя Сопъ — Църъ изкл. до в. Баба вкл.

в) Командира на 1-а артилерийска бригада, да разпореди за поставянето на позиция при с. Сопъ 2 батареи, които да обстрѣлватъ подстѫпите къмъ позицията на дивизията — една батарея въ очаквателно положение — при Шайтанъ Кула а останалите батареи да застанатъ при с. Старовецъ.

г) Командира на 1-а пѣх. бригада да остави въ ариергардъ една дружина съ картечна рота на к. 988, която да

охранява посоките за Кичево — шосето и прѣзъ Демиръ Хисаръ. Къмъ този ариергардъ се придаватъ 2 пл. ордия. На разсъмване ариергарда да почне отстѫплението си къмъ с. Сопъ, кѫде то влиза въ състава на бригадата си.

д) 25-и полкъ (2 дружини) заедно съ 1/70 дружина — да задържа досегашната си позиция: съ частите, заемащи Крушка б. до смѣна отъ 3-а бригада, слѣдъ което полка да застане при с. Вранещица, близо до шосето, въ дивизионна поддръжка.

2. Прѣдната линия да се заеме съ слаби части, като се държатъ близко отзадъ по-голѣми поддръжки разчленени на повече групи, за да могатъ своеувѣрѣнно да поддръжатъ първата линия.

3. Прѣдъ и въ страни на фланговете постоянно да се разузнава и наблюдава съ изпратени напрѣдъ и въ страни офицерски постове и патрули.

4. Дивизионния огнестрѣленъ паркъ да се спрѣ при с. Старовецъ.

5. Интендантския разходенъ магазинъ е откритъ въ гр. Кичево.

6. Щабовете на бригадите да се разположатъ: на 1-а бригада — на к. 959 (Шайтанъ Кула); а на 3-а бригада — на хребета между надписите Вранещица и Сремоль.

7. Щаба на дивизията ще се примѣсти при с. Вранещица. № 5784. 26-и септември 1918 г. 5 ч. 15 м. сл. пл.

Началникъ на 1-а пѣх. Софийска дивизия,
(п.) Генералъ-майоръ Недѣлковъ.

Прѣзъ нощта се получи въ щаба на дивизията друга заповѣдь по корпуса, съ която основно се измѣняха направените вече разпореждания за другия денъ. Тая заповѣдь гласѣше: Цѣлия участъкъ на дивизията да се заеме само отъ 3-а бригада, а 1-а и 2-а бригада на другия денъ да тръгнатъ за Скопие. На 3-а бригада се възлагаше да прикрива отъ сѫщата позиция отеглянето както на 1-а и 2-а бригади отъ дивизията, така и това на 6-а дивизия. Слѣдъ което 1-ата бригада оставаше пакъ на сѫщата позиция като ариергардъ на корпуса. Така че споредъ тая заповѣдь 1-а и 2-а бригада на другия денъ трѣбваше да тръгнатъ за Скопие, а 3-а бригада оставаше да заема позицията като ариергардъ на корпуса, въ състава на групата „Кичево“.

Възъ основа на тая заповѣдь по корпуса (унищожена) се издаде слѣдната заповѣдь по дивизията:

ЗАПОВЪДЬ

по

1-а пѣх. Софийска дивизия
№ 1.Щабъ
с. Вранешница.

Карта 1:200,000.

27-и септем. 1918 г.
7 ч. пл. пл.

1. Противникътъ насочва значителни сили къмъ Бродъ и други по-слаби — прѣзъ Крушево—Цѣръ.
2. Дефилето Бродъ—Кичево се отбранява отъ 302-а дивизия.

Главните сили на 6-а дивизия снощи сѫ достигнали до с. Сливово.

3. Повърената ми дивизия безъ 3-а пѣх. бригада и приданите къмъ нея части, да се отправи прѣзъ Кичево—Тетово за Скопие.

Заповѣдвамъ:

4. 1) З-а пѣх. бригада

Полковникъ Гладичевъ.

Отъ 41-и пѣх. п. . . . 3 др.

" 42-и " 3 "

" 4-и артил. полкъ

1/4 и 2/4 пол. бат. . . . 8 ор.

Отъ 10/3 герм. пл. бат. 2 "

" 3-а пион. рота . . 1 рота

Едно телегр. отдѣление

Една герм. безжиц. станция

Всичко: 6 друж., 10 оржд.
и 1 пионер. рота.

Да заеме и най-упорно отбранява досегашния участъкъ на дивизията: отъ билото на Пространска план. Крушка б. до в. Баба включ., като отбива всички неприятелски атаки.

Участъка по възможностъ да се заеме отъ единъ полкъ въ първата линия и единъ полкъ въ резервъ, ешелониранъ въ дълбочина, до къмъ с. Старо-венъ. За по-добро осигуряване на първата линия съ възможно по-малки части, прѣпоръчва се изнасянето напрѣдъ на малки охраняющи части.

Да поддържа добра и сигурна връзка съ съсѣднитѣ части.

Да тръгне отъ бивака при с. Вранешница утрѣ 28-и того 6 ч. пр. пл. по шосето Кичево—Гостиваръ и пристигне при с. Челикъ, гдѣто да ношува.

Голѣма почивка отъ 11 до 12 ч. пр. пладнѣ.

2) 1-и ешелонъ

Полковникъ Георгиевъ

Отъ 25-и пѣх. п. . . . 3 др.

" 70-и " 1 "

" 4-и артил. полкъ

3-а, 5-а пол. и 4-а гауб.

батарен 12 ор.

Всичко: 4 др. и 12 ор.

3) 2-и ешелонъ

Полковникъ Добревъ

Отъ 1-и пѣх. п. . . . 3 др.

" 6-и " 3 "

" 4-и артил. полкъ

6 п. батарея 4 ор.

Отъ 5|16 артил. гаубич.

отдѣл. 2-а, 3-а и 4-а

батарея 12 ор.

Отъ 1-а пион. др. . . 1 рота

Всичко: 6 др., 16 оржд. и 1 пионер. рота.

5. Командирътъ на 3-а пѣх. бригада да задържи при бригадата си парковите взводове на полковете си, отдѣлението отъ дивизионния лазаретъ и домакинските обози.

6. Полски болници сѫ открыти: въ Кичево 2|1, Гостиваръ полска болница отъ 6-а дивизия.

7. Дивизионниятъ интендантъ да нареди складирането на хранителни припаси въ гр. Кичево за 3-а бригада.

8. Щаба на дивизията на 28-и ще ношува въ гр. Кичево.

Началникъ на дивизията:

(п.) Генералъ-майоръ Недѣлковъ

Началникъ щаба, отъ Генералния щабъ,

(п.) Полковникъ Тодоровъ.

Отъ горѣказаното разбрахме, че се издадоха двѣ заповѣди по дивизията, по заемането на линията: Бѣлица — Г. Кѣрско — к. 932 — Крушка б. — в. Баба. Съ първата се заповѣдва казаната линия да се заеме отъ 1-а и 3-а бригади, а съ втората — само отъ 3-а бригада. Пслѣдната заповѣдъ се получи отъ частите, когато една част отъ тѣхъ бѣ засела вече опрѣдѣлените имъ съ първата заповѣдъ позиции, а отъ другата — когато бѣ въ путь за заемане на позициите си. Вслѣдствие на това станаха много раздвижвания на частите, които продължаваха прѣзъ цѣля денъ. Това умори твърдѣ много войниците.

Благодарение, че неприятеля не бѣ се явилъ прѣдъ позициите, тия непрѣкъснати движения се извършиха ненаказано и безъ жертви. А неприятеля, който настѫпваше отъ с. Крушево действуващо много бавно и мудно и не можа ни най-малко да попрѣчи на тия движения.

Друго. Както знаемъ отъ горѣказаното, заповѣда се на бригадните командири, да заематъ позициите въ първата линия по слабо, а да оставатъ по-силни поддръжки които да разполагатъ въ дълбочина.

Заемането на позициите по този начинъ, правеше отбраната по-упорита и задържането на неприятеля по-про-

Да тръгне отъ място нахождение си утрѣ 8 ч. пр. пл. по шосето Кичево—Гостиваръ и пристигне с. Трѣпчинъ долъ, гдѣто да ношува.

Голѣма почивка отъ 11 до 2 ч. сл. пладнѣ.

дължително. Освѣнъ това изненадитѣ отъ ненадѣйно неприятелско псяяване отъ неочеквана посока се отстраняваха по - лесно.

Този начинъ на дѣйствие се налагаше тогава, поради това, че главна цѣлъ бѣ, да се задържа колкото е възможно по дълго врѣме напрѣдането на неприятеля, безъ да се излагатъ частитѣ отъ дивизията, на пълно разбиване.

Изпълнението на горѣзложенитѣ разпореждания се извѣрши отъ частитѣ, на този денъ, както слѣдва:

1-ва пѣх. бригада: 6-и полкъ се сне отъ позицията си Брезани--Гор. Илино, къмъ 3 часа пр. пл. и се оттегли назадъ къмъ новоопрѣдѣлената линия. Къмъ пладнѣ полка зае съ 2 роти и 2 картечници височината по билото на Пространска планина, която е на 5 километра източно отъ с. Бѣлица, а съ останалата част застана въ бригадна подръжка при Шейтанъ кула.

1-и полкъ се оттегли отъ позицията си при Демиръ Хисаръ въ 7 часа пр. пл. по шосето къмъ Сопъ, като остави въ ариергардъ 2|1 дружина съ 8 картечници и 2 ордия на позиция при к. 989. Тази послѣдната дружина отъ своя страна изпрати 1 рота съ 2 картечници на позиция при с. Доленци съ назначение да прикрие оттеглянето на 1|6 дружина, която до това врѣме, още не бѣ се върнала при полка си. Полка съ останалата част пристигна къмъ пладнѣ при с. Сопъ и зае опрѣдѣлената му позиция отъ с. Гор.-Кърско до височината що е непосрѣдствено източно отъ с. Сопъ, включително.

1|25 дружина се сне отъ позицията си при с. Брезово къмъ 6 часа пр. пл. и по шосето Битоля—Кичево пристигна вечеръта при село Вранещица, гдѣто влѣзе въ състава на полка си.

3-а пѣх. бригада: почна оттеглянето си отъ линията к. 1300 — Раставица къмъ 2 ч. пр. пл. Полковетѣ се насочиха направо къмъ новитѣ си участъци отъ новоопрѣдѣлената линия, която споредъ първата заповѣдь трѣбваше да заематъ така: 42-и полкъ — отъ пътя Сопъ—Цѣръ изключително до буквата а на надписа Крушка Б., а 41-и полкъ — отъ тоя послѣдния пунктъ до в. Баба вкл.

2-а и 3-а дружини отъ 42-и полкъ трѣгнаха по шосето прѣзъ Брѣзово и Сопъ за позицията си, но прѣди да пристигнатъ и заематъ тая послѣдната получиха втората заповѣдь, съ която се разпореждаше да заематъ линията отъ билото на Пространска пл. до с. Сопъ включително. Тази послѣдната заповѣдь тѣ почнаха да изпълняватъ слѣдъ пладнѣ и привечеръ заеха участъка така: 2 роти съ 2 картечници отъ 2|42 дружини — билото на Пространска планина; 2 роти отъ сѫщата дружина височината съвер. отъ Гор.-Кърско; 2 роти отъ 3|42 дружина по двѣтѣ страни на шосето при с. Сопъ; и една рота отъ послѣдната дружина на височината

източно отъ с. Сопъ и една рота отъ сѫщата дружина въ подръжка при шосето.

2-а и 3-а дружини отъ 41-и полкъ трѣгнаха направо за позицията си по масива к. 1300—Кочище—кар. Крушка. Къмъ 11 часа пр. пл. когато пристигнаха съв. отъ кар. Крушка получиха втората заповѣдь съ която се нареди да се изтеглятъ прѣзъ с. Сопъ задъ позицията и застанатъ въ бригадна подръжка — 2-а дружина при к. 619 и 3-а — при с. Старовецъ. Веднага дружинитѣ повърнаха къмъ новата посока и привечеръ застанаха на указанитѣ имъ място.

1|41 дружина — прѣзъ с. Кочище — Кар. Крушка къмъ 10 часа пр. пл. зае позиция по билото на Крушка б. съв. отъ кар. Крушка, като изпрати единъ взводъ на вис. Баба. Слѣдъ пладнѣ получи втората заповѣдь, съ която се разпореждаше, дружината да се оттегли въ бригадна подръжка при Шейтанъ Кула. Привечеръ дружината застана при казаната кула.

До като се извѣршваха горѣзложенитѣ движения на частитѣ за заемане на новата линия на дивизията, 1|42 дружина съ 9|41 рота удържаха позицията при дол. Дивякъ, а сѫщо и 25-и полкъ съ 1|70 дружина и 3 батареи — при кар. Крушка.

1|41 дружина води бой прѣди пладнѣ съ неприятеля който настѫпваше отъ къмъ Крушево. Задържа този послѣдния до като дивизията зае новата линия и слѣдъ пладнѣ командира на дружината като изпрати 3|42 рота направо по масива на височината съверно отъ Крушка б. съ останалитѣ 3 роти се оттегли при к. 1077, кѫдето бѣ и опрѣдѣлено да бѫде въ подръжка.

Двѣтѣ дружини отъ 25-и полкъ заедно съ 1|70 дружина и 3-тѣ батареи слѣдъ изтеглянето на частитѣ отъ 3-а бригада, се снека отъ позицията си при кар. Крушка и се оттеглиха при с. Вранещица, гдѣто пристигнаха къмъ 7 часа сл. пл. и се разположиха на бивакъ.

Всичката артилерия на дивизията, освѣнъ батареите които останаха на позицията при 3-а бригада, и тия при 25-и полкъ, се оттеглиха по пладнѣ при с. Старовецъ гдѣто се разположиха на бивакъ.

1-а и 2-а полски батареи отъ 4-и артилерийски полкъ и единъ взводъ отъ 10|3 германска батарея заеха позиция при шос. съверно отъ с. Сопъ.

Отъ горѣказаното се вижда, че цѣлата линия на дивизията бѣ заета отъ 3-а бригада съ 2 дружини отъ билото на Пространска планина до височината източно отъ с. Сопъ вкл. А отъ тая послѣдната височина до в. Баба — само съ 3|42 рота безъ задъ нея да има подръжка; трите роти отъ 1|42 дружина и цѣлия 41-и полкъ застанаха въ подръжка ешелонирани въ дълбочина покрай шосето до с. Старовецъ.

По тоя начинъ заета позицията отъ 3-а бригада, лъвия флангъ оставаше слабо заетъ. Неприятеля можеше въ този случай лесно да напрѣдне по билото на Крушка б. да скъса връзката на бригадата съ 302-а дивизия, да се насочи къмъ фланга на 3|42 дружина и да атакува въ флангъ ротата която бѣ заела височината източно отъ с. Сопъ и да заплаши съ огъня си батареите които заемаха близко тамъ позиции и пътя на отстѫплението.

Слѣдъ смѣняването на 1-а бригада, сѫщата вечеръ къмъ 11 часа, тя се съсрѣдоточи при с. Старовецъ, гдѣто се разположи на бивакъ.

1|6 дружина пристигна сѫщата вечеръ и влѣзе въ състава на полка си.

И така: вечеръта на тоя денъ 1-а бригада се съсрѣдоци при с. Старовецъ и 2-а — при с. Вранешица, готови, за да можеше на другия денъ, да отпѫтуватъ за Скопие. 3-а бригада засе линията отъ Пространска планина до в. Баба, на ариергардна позиция.

Щаба на дивизията ношува въ с. Вранешица.

Връзката съ съсѣдните 302 и 6-а дивизии се подържаше: съ първата по съсѣдство на позициите, и съ другата чрезъ фланговите патрули.

Контактъ съ неприятеля имаше само срѣщу лъвия флангъ при с. Дол. Дивякъ, а прѣдъ фронта на дивизията неприятель не се забѣлѣзваше.

Опасността за отрѣзване съобщенията на дивизията съ Скопие отъ неприятеля прѣзъ Бродския проходъ бѣ избѣгната. Неприятеля макаръ да бѣ насочилъ значителни сили отъ къмъ изтокъ за завладяването на Бродския проходъ, не можа да постигне цѣльта си, защото не успѣ да завладѣе прохода прѣди дивизията да бѣ достигната при него, а този който прѣслѣдваше отъ къмъ югъ дѣйствува много бавно и мудно и не съумѣ да забавя отстѫплението на дивиз. и най-послѣ и за това, че този непр. който настѫпваше отъ къмъ Крушево настѫпва крайно прѣдпазливо.

28-и септември

(Карта № 3)

На този денъ 3-а бригада води бой на извѣстната горѣ-упомената позиция, който бой се развива така:

Въ 7 ч. 20 м. пр. пл. отъ къмъ югъ се появила неприятелски разѣзи, които допуснати по-наблизо бидоха прогонени съ пушченъ огънь. Въ 9 часа пр. пл. отъ сѫщата посока по шосето настѫпи една неприятелска дружина, но обстрѣляна съ артилерийски огънь се скри въ оврага ю-и отъ с. Г. Кърско. Въ 10 ч. пр. пл. една неприятел. батарея откри огънь по с. Сопъ отъ къмъ височината к. 975. Въ 10 часа 30 мин. пр. пл. влѣзоха въ с. Цѣръ три неприятелски роти идящи отъ посока на Крушево.

Къмъ пладнѣ неприятеля настѫпи по билото на скалистия гребенъ на Крушка б. — къмъ лъвия флангъ на позицията — срѣщу З а рота отъ 42 полкъ. Ротата не издържа натиска на неприятеля и къмъ 3 часа сл. пл. отстѫпи въ с. Вранешица, но командира на бригадата (който съ щаба си бѣ въ това село) връща ротата съ заповѣдъ веднага да заеме позицията си, което до вечеръта ротата изпѣлни.

Неприятеля прѣдъ фронта западно отъ шосето настѫпи въ 5 ч. сл. пл. и достигна срѣщу Г. Кърско на около 500 крачки и при шосето — на около 1200 крачки отъ позицията на бригадата, гдѣто замрѣкна и ношува.

Прѣзъ цѣния денъ и отъ двѣтѣ страни се води артилерийски, картеченъ и пушченъ огънь.

Къмъ пладнѣ лѣтеха надъ позицията непр. аероплани.

За отблѣсване на нощна атака, въ случай че неприятеля би прѣприелъ такава, се засилва участъка при шосето съ 1|41 дружина. А нейното място при Шейтанъ Кула се заема отъ 2|41 дружина.

Отъ заловенъ прѣзъ нощта единъ неприятелски войникъ (италиянецъ) се узна, че при с. Цѣръ биле 2 италиянски дружини съ 1 $\frac{1}{2}$ планински батареи.

Съсѣдно на 3-а бригада, заемаше дефилето Бродъ, източно отъ с. Пласница 302-а дивизия.

16-а сборна дружина (въ съставъ 250 млади войници) заемаше позиция по склона южно отъ с. Лисичани съ дѣсния флангъ на около единъ км. отъ селото и съ фронтъ къмъ истокъ; 1-а сборна дружина (съ сѫщия приближително съставъ като 16-а дружина) — при с. Миокази.

Привечеръ единъ неприятелски взводъ успѣ да се промъкне незабѣлѣзано къмъ дѣсния флангъ на позицията на 16-а сборна дружина и атакува, но атаката му биде отбита съ ржчни гранати.

Поради това ненадѣйно неприятелско нападение въ тилът на 3-а бригада, командира на тая бригада разпорежда да се заеме височината източно отъ с. Вранешица съ една рота отъ 41-и полкъ, която ротата вечеръта засе височината.

1-а пѣх. бригада съ 6|4 полска батарея и 5|16 артилер. гаубично отдѣление (втория ешалонъ) на този денъ пѫтува по шосето Кичево—Гостиваръ за с. Транчинъ долъ, гдѣто по пладнѣ ~~стигна и се установи на бивакъ~~ при помѣнатото село.

При прѣминаването на частите отъ бригадата прѣзъ гр. Кичево, бидоха обстрѣляни съ картеченъ огънь отъ 7 неприятелски аероплани, но безрезультатно.

25-и пѣх. полкъ съ 1|70 дружина и 3 полски батареи (първия ешалонъ) този денъ пѫтува по шосето Кичево—Гостиваръ за с. Чиликъ, гдѣто пристигна слѣдъ пладнѣ и ношува тамъ на бивакъ.

Щаба на дивизията — въ гр. Кичево.

Въ 8 часа слѣдъ пладнѣ командира на корпуса извика въ щаба на корпуса въ гр. Кичево началници^т на 1-а и

б-а дивизии, заедно съ началниците щабовете на дивизиите. Тамъ първия очертава въ общи чърти положението предъ фронта на 11-а армия при Скопие, Велесъ и Бродъ така: гр. Скопие се отбранявалъ отъ сборенъ отрядъ съставенъ отъ Български опълченски дружини и 1|19 дружины, всички подъ общото началство на австро-италианския полковникъ Карловецъ; при гр. Велесъ 4-а дивизия не указала никакъвъ отпоръ на неприятеля и отстъпвала постоянно къмъ съверъ; при Бродъ 302-а дивизия отстъпила западно отъ това село. Същия добави, че подкрѣплени идѣли и че биле вече на пътъ за Скопие, а още — че неприятеля при Скопие разполагалъ съ слаби сили. Слѣдъ това той заяви, че е рѣшилъ да съсрѣдоточи колкото се може по-скоро 62 корпусъ при Скопие, гдѣто щѣль да даде на неприятеля рѣшително сражение.

Предъ видъ на казаното отъ командира на корпуса, какво, че при Скопие предстои да се развие голѣмо сражение, началника на 1-а дивизия помоли корпусния командиръ да освободи 3|1 бригада, като нейната задача при Кичево се възложи на друга част, за да можеше дивизията въ пълни съставъ да участвува въ предстоящето голѣмо сражение при Скопие. Но командира на корпуса не се съгласи да освободи 3-а бригада, а освободи само сборните (на дивизията) 1-а, 16-а и 25-а дружини.

Същата вечеръ щаба на дивизията разпореди помѣнатите сборни дружини да се отправятъ на другия денъ за Скопие, по маршрутъ, споредъ който на 3 и октомври трѣбаше да пристигнатъ на гара Жостовъ.

1-я ешелонъ, споредъ дадения маршрутъ трѣбаше да пристигне при Скопие на 2-и октомври, а 2-я — на 3-и октомври.

На този денъ се получиха въ щаба на дивизията двѣ заповѣди отъ щаба на корпуса (№№ 5214 и 5229 отъ 28-и септември). Съ тѣзи заповѣди се опредѣляше осигурителната (ариергардна) линия на корпуса, раздѣляше се казаната линия на участъци и назначаваха войските които трѣбаше да заематъ участъците.

Разпорежданятията въ горѣпомѣнатите заповѣди по корпуса се касаяха само за войските които бѣха назначени да заематъ ариергардната линия. 3-а бригада отъ дивизията която влизаше въ състава на тия войски въ групата „Кичево“ бѣ взета отъ дивизията. Но тѣй като тѣзи заповѣди представляватъ интересъ за читателя, за да може да разбере до колко даденитѣ отъ щаба на корпуса разпореждания сѫ били рационални и сигурни за задържането на неприятеля отъ ариергардите, ние ги излагаме тукъ.

Отъ въпросните двѣ заповѣди по корпуса първата е унищожена при сдаването дивизията въ заложничество, а на втората съдѣржанието се излага по-долѣ.

Съдѣржанието на унищожената заповѣдь по корпуса ще може да се разбере отъ изложението по-долу предъпись отъ предписанието до командира на 2|1 бригада, което (предписание) се изпрати на последния отъ щаба на дивизията, предъ видъ назначаването му за началникъ на 302-а дивизия.

Заповѣдь по 62-и корпусъ

28-и септември 1918 г.

1. На 29-и септември въ 9 ч. пр. пл. охраняющитѣ части, които се намиратъ предъ линията Дебъръ—Кичево—Бродъ, ще се събератъ въ една група „Кичево“ на която щаба е въ Кичево.

2. Разпрѣдѣлението на участъците съобразно заповѣдьта по корпуса 1-а № 5214 отъ 26-и септември:

а) Участъкъ Дебъръ подъ командата на командира 72 полкъ съ 72 полкъ, щаба на III 2|7 артилерийско отдѣление, 5|2 батарея, планински батареи 9|18 и 10|18 съ щаба се отправятъ заедно съ сборната дивизия къмъ Скопие.

б) Участъка „Турия“ подъ командата на полковникъ Комсиевъ съ 35-и и 70-и пѣх. полкове (безъ 1|70 друж.) и полски батареи 6|3 и 10|3. Една отъ тѣзи батареи трѣбва да замине за Кичево въ корпусенъ резервъ. Дружината 1|70 е заминала съ 1-а дивизия.

Слѣдъ заминаването на 6-а дивизия, 35-и пѣх. полкъ (1, 2, 3 дружини съ картечните роти), дохождатъ въ околността на Кичево за корпусенъ резервъ. 4|35 друж. съ картечната рота остава временно въ участъка „Турия“.

в) Участъка Крушка съ 41-и и 42-и полкове, 3-а пионерна рота отъ 1-а пионерна дружина, 1|4 лека полска гаубична батарея и 2|4 полска батарея, щаба въ с. Вранещица. Възводътъ отъ баварската батарея 10|3 колкото е възможно по-скоро да тръгне за Скопие при батареята си.

г) Участъка Бродъ съ 302-а пѣх. дивизия подъ команда на началника 2|1 пѣх. бригада.

Германската минохвърг. рота 171-а да замине по възможностъ по-бързо за Скопие.

3. Командването на групата „Кичево“ до предъдаването на 302-а дивизия на командира на 2|1 бригада и до пристигането на генералъ-майоръ Веель въ Кичево поема генер. Поповъ.

Предъдаването на групата „Кичево“ на генералъ Веель трѣбва така да стане, че генер. Поповъ да стигне въ Тетово предъ дивизията си.

4. Линията спомената въ запов. по корпуса 1-а № 5214 прѣзъ линията Дебъръ—Кичево—Бродъ трѣбва непрѣменно да се задържи. Важно е щото по възможностъ по-голѣми сили на противника да бѫдатъ задържани далече отъ рѣнителните боеве при Скопие.

Отегляне само по заповѣдь отъ корпуса.

5. Складиранитѣ храни и муниции при Сливово и Хърбино трѣба по възможность да бѫдатъ използвани за войските съ помощта на тѣснолинейката.

6. Ротмистръ Феринть отъ щаба на генералъ Веель се придава къмъ участъка „Кичево“ като офицеръ за връзка на корпуса.

7. Азъ заминавамъ на 29-и септември 9 ч. пр. пл. за Тетево. Единъ генер.-щабенъ офицеръ отъ корпуса (капит Шмитъ м. б.) остава въ Кичево до пристигане на корпуса въ Тетево.

(п.) Генералъ-лейтенантъ Флекъ.

Началникъ щаба

(п.) Майоръ Риделъ.

62 корпусъ 1-а № 5229.

Тв. бързо — Повѣрително.

До командира на 2-а пѣх. бригада.

1. На 29-и септември 9 ч. пр. пл. осигурителнитѣ части които заематъ линията Дебръ—Кичево—Бродъ ще образуватъ група „Кичево“. Щаба на групата въ Кичево.

2. Разпрѣдѣление на участъци съгласно заповѣдта по корпуса № 5214 отъ 28-и септември, а именно:

а) Участъка Дебръ — 72-и полкъ съ прѣдадената му артилерия подъ началството на командира на полка. Източна граница: в. 1550 съвероизтокъ отъ Похумъ Строгова пла-нина (2145 — 2297) — Осай вкл.

б) Участъка Турия — 35-и пѣх. полкъ, 70-и полкъ (безъ 1-а дружина) и прѣдадената артилерия подъ общо началство на полковникъ Комсиеvъ граници на изтокъ: Илинска пла-нина — Пространска планина.

Слѣдъ прѣминаването на 6-а дивизия прѣзъ Кичево 35-и полкъ (3 дружини съ картечни роти) ще се установи около Кичево като корпусенъ резервъ.

в) Участъка Крушка подъ началството на командира 3/1 бригада (полковникъ Гладичевъ) съ 41-и и 42-и пѣхотни полкове, единъ пионеренъ взводъ, безжична станция, двѣ батареи $\frac{1}{4}$ и $\frac{2}{4}$. Щабъ въ Вранещица. Взвода отъ 10/3 пла-нишка Баварска батарея, ще потегли щомъ стане възможно, за батареята си къмъ Скопие.

3. Командването на група „Кичево“ ще приеме до прѣ-даването на 302-а дивизия на командира 2/1 бригада и до пристигането на генералъ-майоръ Веель въ Кичево, генералъ Поповъ на 29 септември 9 ч. пр. пл. Сдаването на участъка „Кичево“ по отношение командване трѣба да стане така щото генералъ Поповъ да пристигне въ Тетево прѣди пристигането на дивизията му тамъ.

Същността на заповѣдта по корпуса № 5214 линия

южно отъ Дебръ—Модринъ—Диники—Сливово—Мраморецъ —Пространска—Крушка планина—Бузева планина и Пирополе планина трѣба на всѣка цѣна да се задържи.

Въпроса се свежда къмъ това, да се задържатъ по възможность повече силни непр. части въ планинската местност прѣди разрѣшението което трѣба да стане при Скопие.

Отстѣживане само по заповѣдь на корпуса. № 5801 28-и септември 1918 год.

Началникъ на 1-а пѣхотна Софийска дивизия
(п.) Генералъ-майоръ Недѣлковъ.

Сѫщата вечеръ се добави слѣдното къмъ горната до командира на 2/1 бригада заповѣдь № 5801:

„Участъка Бродъ съ 302-а дивизия на първо врѣме ще бѫде подчиненъ на българския командиръ на 2/1 бригада. Германската минохвъргачна рота да потегли веднага за Скопие, дивизията ще съобщи кои батареи ще могатъ да заминатъ за Скопие“.

29-и септември

(Карта № 3)

Дѣйствията прѣзъ този денъ, срѣщу фронта на 3/1 бригада, която остана като ариергардъ на корпуса се развиха така.

Прѣзъ изтеклата ноќь, срѣщу срѣдния участъкъ на позицията (по двѣтѣ страни на шосето Битоля — Кичево) неприятелски патрули се приближиха до позицията, но бѣха прогонени съ пушечъ огньъ. Отъ заловения прѣзъ ноќьта плѣнникъ — италиянски войникъ отъ 35 полкъ, се узна че срѣщу срѣдния участъкъ на позицията е биль развѣрнатъ единъ неприятелски полкъ, който на разсъмване щѣль да атакува. И наистина къмъ 6 ч. пр. пл. една неприятелска дружина отъ посока на Цѣръ бѣрзо настѣжваше въ боенъ редъ къмъ с. Сопъ, атакува и успѣ да отблъсне 12-а рота отъ 41-и полкъ, която заемаше южната крайнина на селото. Но веднага слѣдъ това съсѣднитѣ двѣ роти, западно отъ о. пилата рота, контра атакуваха стремително на ножъ. Г. рѣща се и 12-а рота която сѫщо контра атакува. Неприятелската дружина не издѣржа контра атаката и отстѣжва въ бѣгство, като дала доста жертви и 60 плѣници съ 5 картечници. Въ сѫщото врѣме, друга една неприятелска дружина настѣжва отъ къмъ с. Кръско срѣчу височината съверно отъ селото. Но не издѣржа огньъ и повѣрна назадъ въ бѣгство.

Слѣдъ пладнѣ неприятеля атакува съ $1\frac{1}{2}$ дружина лѣвия флангъ на бригадата по скалистия гребенъ на Крушка б. гдѣто заемаше позиция 3-а рота отъ 42-и полкъ, слѣдъ упоритъ бой ротния командиръ капитанъ Муевски падна убитъ и младшия офицеръ — раненъ, много войници излѣзоха отъ строя като ранени и убити. Ротата почна да отстѣжва отъ

позиция на позиция. Неприятеля изкара едно плаш. оржdie съ
огъня на което обстреля както ротата, така — и ротата която
бѣ заела позиция източно отъ с. Вранещица.

По този начинъ бригадата води прѣзъ цѣлия денъ бой,
като отби всички неприятелски атаки, освѣнъ на лѣвия
флангъ, гдѣто неприятеля успѣ да измѣсти 3-а рота отъ 42-и
полкъ отъ позицията ѝ.

Отбиването на неприятелските атаки и твърдото удър-
жане на позициите си отъ частите на 3-а бригада, доказа
още веднажъ, че въпрѣки толкова дневните уморителни
отстѫпления, войниците бѣха запазили бойната си способ-
ностъ и духъ.

За жалост не бѣше така въ съсѣдната на бригадата
302-а дивизия. Изпратения при нея дивизия офицеръ отъ
3/1 бригада за връзка, донесе, че тази дивизия вслѣдствие
отпадналия духъ и моралъ на повечето части, послѣдните
не издържали боеветъ и позициите си и за това на този
денъ дивизията щѣла да се отегли на линията: Зворче —
Ижице, което наистина тя извѣрши вечеръта, понеже прѣзъ
дена не бѣше атакувана.

25-и полкъ съ 1/70 дружина и прѣдадените батареи на
този денъ пѫтува по шосето Кичево — Гостиваръ за с. Турчане,
гдѣто пристигна въ 5 часа сл. пл. и се разположи на бивакъ.

1-а пѣхотна бригада съ прѣдадените й батареи тръгна
отъ с. Трапчинъ-долъ въ 4 ч. пр. пл. и прѣзъ с. Пазарище
пристигна въ с. Баница кѣмъ 9 ч. сл. пл. гдѣто се разположи
на бивакъ.

Щаба на дивизията тръгна отъ гр. Кичево за гр. Гости-
варъ въ 9 ч. 15 м. пр. пл. и пристигна въ послѣдния градъ
кѣмъ 1 ч. 40 м. сл. пл.

На командира на 25-и полкъ се заповѣда да изпрати
една застава на к. 1267 за запазване на посоката Растешъ
— Турчане, което се изпълни вечеръта.

Движенietо по шосето Кичево — Гостиваръ въ дефилето
на рѣката Падалница бѣше много затрудено отъ дългите
върволици обози и артилерия, които тогава пѫтуваха по
него, за това 1-а пѣхотна бригада, за да не забави движе-
нието си мина по околния селски пътъ прѣзъ с. Падалище.

Кѣмъ 5 ч. сл. пл. началника на дивизията получи въ
Гостиваръ заповѣдь отъ командира на корпуса, да замине
съ щаба си веднага за гр. Тетово, гдѣто да му се яви. Щаба
на дивизията веднага отпѫтува за послѣдния градъ, и кѣмъ
8 ч. сл. пладнѣ пристигна.

Командира на корпуса съобщи на началника на диви-
зията, че гр. Скопие билъ завладѣнъ на този денъ отъ слаби
неприятелски части, и че да се завладѣялъ обратно прѣбало
най-бързо да се изпратятъ за тамъ части отъ 1-а дивизия.
За да можало това да стане колкото е възможно по-бързо,
корпусния командиръ билъ разпоредилъ да се композиратъ
тренове по тѣсно-линейната ж. пѫтна линия Гостиваръ — Тет-

тово — гара Жостовъ, съ които още сѫщата ноќь 25 полкъ
прѣбало да бѫде прѣвезенъ на послѣдната гара. Слѣдъ
прѣвозването на казания полкъ, щѣла да бѫде прѣвезена по
желѣзницата и 1-ва бригада, затова да продължавала пѫту-
ването пѣшкомъ близо до ж. пѫтната линия, за да можали
частите й да се качватъ на треновете, когато бѫдатъ срѣ-
нати отъ празните такива и отпѫтуватъ за гара Жостовъ.
Той съобщи още, че въ разпореждането на дивизията се
давали находящите се въ Тетово 5/3, 3/6 полски батареи
(отъ 2-а дивизия) и 1/5 полска гаубична батарея отъ 4-а ди-
визия подъ началството на командира 6-и артилерийски
полкъ, който сѫщо съ щаба си се прѣдавалъ кѣмъ дивизията.
Добави, че батареите имали само по 100 снаряда, но та-
кива щѣли да се набавятъ отъ корпуса. Освѣнъ това кѣмъ
дивизията се придаваше и едно противоаероплано оржdie,
возено отъ моторъ, което оржdie било на гара Жостовъ.

Въ изпълнение на тази заповѣдь дадена устно отъ
корпусния командиръ лично на началника на дивизията, по-
слѣдния изпрати още сѫщата вечеръ зап. № 5810 до ком-
андира на 25-и полкъ, съ която му заповѣдва: веднага
съ получаванието ѝ да тръгне полка му за гара Гостиваръ,
гдѣто полка ще се товари на желѣзницата и отпѫтува бѣзъ
за гара Жостовъ. Съ първия ешалонъ съставенъ отъ една
дружина и една картечна рота се заповѣдва да пѫтува
и командира на полка съ щаба си.

Тази заповѣдь е унищожена при здаването на диви-
зията въ заложничество, поради което неможе да се изложи
тукъ текстуално.

Полка сѫщата ноќь тръгна за гара Гостиваръ и при-
стигна на казаната гара въ 3 ч. сл. полунощъ. Войниците
тамъ се снабдиха съ повече патрони, ржчи гранати и хлѣбъ.

Въ 5 ч. пр. пладнѣ, на 30 септември, отпѫтува първия
ешалонъ, а по-послѣ — другите, съ помежду тъци отъ по 2
— 3 са единъ подиръ други.

Тоя начинъ се почна прѣнасянето на 25-и полкъ
по ж. пѫтната за гара Жостовъ.

Уреждането товаренето на треновете и прѣвозването по
желѣзницата се възложи на к-ра на 1-а пионерна дружина.

На командира 6-и артилерийски полкъ се заповѣда да
тръгне съ батареите на 30-и септември рано сутринта, отъ
гр. Тетово по шосето за гара Жостовъ и като пристигне на
тая гара да влѣзе въ разпореждането на к-ра 25-и пѣх. полкъ.

На ескадрона отъ дивизионната — да се събере на
другия денъ при гара Жостовъ и да влѣзе въ разпореждане
на командира на сѫщия полкъ.

1/70 дружина съ три батареи продължаваше пѫ-
туването си по обикновенъ пътъ.

По снабдителната интендантска служба.
Въ гр. Тетово се използваха мѣстните и полски фурни за

зини и продоволственъ транспортъ на дивизията, се отпра-
виха за гр. Качаникъ, гдѣто съ пристигането си трѣбаше
да откриятъ хлѣбопеченето.

Щаба на дивизията ношува въ гр. Тетово.

30-и септември

(Карта № № 3 и 4)

1-а бригада рано сутринта на този денъ тръгна отъ с. Г. Баница въ походенъ редъ покрай желѣзния путь за гр. Тетово. Къмъ 3 ч. сл. пладнѣ бригадата бѣ срѣщната отъ празни тренове, въ които се натовариха 3/6 дружина, 2/6 картечна рота и щаба на бригадата и отпѫтуваха за гара Жостовъ. Останалите части отъ бригадата продължаваха да пѫтуват по обикновенъ путь, до срѣщане съ други празни тренове.

На дивизията се прѣдадоха двѣ германски батареи (едината тежка и друга 10 см. дълга), които щаба на корпуса бѣ отправилъ отъ Тетово по шосето за гара Жостовъ.

1|70 дружина съ 3 полски батареи пѫтува цѣлия денъ по обикновенъ путь и вечеръта достига при с. Сарацинъ, гдѣто нощува.

Сборнитѣ 1-а, 16-а и 25-а дружини слѣдваха по оби-
ковенъ путь, първите двѣ между Гостиваръ и Тетово и
послѣдните — между Кичево — Гостиваръ.

25-и полкъ този денъ се прѣвозваше по желѣзницата
за гара Жостовъ. Първия ешalonъ въ който пѫтуваше ко-
мандира на полка пристигна на гара Тетово къмъ 9 часа
прѣдъ пладнѣ. Началникъ щаба на дивизията по заповѣдъ
на началника дивизията причака трена на тая послѣдната
гара, срѣща се съ командира на 25-и полкъ и му прѣдава
слѣднитѣ разяснения по възложената на полка задача: Съ
пристигането на полка му на гара Жостовъ, да организира
на първо врѣме отбраната на гарата така: (съ една дружина
да заеме к. 372, съ друга — източно отъ гарата прѣдъ
моста и съ трета — височинитѣ южно отъ гарата к. к. 1096,
1078 и 1063. Съобщава му, че 1|19 дружина, която е на по-
зиция при гара Жостовъ се дава въ негово разпорѣждание,
а също — и ескадрона отъ дивизионната конница, отъ който
да изпрати разѣзди за разузнаване: Единъ — къмъ прохода
Качаникъ и два — къмъ Скопие. Прѣдава му още да из-
прати една пѣхотна застава съверно отъ к. 372 за да за-
твори пѫти на неприятелски разѣздъ, за който се има свѣ-
дение, че заминалъ за Качаникъ по дефилето. Съ двѣтѣ
опълченски роти, които били южно отъ гарата Жостовъ да
запази дефилето по р. Трѣска. Въ случай, че гр. Скопие се
заема отъ слаби неприятелски части да атакува и завладѣе
града, слѣдъ което да заеме удобна за отбрана позиция
южно западно отъ града, като не изпуска изъ видъ важното зна-

Същите които главно трѣбва

най-упорно да отбранява до пристигането на дивизията. Ако
бѫде принуденъ, отъ значителни неприятелски сили, да от-
стъпи, то въ такъвъ случай, да заеме позиция: изхода на
дефилето Тетовско, западно отъ с. Сарай, която най-упорно
да отбранява.

Слѣдъ като командира на 25-и полкъ получи горѣз-
ложенитѣ упътвания отпѫтува за гара Жостовъ.

Къмъ 1 и половина ч. слѣдъ пладнѣ началника на дивизията придвижъ отъ офицера разузнавачъ при щаба на дивизията, замина за гара Жостовъ, гдѣто къмъ 3 ч. и 15 минути сл. пладнѣ пристигна. До това врѣме на гарата бѣха пристигнали отъ 25-и полкъ шестъ роти и 4 картечници, които събрани при гарата очакваха пристигането и на другите части отъ полка. 1|19 дружина заемаше позиция, не посрѣдствено източно отъ гарата и двѣ опълченски роти отъ 11-а опълченска дружина — на позиция при с. Нерѣзъ.

По свѣденията които н-ка на дивизията събра отъ к-ра на 1|19 дружина той узна, че непр. е завладѣлъ Скопие на 29-и септември къмъ 10 ч. пр. пладне, и че отбраната на града била възложена на 13-и опълченски полкъ и на неговата дружина. Констатира се също, че както полка така и дружината били отстъпили прѣдъ спѣшени непр. конници, които смѣло и рѣшилно настѫпвали. Опълченския полкъ, по казването на командира 1|19 друж. неудържалъ боя и въ паника отстѫпалъ. 1|19 дружина не могла да поправи положението и също отстѫпала къмъ гарата Жостовъ, гдѣто се спира на позиция и на която бѣ заварена отъ н-ка на дивизията. Множеството пушки, патрони, снаряжение и много други прѣдмѣти разхвърляни по полето свидетелствуваха за паниката отъ която съ биле обзети отстѫпящите наши части отбраняващи гр. Скопие. К-ра на 1|19 дружина, на 29 септ. петъ пѫти е искалъ разрѣщение отъ командира на корпуса да отстъпи и отъ гарата Жостовъ и то безъ да е имало какъвто и да е натискъ отъ неприятеля.

тъ разузнаването което направи началника на дивизията силигѣ на неприятеля при Скопие той съ убѣди, че тѣ н-ка съ голѣми. За това той рѣшава съ пристигналитѣ оғъ 25-й полкъ б роти, 4 картечници 1|19 друж. и аеропланното оръдие да настѫпи къмъ града за разузнаване силигѣ на неприятеля и ако се укажатъ слаби да завладѣятъ града, като разчита и на постоянно пристигащите съ тренове на гарата Жостовъ войски. Той заповѣдва: Двѣтѣ роти отъ 1-а дружина на 25 полкъ да заематъ: едната височина кота 1063 (в. Водна), другата — позиция между с. с. Горна и Долна Водна, които да отбраняватъ най-упорно. Цѣлата 2-а дружина отъ същия полкъ да настѫпи къмъ казармитѣ които съ съверно отъ града и да ги завладѣятъ; 1|19 дружина като поддържа врѣзка влѣво съ 2-а дружина ѝ отъ дѣсно — съ 1-а, да настѫпи къмъ града. Ескадрона отъ дивизионната кон-

ница—да охранява лъвия флангъ на бойното разположение; противоаеропланното оржdie да заеме позиция при гарата.

Вследствие тая заповѣдь на началника на дивизията 2|25 и 1|19 дружини настѫпиха къмъ обектитѣ си.

Първата дружина като достига на 7—800 крачки отъ казармитѣ бѣ посрѣдната съ пушеченъ и картеченъ огънь отъ послѣднитѣ и отъ окопитѣ прѣдъ тѣхъ. Откри сѫщо пушеченъ и картеченъ огънь и дружината. Настѫплението на послѣдната се забави, а командира на дружината донесе по телефона, че срѣщу неговата дружина неприятеля въ сила единъ спѣшенъ коненъ полкъ съ 5 картечници и едно окопно оржdie заемалъ казармитѣ и окопитѣ прѣдъ тѣхъ. Освѣтъ това донесе, че забѣлѣзаль една пѣхотна дружина да настѫпва отъ къмъ юго-изтокъ и въ него моменътъ била достигната на около 2 километра отъ Скопие, а сѫщо, — че настѫпвала и друга една дружина съ едно планинско оржdie къмъ с. Долна водна и третя дружина билъ забѣлезалъ къмъ с. Бѣгово (к. 344).

За да се улесни напрѣдането на дружината къмъ казармитѣ, противоаеропланното оржdie откри огънь по послѣднитѣ.

2|25 дружина почна да настѫпва, но слѣдъ малко врѣме наново бѣ спрѣна отъ силенъ картеченъ и пушеченъ огънь и по този начинъ се завърза стрѣлба отъ двѣтѣ страни.

1|19 дружина настѫпи къмъ гр. Скопие и безъ да срѣщне неприятель достигна близо до западната крайнина на града, която бѣше заета отъ двѣ неприятелски роти и се спрѣ тамъ.

Двѣтѣ роти отъ 1|25 дружина заеха обектитѣ си безъ да срѣщнатъ неприятель. Къмъ 8 часа слѣдъ пладнѣ пристигнаха на гарата Жостовъ три роти отъ 25-и полкъ, които бѣха изпратени къмъ в. 1063 съ назначение, да заеме цѣлата 1-а дружина, участъка: к. 1063—1078—Долна Водна—Нерѣзъ. Тѣ успѣха да изхършатъ това късно вечерта безъ да срѣщнатъ неприятель.

Въ 5 часа слѣдъ пладнѣ дойде на гарата Жостовъ к-ра на корпуса, който слѣдъ като узна отъ командира на 1|19 дружина причината за отстѫпването на гр. Скопие на 29-и септември, изказа очуването си за неустойчивостта на пѣхота, която е отстѫпила прѣдъ стотина спѣшени неприятелски конници; запозна се съ неприятелското разположение и съ това на 25 и полкъ, слѣдъ което си замина обратно за Тетово.

Вечеръта на мрѣкане къмъ 7 и пол. часа пристигнаха на гарата Жостовъ три тѣхъ батареи съ командира на 6-и артилерийски полкъ и заеха тамъ позиция. Началника на дивизията заповѣда на послѣдния да обстрѣлва съ рѣдъкъ огънь прѣзъ нощта казармитѣ, на което командира на артилерийския полкъ добави, че данни за тая стрѣлба щѣлъ да вземе отъ командира на противоаеропланното оржdie, обаче, прѣзъ цѣлата нощъ не е далъ нито единъ изстрѣль.

Заповѣда се на частитѣ отъ 25-и полкъ и 1|19 дружина да се спратъ вечеръта на достигнатите позиции и да се окопаятъ, което се изпълни.

Къмъ 10 и псл. часа слѣдъ пладнѣ пристигна на гарата Жостовъ послѣдната 3-а дружина отъ 25-и полкъ, която бѣ назначена въ полкова подръжка и оставена близо до гарата.

Прѣзъ цѣлата нощ 1-а пѣх. бригада се прѣвозва по желѣзницата за гарата Жостовъ. Къмъ 11 часа прѣдъ полунощ пристигна на казаната гарата командира на бригадата заедно съ първия ешалонъ отъ бригадата му и пое командването на войските при Скопие.

3-а пѣх. бригада като ариергардъ на корпуса въ състава на групата „Кичево“ води бой на сѫщата, известна на читателя позиция, южно отъ гр. Кичево, който бой се разви така:

Прѣзъ нощта артилерийски обезпокойтеленъ огънь и отъ двѣтѣ страни. Неприятелскиятъ такъвъ бѣ насоченъ главно по центъра на участъка — по двѣтѣ страни на шосето, при с. Сопъ и въ близкия тилъ.

Къмъ 2 часа слѣдъ полунощъ неприятеля настѫпи по скалистия гребенъ на Крушка б. — срѣщу лъвия флангъ на позицията атакува и изблѣска единъ нашъ взводъ отъ позицията му.

Въ 4 часа и 30 минути сл. пл. неприятеля въ сила около 3 роти атакува с. Сопъ и успѣ да се вмѣкне въ него, но контра-атакуванъ отъ ротата която и заемаше тамъ позиция биде отблѣснатъ и ротата залови плѣнници: 64 воиници и 1 офицеръ, всички отъ 63-и Италиянски пѣхотенъ полкъ.

Западно отъ шосето неприятеля се приближи до позицията на бригадата на разстояние отъ 500 до 1,500 крачки, спрѣ се тамъ, окопа се, но атака не прѣдприе.

Прѣзъ деня неприятеля не атакува; срѣщу бригадата сѫ биле 63-и, 64-и и 162 и Италиански полкове.

Къмъ 9 часа сл. пладнѣ началника на дивизията бѣше повиканъ въ щаба на корпуса. Съ пристигането тамъ, командира на корпуса му съобщава, че Българското правителство било сключило примирие съ съглашенското главно командване на 29 септември 11 часа сл. пладнѣ, поради което военитѣ дѣйствия между България и съглашението се спиратъ командира на корпуса му съобщи още, че генерал Кантаржиевъ пристигналъ въ Тетово за да поеме командването на корпуса. Началника на дивизията веднага слѣдъ това се яви на този послѣдния, който като потвърди казаното отъ корпусния командиръ, добави, че писменната заповѣдь за примирието щѣла да се получи въ щаба на дивизията слѣдъ малко врѣме. Тази заповѣдь № 1 отъ 30 септември се получи въ щаба на дивизията едва въ 4 часа 30 м. слѣдъ полунощъ и веднага по телефона се прѣдаде на командира бригада на гарата Жостовъ, за съобщаване на частитѣ при Скопие, което на врѣме бѣ изпълнено.

1-и ОКТОМВРИ

(Карта № 4)

Рано сутринта, началника на дивизията се прѣдстави на бившия командиръ на корпуса генералъ лейтенантъ Флекъ съ когото се сбогува, а сжшо - и съ всички германски офицери отъ щаба на корпуса, слѣдъ това къмъ 8 часа пр. пладне, съ цѣлия щабъ на дивизията, той отпѫтува за гара Жостовъ, гдѣто къмъ $9\frac{1}{2}$ часа пристигна.

Тамъ по фронта владѣеше необичайна тишина, съобщението за сключеното примирие бѣ известно на всички офицери и войници.

Къмъ $9\frac{1}{2}$ часа пр. пладнѣ пристигна на гарата Жостовъ послѣдния ешalonъ на 1 а бригада.

Дивизията слѣдъ пладнѣ заемаше при Скопие слѣдното бойно разположение необезпокоявана отъ неприятеля, освѣнъ случката за която по-долу се спомѣнува.

25-и полкъ: — на позиция, отъ к. 1063 до единъ километръ южно отъ надписа Тахталия; двѣ опълченски роти — при к. 1123 за пазене дефилето на р. Трѣска; една дружина отъ 25-и полкъ — въ полкова подръжка, южно отъ с. Нерѣзъ.

1-а пѣх. бригада: 1-и полкъ съ 1/19 дружина: — отъ лѣвия флангъ на 25-и полкъ (при лозята) до шосето Тетово—Скопие, при с. Злокучене вкл. полкова подръжка 1-а дружина — източно отъ гара Жостовъ.

6-и полкъ: — отъ шосето Скопие—Тетово изкл. до к. 372 вкл. по една рота при с. Ивизъ бѣгово и при с. Оризари, една дружина при с. Орманъ за защита на Качанишкото дефилене.

Артилерия: 3|6, 1|5 и 5|3 батареи — на позиция западно отъ гара Жостовъ; 15 см. тежка гаубична батарея — въ с. Оризари; 5|16 артилерийско гаубично отдѣление и 3-а, 4-а, 5 а, 6-а и 7 а полски батареи отъ 4 и артилерийски полкъ — при с. Сарай въ очаквателно положение.

Ескадрана — дивизионна конница — при с. Ивизъ бѣгово отъ гдѣто изпрати разѣзди по посока източно отъ с. Бунско и св.-източно отъ с. Радишъ и с. Дучевица, за охрана лѣвия флангъ на дивизията.

Бригадна подръжка: 3|1 дружина на гара Жостовъ.

Дивизионна подръжка: 15-и пѣх. полкъ отъ 6-а дивизия — западно отъ с. Сарай.

Къмъ 3 часа сл. пладнѣ неприятеля ни очуди съ откриване на рѣдъкъ артилерийски огнь, по гисочинитѣ западно отъ гара Жостовъ, по самата гара и по посока на Качанишкото дефилене. На този огнь отъ наша страна се отговори съ 4 артилерийски изстрѣли. Слѣдъ това неприятеля прѣкрати стрѣлбата.

Къмъ 4 часа сл. пл. единъ неприятелски пѣхотенъ взводъ настѫпи отъ посока на казармитѣ къмъ с. Бардевци, но по-срѣщнатъ съ пушечнъ огнь биде обрнатъ въ бѣгство.

Отъ тоя неприятелски взводъ се заловиха двама плѣнници отъ 58-а шасьорска френска дружина.

Въ 4 ч. 15 м. слѣдъ пладнѣ начальника на дивизията изпрати съ автомобилъ начальникъ щаба на дивизията при-друженъ отъ поручикъ Серафимовъ, по шосето къмъ гр. Скопие съ поръжение, да се срѣщне съ неприятелския начальникъ и да разбере, на какво се дѣлжи тая артилерийска стрѣлба, слѣдъ сключеното примирие и да съобщи на по-слѣдния, че ако той продължава да стрѣля ще направимъ и ние сжшто и боя ще почне.

Съ пристигането имъ до неприятелската бойна линия излизатъ на срѣща имъ французки офицери, между които и командира на 4-и африкански шасьорски коненъ полкъ. Този послѣдния обяснява на нашите парламентъори, че открили огнь защото смѣтали, че движещитѣ се по полето наши части биле германски, които свѣдѣния получили отъ нашъ войникъ бѣглецъ. А за да провѣряли това изпратили и горѣупоменатия взводъ да рекогносцира.

Френските офицери прѣпоръжчали на нашите парламентъори да отидатъ въ гр. Скопие при генералъ Тение.

Поручикъ Серафимовъ стива въ града да се срѣщне съ помѣната генералъ, а начальникъ щаба оставилъ при френските офицери да дочака връщането му.

Генералъ Тение като потвърдява прѣдъ поручикъ Серафимовъ истинността за сключеното на 29-и септември въ Солунъ примирие, добавиъ, че споредъ тая военна конвенция, всички наши войски находящи се западно отъ мердияна минаващи отъ сѣверъ къмъ югъ прѣзъ гр. Скопие, оставали военоплѣници и като така трѣбвало да се сдадатъ въ плѣнъ. Слѣдъ това поручикъ Серафимовъ, заедно съ френския ротмистъръ Деспаня, като парламентъоръ отъ страна на генерала се връщатъ на гара Жостовъ, като взематъ и начальникъ щаба на дивизията.

Ротмистъръ Деспаня се яви при начальника на дивизията, изложи мисията съ която бѣ пратенъ и прочете рѣшението на Солунската конвенция, въ която чл. 5 гласеше за сдаването на всички наши войски находящи се западно отъ мердияна Скопие въ плѣнъ, слѣдъ което помоли послѣдния отъ страна на своя генералъ да изпълни казаното рѣшение на пом¹ а конвенция. Въ отговоръ на това начальника на дивизията помоли парламентъора да прѣда на своя начальникъ, който го е изпратилъ съ тъзи мисия, че той още нѣма никакво съобщение и разпореждане по този въпросъ отъ своето главно командване и до като не получи такова въ никакъвъ случай и подъ никакъвъ прѣдлогъ нѣма да се съгласи да изпълни това искане, ако ще би това и да стане причина за ново почване на военните дѣйствия. Добави още, че ако тѣ продължаватъ да стрѣлятъ, ще заповѣда и той да се стрѣля отъ наша страна и ще почне боя.

Ротмистъръ Деспана съ този отговоръ на началника на дивизията се върна въ гр. Скопие.

За всичко току що казано началника на дивизията докладва по телефона на началника на войските въ западна Македония, генералъ Кантарджиевъ въ Тетово. Този последният отговори на началника на дивизията, че и при него се явилъ единъ италиянски генералъ съ сѫщото предложение и, че и той отговорилъ сѫщото.

До вечеръта и прѣзъ нощта спокойно.

Щаба на дивизията нощува на гара Жостовъ.

Снабдителна интендантска служба. Всички магазини, дивизионния продоволственъ транспортъ и фурнитъ бѣха отеглени при Качаникъ, гдѣто се откри хлѣбопечението.

Санитарна служба. Дивизионните полски болници бѣха на путь отъ Тетово направо за Качаникъ, освѣнъ 1-а и 2-а които останаха въ Тетово да обслужватъ частите, прѣдъ видъ предполагаемата атака при Скопие.

2-И ОКТОМВРИ

(Обща скица)

Въ 8 часа прѣдъ пладнѣ пристигнаха на гара Жостовъ ротмистъръ Деспана и поручикъ Радоничъ (черногорецъ на френска служба) изпратени отъ генералъ Пате, командуващъ 2-ра група френски дивизии, съ писмо до началника на войските въ западна Македония. Съобщи се това по телефона на генералъ Кантарджиевъ въ Тетово и по уговорване съ него заминаха началника на дивизията и ротмистъръ Деспана по шосето за Тетово. На половината путь се срѣщнаха съ генералъ Кантарджиевъ, гдѣто парламентъра, отъ страна на генералъ Пите заяви на този последният сѫщото, което прѣдидущия денъ заяви на началника на дивизията. Прѣдаде му и писмо въ което се пише сѫщото съ добавка, че ако не се изпълняло това искане, то съ получаванието на отрицателънъ отговоръ, военните дѣйствия щѣли да се почнатъ отъ тѣхната страна. Прочете сѫщо и сключената конвенция въ Солунъ, завѣрена съ подписа на генералъ Пате. Генералъ Кантарджиевъ на всичко това отговори, че до като не получи заповѣдъ отъ своето началство не може да изпълни тѣхното искане.

Понеже въпроса се слагаше така, че бѣ твърдѣ възможно да се почнатъ военните дѣйствия, началника на дивизията тогава на самъ, заяви генералу Кантарджиеву, че вечеръта ще заеме съ дивизията си качанишкото дефиле, за да осигури посоката къмъ Качаникъ, а тетовското дефиле трѣбаше да се заеме отъ б-а дивизия.

На връщане за гара Жостовъ къмъ 11 часа прѣдъ пладнѣ началника на дивизията бѣ срѣщнатъ отъ подполковникъ отъ генералния щабъ Филиповъ изпратенъ отъ ко-

мандуващия 1-а армия съ прѣдписание № 167 отъ 1-и октомври, съ което казания командуващи армия генералъ Нерѣзовъ, по заповѣдъ на главнокомандуващия заповѣдваше на подполковникъ Филиповъ да прѣдаде на началниците 1-а б-а и съборната дивизии, че съгласно сключената конвенция въ гр. Солунъ, тѣзи дивизии се считатъ военоплѣници и че трѣбвало да прѣдадатъ оржието си на неприятели, като, само офицеритѣ, задържатъ своето.

Слѣдъ получаването на горѣпоменатото прѣдписание, началника на дивизията продължи путь си за гара Жостовъ, отъ гдѣто, слѣдъ пристигането, говори по телефона на генералъ Кантарджиевъ за полученото прѣдписание. Този последният отговори, че билъ получилъ сѫщото и заповѣда дивизията да почне прѣдаването на оржието си прѣзъ нощта на 2 срѣщу 3 октомври. Но прѣди да се почнало сълаването, честитѣ да унищожатъ знамената си, да изгорятъ архивата и да унищожатъ паричните суми отъ ковчезите, като съставятъ за това нуждния актъ, въ който да отбѣлѣжатъ номерата на унищожените банкноти.

За уреждане въпроса по прѣдаването на дивизията въ подробности, началника на дивизията изпрати въ гр. Скопие при генералъ Пате, поручика отъ 1-и пѣх. полкъ Петковъ (като знающъ добрѣ френски езикъ) съ инструкции. Този офицеръ замина за Скопие заедно съ ротмистъръ Деспана.

Въ 1 ч. 30 м. слѣдъ пладнѣ пристигна въ щаба на дивизията на гара Жостовъ, майоръ Траяновъ идящъ стъ Солунъ съ аеропланъ и прѣдаде на началника на дивизията, вѣрността на текста изложенъ въ рѣшението на конвенцията по прѣдаване на дивизията въ плѣнъ. Той описа положението на воения театъ на нашия фронтъ, отъ което се разбра, че то е много лошо и че неприяителя бѣ достигналъ до старателъните граници на България, а сѫщо — че нашите войски тамъ не биле въ състояние да спратъ напрѣдането на неприяителя.

Всичко това ни дѣлбоко наскѣри и разбрахме, че другъ изходъ нѣма и че трѣбва да се подчинимъ на взетото рѣшение въ конвенцията и сдадемъ въ плѣнъ.

Поручикъ Петковъ придруженъ отъ двама френски офицери, се върна отъ Скопие въ щаба на дивизията къмъ 5 часа сл. пладнѣ инесе отговора на генералъ Пате по нашите искания.

Тия искания на щаба на дивизията и отговоритѣ на тѣхъ отъ помѣннатия генералъ бѣха слѣднитѣ:

1. На искането да не бѫдемъ прѣдадени на гърци и сърби, генералъ Пате отговори; „този въпросъ ще бѫде разрешенъ отъ висшето командване“.

2. На второто искане — офицеритѣ да запазятъ багажите, цѣнноститѣ частнитѣ си писма, ординарцитѣ и по една кола на дружинна за офицерския багажъ, ни се отговори утвърдително.

3. На искането войницитѣ да запазятъ раниците си пълни, генералъ Пате сѫщо се съгласи.

4. На искането генералитѣ да запазятъ прѣвозъчнитѣ си срѣдства отговори утвѣрдително.

5. На петото искане — офицеритѣ отъ ротни командири на горѣ, да задържатъ конетѣ си за езда прѣзъ врѣме на походитѣ отговори: „Да, врѣменно, въпроса ще бѫде окончателно разрѣшень отъ френския главнокомандующъ“

6. На искането — офицеритѣ да останатъ при частитѣ си, за подържане реда въ общъ интересъ, отговори: „врѣменно да, безъ това да обвѣрзва главнокомандующия на съглашенскитѣ армии, прѣдъ когото въпроса ще бѫде сложенъ.“

7. На седмото искане, — да се разрѣши подвеждането на единъ ешalonъ отъ дивизионния продоволственъ транспортъ, за прѣхранване на дивизията отговори: „Да, разрѣшението на храната ще стане съгласно разпореждането отъ френското командване.“

8. На искането, — сдаването на дивизията да стане едноврѣменно, за избѣгване на стълкновения отъ страна на частитѣ, които биха отказали да се сдадатъ, отговори: „Въ изпълнение заповѣдъта на френското главно командване, което иска разоржжаването да стане въ най кратко врѣме и за избѣгване на нежелателни инциденти, сдаването ще стане както слѣдва: най близкитѣ артилерийски части отъ дивизията да се отправятъ веднага къмъ първия пунктъ който ще бѫде указанъ, дѣто ще сдадатъ оржието си; пѣхотнитѣ части ще сдадатъ оржието си най-много по полкове, слѣдъ което веднага начело съ свойте офицери ще се отправятъ за урѣченъ пунктъ, водени отъ френски водачи.“

9. На послѣдното искане да се съедини щаба на дивизията съ щаба на 2-а група френски дивизии съ телефонъ, за по-лѣсно уреждане на множеството въпроси, отговори: „Да.“

Освѣнъ това помолено бѣ френското командване да нареди щото частитѣ да прѣминатъ прѣзъ гр. Скопие нощемъ, за да не се излагатъ на погледите на мѣстното население, което се прие.

Слѣдъ всичко това, щаба на дивизията разпореди:

- 1) За спасяване на знамената;
- 2) За изгаряне на архивата и
- 3) за раздаване на паричнитѣ суми между офицеритѣ на съхранение или унищожаването имъ.

Къмъ 4 часа сл. пладнѣ се събраха бригаднитѣ и полкови командири, въ щаба на дивизията, за взаимно обсѫдане на въпроситѣ: какво прѣдстои да се върши и има ли другъ изходъ отъ онова тѣжко и грозно положение.

Всички, освѣнъ единъ, се изказаха, че другъ изходъ нѣма и, че колкото и жестоко да е рѣщението на конвенцията по сдаването на дивизията въ плѣнъ, трѣбва да се подчинимъ и да го изпълнимъ. Този който не сподѣляше

това мнѣние, подържаше: да не се подчиняваме на взетото рѣшение, а — да продължимъ бойнитѣ дѣйствия, съ което щѣли сме да поправимъ положението на бойния театъръ. Обаче, отъ понататъшните разисквания се разбра, че въпроса отъ него не се схващаше всестранно. И наистина подобно едно прѣприятие, не можеше да има успѣхъ и щѣше да донесе десетократно, зло, както за дивизията така и за България и то ето защо:

При условието, че както 1-а дивизия, така и всички други дивизии находящи се западно отъ Скопие, а именно 6-а, Сборната и 302-а ще вземаха сѫщото рѣшение, трѣбваше да сме сигурни, че нашите войски на ариергардната линия при Кичево ще удържатъ тамъ неприятеля, за да не се яви въ тила ни. Нека допуснемъ това, защото въ противъ случаи, не е възможно да се разчита на какъвто и да е успѣхъ. Въ такъвъ случаи можеше да се разчита на нѣколко дневенъ успѣхъ. Безизходното положение обаче щѣше да настѫпи неминуемо, когато се привѣршиха малкото бойни припаси съ които разполагаха тогава дивизиятѣ, а други такива нѣмаше отъ гдѣ да се набавятъ, тѣй като желѣзно-пѣтното съобщение съ Нишъ бѣ вече въ неприятелски рѣгъ. Хранителнитѣ припаси слѣдъ нѣколко дни сѫщо щѣха да се привѣршатъ, а да се прѣхранва 80—90 хилядна армия отъ срѣдствата на него изтощенъ край не бѣ мислимъ. Безъ да говоримъ и това, че неприятелската армия въ онова врѣме бѣ почти свободна и можеше лесно и бѣзъ да съсрѣдоточи една сила армия около Велесъ, можемъ съ сигурностъ да кажемъ, че катастрофата щѣше да настѫпи главно отъ първата причина. Да разчитахме на подрѣжка отъ страна на нашите войски отстѫпили кѫмъ старата граница на България значеше да се самоизмамваме.

И тѣй слѣдъ 4—5 дни отъ почването на бунтовническите бойни дѣйствия щѣше да настѫпи страшната и грозна катастрофа на която края не може да се прѣвиди. Но можеше да се прѣвиди че тя щѣше да донесе многократно по-голѣми злини, както за дивизията така и за България.

Други начини на дѣйствие за излизане на дивизията отъ онова положение бѣха: заемането на Качанишкото и Тетовско дефи съ базиране на съверо-западъ, или пъкъ съ пробиване на пѣтъ къмъ България. Но съ тѣхъ ни най-малко не се поправяше общото положение, а само се даваше право на неприятеля, като ни обвини въ незачитане на договора, да постави отечеството въ много по-тежки изпитания.

Слѣдователно, другъ изходъ за излизане отъ онова положение нѣмаше. За това, колкото грозна и да бѣ перспективата на плѣничеството трѣбваше да се подчинимъ на взетото рѣшение въ Солунъ и да сдадемъ оржието си.

За изпълнение на сдаването, щаба на дивизията разпореди: частитѣ да сбератъ по полкове както слѣдва: 25-и пѣх.

полкъ, — южно отъ гара Жостовъ; 1-й пѣх. полкъ съ 1/19 дружина, — източно отъ сѫщата гара; 6-й пѣх. полкъ — севъро западно отъ казармитѣ; артилерийските части, — при гара Жостовъ; ескадрона — сѫщо при гарата и обозитѣ назадъ чакъ до г. Кичаникъ.

Частите получиха хлѣбъ до 6-й октомврий, а други хранителни припаси до 10 сѫщия мѣсеца.

Привечеръ полковетѣ тръгнаха къмъ Скопие за сдаване оржието си въ слѣдния редъ: 4-и артилерийски полкъ тръгна въ $7\frac{1}{2}$ часа слѣдъ пладнѣ; слѣдъ него 1-и, 6-и, 25-и полкове, 1/19, 1/70 пѣхотни и 1-а пионерна дружина и т. н.

Полковетѣ прѣдаваха оржието си на съверния край на градъ Скопие и слѣдъ това отиваха на опрѣдѣлени имъ бивакъ, на източния край на града, до шосето за гр. Велесъ.

Щаба на дивизията пристигна въ Скопие рано сутринта на 3-и октомври.

Трета пѣх. бригада се сдаде въ заложничество на италианцитѣ при гр. Кичево.

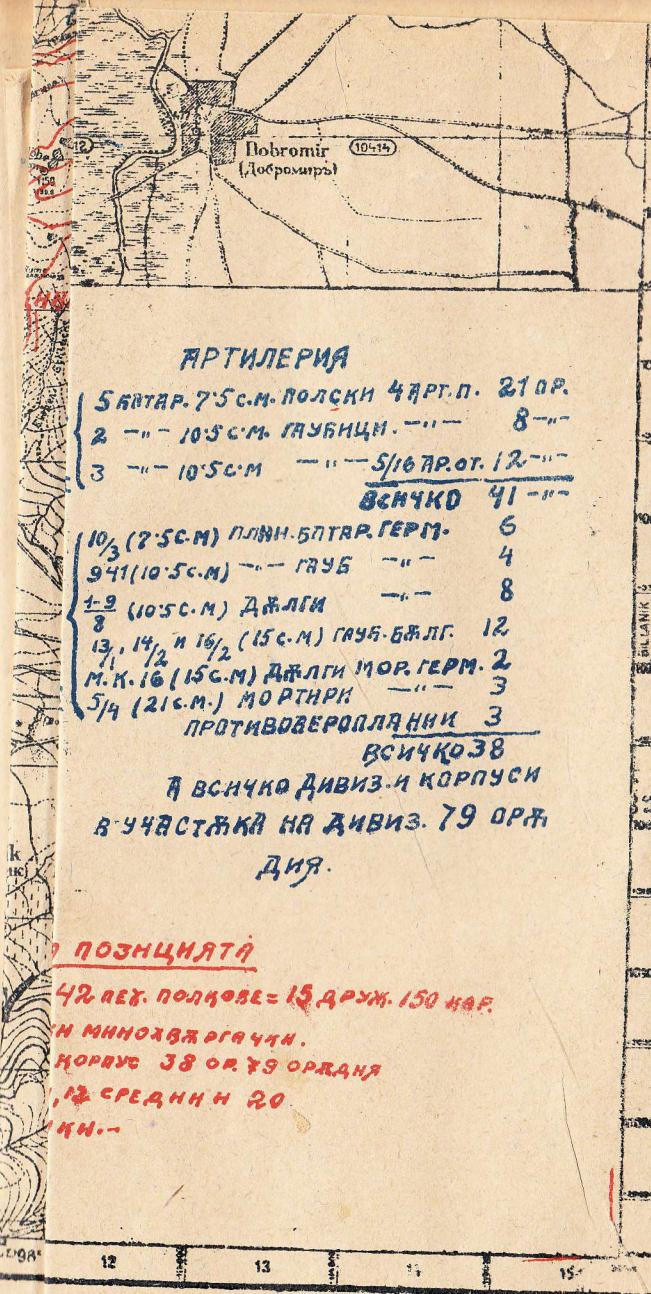
Съ такъвъ фаталенъ край свърши войната 1-а дивизия. Събитията на бойния театръ се сложиха така, че другъ изходъ нѣмаше и дивизията стана жертва не по своя вина. Но това не затъмнява ни най-малко славата на дивизията, спечелена прѣзъ врѣме на войната. А, както е известно тя се ползува съ завидна такава. Нейното живо участие въ войната по всички Български бойни фронтове въ Сърбия, Добружа, Румъния и Македония и достойното ѝ дѣржание въ всѣко отношение създаде на дивизията слава, съ която офицеритѣ и войницитѣ отъ казаната дивизия съ право се гордѣятъ.

Памятни за всички борци отъ 1-а дивизия ще останатъ славнитѣ побѣдни боеве на сѫщите: при Дрѣнова глава, Власотинци, Лесковецъ, Лебане, Китка въ Сърбия прѣзъ 1915 год.; при Тутраканъ, Сарсанларъ, Паракьой, Кобадинъ и Черна вода въ Добружа прѣзъ 1916 год. при Калугерени, Комана, Мокани, Ионешчи, Руманулъ въ Румъния прѣзъ сѫщата година и при отбраната на позицията съв. отъ Битоля прѣзъ 1917—18 години.

Но въ края на войната, когато 1-а дивизия бѣ въ достатъчно бойна сила и духъ за да продължи борбата съ всичката свойствена ней жаръ, бѣ принудена, по силата на сложимитѣ се нещастно събития, безъ тя да бѣше побѣдена и ни най-малко съ нищо не опозорена, да сложи своето побѣдоносно оржие и да се сдаде на неприятеля въ плѣнь.

Тази зла участъ офицеритѣ, подофицеритѣ и войницитѣ отъ дивизията понесоха съ християнско тѣрпѣние само за спасение на родината.

Мартъ, 1921 год. г. София.

УСЛОВНИ ЗНАЦИ.

- ЩАБ НА I-А ДИВИЗИЯ
- ЩАБ НА ПЕХОТНА БРИГАДА (2^а БР. ОТ I-А ДИВИЗИЯ)
- ЩАБ НА ПЕХОТЕН ВОЛК (ЧИ ПОЛУ)
- ПЕХ. ДРУЖИНА (II-А ДРУЖИНА ОТ БОЛК)
- ПЕХ. РОТА
- КАРТЕЧНИЦА (8 КАР.)
- ГРАНАТОХВОРГАЧИ (8 ГРАН.)
- МИНОХВОРГАЧИ (2 ЛЕИН.)
- 2Л. — " — (2 ОРЕДИИ)
- ПОДСКА 75/М БАТАРЕЯ
- 10.5/М ГАУБИЧНА БАТАРЕЯ
- 15 С/М — " — "
- 21 С/М МОРТИРНА — " — "
- 10.5 С/М ДЖЛГА — " — "
- 15 С/М ДЖЛГА МОРСКА БАТАРЕЯ
- 10.5 С/М ПЛАН. ГАУБ. БАТАРЕЯ
- 7.5 С/М ПЛАНИН. БАТАРЕЯ

Марка.

11163

12515